

สำนักหอสมุดกลาง - พระจอมเกล้าลาดกระบัง

วิเคราะห์ผลการดำเนินงานการฟื้นฟูกิจการ
กรณี บริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน)

Analysis Restructuring of progress

Case : Thai Petrochemical Industry Co.,Ltd (public)

โดย

นายธวัชชัย ทางธรรม
รหัสประจำตัว 45065402

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 49439
วัน, เดือน, ปี 23 ก.พ. 2547

b.....
i.....

เสนอ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บริหารธุรกิจเกษตร)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้ในเพื่อการศึกษาค้นคว้า เท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปะลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อ

- ชื่อเรื่อง** : วิเคราะห์ผลการดำเนินงานการฟื้นฟูกิจการ กรณี บริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) ภายใต้การบริหารแผนโดย บริษัท เอ็ฟเพ็คทีฟ แพลนเนอร์ส จำกัด
- นักศึกษา** : นายธวัชชัย ทางธรรม
- ระดับการศึกษา** : บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
- สาขาวิชา** : บริหารธุรกิจ
- อาจารย์ที่ปรึกษา** : รองศาสตราจารย์อมรศรี ตันพิพัฒน์

จากภาวะวิกฤติทางเงินในช่วง ปี พ.ศ.2539 เรื่อยมาจนถึงช่วงกลางปี พ.ศ.2540 ทำให้เกิดผลกระทบอย่างรุนแรงต่อระบบเศรษฐกิจ ต่อมารัฐบาลได้เปลี่ยนระบบอัตราแลกเปลี่ยนเป็นแบบลอยตัว ทำให้กิจการต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนได้รับความเดือดร้อนเป็นจำนวนมาก ทีพีไอ เป็นอีกกลุ่มบริษัทหนึ่งที่ได้รับความสะดวกจากการเปลี่ยนระบบอัตราแลกเปลี่ยนดังกล่าว อย่างมาก ทำให้ขาดสภาพคล่องในการดำเนินงาน และประกาศพักชำระหนี้ ต่อมาเจ้าหนี้ได้ร่วมตัวกันยื่นฟ้องต่อศาลล้มละลายกลาง และทำให้ทีพีไอต้องเข้ารับการฟื้นฟูกิจการ และศาลมีคำสั่งให้ บริษัท เอ็ฟเพ็คทีฟ แพลนเนอร์ส จำกัด เป็นผู้บริหารแผนตามมติของคณะกรรมการฟื้นฟูกิจการฝ่ายเจ้าหนี้ แต่เมื่อวันที่ 21 เมษายน พ.ศ. 2546 ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งถอด บริษัท เอ็ฟเพ็คทีฟ แพลนเนอร์ส จำกัด ออกจากการเป็นผู้ทำแผน และแต่งตั้งให้กระทรวงการคลังเป็นผู้ทำแผนคนใหม่

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จึงมีจุดประสงค์ที่จะทราบถึงหลักการการวิธีการฟื้นฟูกิจการ สภาพของกิจการ และประเมินผลการฟื้นฟูกิจการที่ผ่านมา โดยจะศึกษาจากผลการดำเนินงาน และงบการเงินของกิจการในช่วงปี พ.ศ. 2543-2545 และทำการวัดผลการดำเนินงานและการฟื้นฟู โดยใช้อัตราส่วนทางการเงิน และใช้ข้อมูลสถิติจากแหล่งต่าง ๆ ได้แก่ บริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) ศาลล้มละลายกลาง ธนาคารแห่งประเทศไทย ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และบทความที่มีการวิเคราะห์เกี่ยวกับบริษัทฯ ในการวิเคราะห์ผล

ผลจากการศึกษาพบว่า หลักในการฟื้นฟูกิจการของบริษัทที่ผ่านมาประกอบด้วย การแปลงหนี้ (ดอกเบี้ยค้างจ่าย) เป็นทุนจำนวน 75 % ของมูลค่าหุ้นทั้งหมด การขายสินทรัพย์ที่ไม่ใช้สินทรัพย์หลักของกิจการเพื่อการชำระหนี้ และการเพิ่มกำลังการผลิตโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเพิ่มกำไรก่อนหักภาษีและดอกเบี้ย และสภาพคล่องให้กับกิจการ แต่ยังคงไว้ซึ่งระดับอัตราดอกเบี้ยปกติ และไม่การเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลดเงินต้นให้กับลูกหนี้ เนื่องจากผู้บริหารแผนเห็นว่าบริษัทฯ ยังมีความสามารถในการดำเนินงานในระดับที่ดี สำหรับผลการดำเนินงานที่ผ่านมาบริษัทยังคงมีปัญหาด้านสภาพคล่องของกิจการ การเพิ่มขึ้นของภาระหนี้สิน อัตราส่วนระหว่างหนี้สินกับส่วนของผู้ถือหุ้นที่สูงขึ้น และการเพิ่มกำลังการผลิตที่ยังไม่เป็นไปตามเป้าหมาย ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าบริษัทยังไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการฟื้นฟูกิจการได้ และการที่ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งถอด บริษัท เอ็ฟเพ็คทีฟ แพลนเนอรัล จำกัด ออกจากการเป็นผู้บริหารแผน ซึ่งแสดงให้เห็นได้ว่าบริษัทฯ ยังมีปัญหาสะสมไว้และรอการแก้ไขอีกมาก นอกจากนี้ยังพบว่าอัตราส่วนทางการเงินต่าง ๆ ยังไม่สามารถสะท้อนถึงความสามารถในการดำเนินงานที่แท้จริงของกิจการได้ เนื่องจากการปรับปรุงข้อมูลทางการเงินบัญชีและการเงิน และจากอัตรากำไรขั้นต้นเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรมพบว่ากิจการยังสามารถแข่งขันกับคู่แข่งได้ นอกจากนี้สภาวะตลาดที่อยู่ในช่วงขาขึ้น และจัดทำแผนการฟื้นฟูกิจการฉบับใหม่ และการมีส่วนร่วมของภาครัฐในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ จึงเพิ่มโอกาสให้บริษัทประสบความสำเร็จในการฟื้นฟูกิจการได้มากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Abstract

Title : Analysis Restructuring of progress Case : Thai Petrochemical Industry Co.,Ltd (public)

Student : Thawatchai Thangtham

Level of Study : Master of Business Administration

Major : Business Administration

Advisor : Associate Professor Amornsri Tanpipat

The Asian economic crisis in 1996/1997 created havoc to Thailand's economic system. The government consequently changed the foreign exchange rate system and adopted a managed-float exchange rate regime. This provided some stability to businesses and both the public and private sectors slowly began to return to health.

TPI group is one company that had been greatly affected by the economic crisis. With the Thai baht plunging in strength, TPI started to have problems repaying foreign currency denominated debts. At the same time, businesses were greatly impacted by slow down due to total loss of corporate and consumer confidences.

On not receiving their regular repayments on its loans, goods and services provided over a period of time, TPI creditors decided to sue through The Central Bankruptcy Court. This resulted in TPI entering into the Corporate Reorganization Process with the court appointing Effective Planner Ltd. as Plan Administrator and followed by the resolution of the committee of corporate reorganization.

Without much success by Effective Planners, on 21 April 2003, The Central Bankruptcy Court ordered their removal as plan administrator and appointed the Ministry of Financial as the new planner.

The objective of this study is to understand the principles of Corporate Reorganization Process, the performance of its activities, to analyze the results of the reorganization by looking at their financial statements during 2000 - 2002 and to measure their performances by using financial ratios. The study also included analyses

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

using secondary data from other sources, such as Thai Petrochemical Industry Co., Ltd (public), The Central Bankruptcy Court, Bank of Thailand, The Stock Exchange of Thailand and other journals that reported on TPI.

This study concluded that TPI's reorganization by Effective Planners relied on the following: reducing debts through sale of non-core assets, accrual on interest expenses to 75% of capital and aggressively filling production capacities with the objective of improving EBITDA (earnings before interest, taxes, depreciation and amortization). These steps were to help TPI to improve on its liquidity. Cash generated from sales of non-core assets were partly used to repay debts and partly used to finance on-going profitable operations.

The reorganization by Effective Planners did not succeed as the company still had problems regarding liquidity, increase of debts, high ratio of debt to equity and not being able to achieve operating at full production capacities. Moreover, its financial ratio was not really improved the real ability of company because it was a mere change of accounting and financial information.

However, when comparing TPI's gross profit with the industrial average, it was found that TPI is still competitive and could still succeed. With market situation improving in recent months and the setting up of a new corporate reorganization plan, TPI still has a good chance of resurrecting.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาอิสระเรื่อง วิเคราะห์ผลการดำเนินงานการฟื้นฟูกิจการ กรณี บริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) ภายใต้การบริหารแผนโดย บริษัท เอ็ฟเพ็คทีฟ แพลนเนอร์ส จำกัด ครั้งนี้สำเร็จลงด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาและความช่วยเหลือจากหลายฝ่าย ๆ ที่เกี่ยวข้อง ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์อมรศรี ตันพิพัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาอิสระ ที่กรุณาให้ความรู้และคำแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ทำให้การศึกษานี้มีคุณค่า และสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ท้ายที่สุดนี้ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.กุลกัญญา ณ ป้อมเพ็ชร คณะกรรมการการศึกษาอิสระ ที่กรุณาให้คำปรึกษา ขอขอบคุณ บิดา มารดา ที่ให้กำลังใจและช่วยสนับสนุนด้วยดี มาตลอด และขอขอบคุณอนุชา ลีลาบุษ และเพื่อน ๆ ที่ทีพีไอ สำหรับเอกสาร ข้อมูล และคำแนะนำต่าง ๆ จนกระทั่งการศึกษานี้บรรลุผลสำเร็จตามที่คาดหวังไว้ และผู้ศึกษาหวังว่าผลการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจเกี่ยวกับการปรับปรุงโครงสร้างทางการเงินสำหรับกิจการที่อยู่ในกระบวนการฟื้นฟูกิจการไม่มากนักน้อย และหากมีสิ่งใดขาดตกบกพร่อง ขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

ธวัชชัย ทางธรรม

21 กันยายน 2546

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	(1)
สารบัญ	(2)
สารบัญตาราง	(4)
สารบัญภาพ	(5)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญและประเด็นปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
ขอบเขตของการศึกษา	3
การตรวจเอกสาร	4
นิยามศัพท์	5
วิธีการศึกษา	6
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	6
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล	6
การประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล	6
บทที่ 2 หลักการปรับโครงสร้างหนี้ ประวัติของกิจการ และอัตราส่วนทางการเงิน	8
หลักการปรับโครงสร้างหนี้	8
หลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของสถาบันการเงิน	8
ขั้นตอนการปรับโครงสร้างหนี้	15
หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการบริหารจัดการสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ	16
ประวัติความเป็นมาของกิจการ	21
การประกอบธุรกิจของแต่ละสายผลิตภัณฑ์	22
โรงงาน	28
อัตราส่วนทางการเงิน	29

บทที่ 3 ผลการศึกษา	34
กระบวนการและวิธีการฟื้นฟูกิจการ	34
วัตถุประสงค์ในการฟื้นฟูกิจการ	34
หลักการฟื้นฟูกิจการ	34
แผนการฟื้นฟูกิจการ	36
การวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามแผนฟื้นฟูกิจการ	41
อัตราส่วนสภาพคล่อง	41
อัตราส่วนวัดความสามารถในการบริหารสินทรัพย์	42
อัตราส่วนวัดความสามารถในการบริหารหนี้สิน	44
อัตราส่วนความสามารถในการหากำไร	45
ความเป็นไปได้ในการฟื้นฟูกิจการ	47
สภาพตลาด	47
ความสามารถในการทำกำไร	51
ผลการดำเนินงานตามแผน	51
บทที่ 4 สรุป และข้อเสนอแนะ	54
สรุป	54
ข้อเสนอแนะ	55
ข้อเสนอแนะในการศึกษา	56
บรรณานุกรม	57
ภาคผนวก	59
ประวัติผู้ศึกษา	86

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 อัตราส่วนสภาพคล่อง	42
2 อัตราส่วนวัดความสามารถในการบริหารสินทรัพย์	43
3 อัตราส่วนวัดความสามารถในการบริหารหนี้สิน	45
4 อัตราส่วนความสามารถในการหากำไร	46
5 อัตราการบริโภคเม็ดพลาสติกที่สำคัญของประเทศไทย	49
6 ปริมาณการผลิตน้ำมันสำเร็จรูปชนิดต่าง ๆ	50
7 ส่วนแบ่งการตลาดการจำหน่ายน้ำมันในประเทศ	51
8 สรุปผลการดำเนินงานภายใต้การบริหารงานแผนฯ ของบริษัท เอ็ฟทีเคทีพี แพลนเนอร์ส์ จำกัด ระหว่างปี พ.ศ. 2544 – 2545	52
ตารางผนวกที่	
1 งบดุล บริษัทอุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน)	60
2 งบกำไรขาดทุน บริษัทอุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน)	63
3 อัตราส่วนทางการเงินของบริษัทในกลุ่มเคมีภัณฑ์และพลาสติก สำหรับปี พ.ศ. 2545	64
4 อัตราส่วนทางการเงินของบริษัทในกลุ่มพลังงาน สำหรับปี พ.ศ. 2545	67
5 เอกสารแนบท้าย 1 (ตารางเวลาตามหลักการที่ 3)	81

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 แผนภูมิการจัดสรรหนี้ตามแผนปรับโครงสร้างหนี้ทางการเงิน	37
2 แผนภูมิการใช้จ่ายเงินสดตามแผนการฟื้นฟูกิจการ	40

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและประเด็นปัญหา

ประเทศไทยต้องประสบกับภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ตั้งแต่ต้นปี พ.ศ. 2541 เป็นต้นมา ซึ่งเป็นผลมาจากการขาดสภาพคล่องในระบบเศรษฐกิจ ทำให้เกิดปัญหานี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากและเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว สาเหตุของปัญหาดังกล่าว แบ่งออกเป็น 2 ปัจจัยหลัก (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2542) คือ ปัจจัยภายนอกอันได้แก่ การลดของค่าเงินบาทจาก 25 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ เป็นประมาณ 50 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากการที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้นำเงินทุนสำรองระหว่างประเทศเข้าไปปกป้องค่าเงินบาทในช่วงปลายปี พ.ศ. 2539 ต่อเนื่องถึงช่วงกลางปี พ.ศ. 2540 ทำให้เงินทุนสำรองระหว่างประเทศของไทยลดลงอย่างมาก จนทำให้รัฐบาลต้องประกาศเปลี่ยนแปลงระบบอัตราแลกเปลี่ยนจากระบบตะกร้าเงินมาเป็นระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบลอยตัว ซึ่งทำให้ภาระหนี้สินที่เป็นเงินสกุลต่างประเทศของทั้งภาครัฐและเอกชนเพิ่มขึ้นอีกเกือบเท่าตัว สำหรับปัจจัยภายในนั้น เกิดจากการที่ผู้ประกอบการจำนวนมากขยายกิจการโดยการกู้ยืมเงินมาลงทุนในธุรกิจที่ไม่ถนัดและไม่มีความชำนาญ หรือนำเงินมาใช้ผิดวัตถุประสงค์ เช่น กู้เงินระยะสั้นมาใช้ระยะยาว ประกอบกับการขาดกระบวนการติดตามหนี้ที่ไม่มีประสิทธิภาพ ปัจจัยเหล่านี้เป็นเหตุให้ลูกหนี้เกิดปัญหาด้านสภาพคล่อง อีกทั้งสถาบันการเงินและธนาคารพาณิชย์ของไทยก็ประสบปัญหาในการดำเนินงานและระงับการปล่อยสินเชื่อ จึงทำให้เกิดผลกระทบกันเป็นลูกโซ่ในระบบเศรษฐกิจ จนทำให้กิจการหลายแห่งต้องปิดกิจการลง การเกิดปัญหาสภาพคล่องดังกล่าว ส่งผลให้เกิดเป็นหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) เป็นจำนวนมาก บริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) ก็เป็นหนึ่งในหลาย ๆ บริษัทที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤติการณ์ครั้งนี้

บริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) เป็นบริษัทที่ดำเนินธุรกิจปิโตรเคมีแบบครบวงจรเป็นรายแรกในประเทศไทยและในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้ขยายกำลังการผลิตของบริษัทเพื่อรองรับความต้องการผลิตภัณฑ์จากปิโตรเคมี โดยได้มีการขยายการลงทุนโดยการสร้างนิคมอุตสาหกรรมทีพีโอ โรงกลั่นน้ำมันทีพีโอ และท่าเรือน้ำลึก เพื่อรองรับการเจริญเติบโตในอนาคต ทำให้บริษัทฯ มีการจัดหาเงินทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทำให้บริษัทมีภาระหนี้ประมาณ 3.7 พันล้านเหรียญสหรัฐ หลังจากรัฐบาลมีนโยบายเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยน

เงินตราต่างประเทศเป็นแบบระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบลอยตัว ซึ่งมีเจ้าหนี้สถาบันการเงินทั้งในประเทศและต่างประเทศเป็นจำนวนมาก ทำให้บริษัทประสบปัญหาทางการเงิน เนื่องจากมิได้ป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนไว้ ทำให้นี้จากการกู้ยืมที่เป็นเงินตราต่างประเทศเพิ่มสูงขึ้นเป็นเท่าตัว จึงส่งผลให้การดำเนินธุรกิจของบริษัทฯ ประสบกับปัญหาการขาดสภาพคล่องจากการที่บริษัทประสบปัญหาวิกฤติทางการการเงินดังกล่าว ทำให้บริษัทฯ ดำเนินนโยบายต่าง ๆ เพื่อแก้ไขวิกฤติการณ์ในครั้งนี้ด้วยการเจรจาประนีประนอมหนี้ต่อเจ้าหนี้ของบริษัท รวมทั้งได้มีการประกาศหยุดพักชำระหนี้ ในปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา และนำเงินที่ต้องจ่ายชำระหนี้เหล่านั้นมาเป็นเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินธุรกิจในขณะนั้น

จากการประกาศพักชำระหนี้ดังกล่าว ทำให้เจ้าหนี้รายใหญ่ทั้งหลาย ซึ่งประกอบไปด้วย ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) บริษัทการเงินระหว่างประเทศ ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งสหรัฐอเมริกา ธนาคารแห่งอเมริกาเนชั่นแนล แอสโซซิเอชัน และธนาคารซีทีบีแมงค์ ร่วมกันยื่นคำร้องต่อศาลล้มละลายกลาง ขอฟื้นฟูกิจการของบริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 เมื่อวันที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2543 ในกระบวนการฟื้นฟูกิจการศาลได้มีการนำสืบพยานหลักฐาน และได้พิเคราะห์ถึงพยานหลักฐานต่าง ๆ โดยตลอดแล้ว จึงมีคำสั่งให้ทำการฟื้นฟูกิจการของ บริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) ในวันที่ 15 มีนาคม พ.ศ. 2543 และได้มีคำสั่งตั้ง บริษัท เอ็ฟเฟ็คทีฟ แพลนเนอร์ส จำกัด เป็นผู้ทำแผนฟื้นฟูกิจการของบริษัทฯ ตามมติของที่ประชุมเจ้าหนี้ ในวันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2543 จึงทำให้ในปัจจุบันบริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) เป็นบริษัทที่มีหนี้สินมากที่สุดในประเทศ และปัจจุบันอยู่ในระหว่างการปรับปรุงโครงสร้างทางการเงินและดำเนินกิจการตามแผนฟื้นฟูกิจการ

แต่เมื่อวันที่ 21 เมษายน พ.ศ. 2546 ศาลล้มละลายกลาง มีคำสั่งถอดถอนบริษัท เอ็ฟเฟ็คทีฟ แพลนเนอร์ส จำกัด ออกจากการเป็นผู้บริหารแผนฟื้นฟูบริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) ตามคำร้องเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ และนายประชัย เลี้ยวไพรัตน์ ในฐานะลูกหนี้ผู้บริหารแผนฟื้นฟูฯ โดยสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นมูลเหตุที่สำคัญและน่าสนใจในการศึกษาถึงการฟื้นฟูกิจการของบริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) ภายใต้การบริหารงานของบริษัท เอ็ฟเฟ็คทีฟ แพลนเนอร์ส จำกัด ว่ามีผลการบริหารงานตามแผนฟื้นฟูเป็นอย่างไร รวมถึงประเด็นต่าง ๆ ที่ศาลใช้ในการพิจารณาถอดถอนบริษัท เอ็ฟเฟ็คทีฟ แพลนเนอร์ส จำกัด ออกจากการเป็นผู้บริหารแผนฟื้นฟูกิจการ

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษากระบวนการและวิธีการฟื้นฟูกิจการโดยวิธีการปรับโครงสร้างทางการเงินกรณีศึกษา บริษัทอุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน)
2. เพื่อศึกษาและประเมินประสิทธิภาพการดำเนินงานตามแผนการฟื้นฟูกิจการของบริษัทอุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) ภายใต้การบริหารแผนของบริษัท เอ็ฟเพ็คทีฟ แพลนเนอร์ส จำกัด
3. เพื่อศึกษาและพิจารณาความเป็นไปได้ของการฟื้นฟูกิจการ ตามแผนฟื้นฟูที่ได้กำหนดไว้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงกระบวนการฟื้นฟูกิจการโดยการปรับโครงสร้างทางการเงิน และเป็นแนวทางแก่ผู้ที่สนใจได้ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานการฟื้นฟูกิจการ
2. ทำให้ทราบถึงประสิทธิภาพ และผลการดำเนินงานตามแผนการฟื้นฟูกิจการของ บริษัทอุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) ภายใต้การบริหารแผนของบริษัท เอ็ฟเพ็คทีฟ แพลนเนอร์ส จำกัด
3. ทำให้ทราบถึงความเป็นไปได้ของการฟื้นฟูกิจการ

ขอบเขตของการศึกษา

1. ศึกษาและวิเคราะห์ประสิทธิภาพ และผลของการดำเนินงานตามแผนการฟื้นฟูกิจการกรณี บริษัทอุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) ภายใต้การบริหารแผนของบริษัท เอ็ฟเพ็คทีฟ แพลนเนอร์ส จำกัด
2. งบประมาณที่ใช้ในการศึกษา คือ งบดุล งบกำไรขาดทุน และอัตราส่วนทางการเงินระหว่างปี พ.ศ. 2543 – 2545 โดยใช้งบการเงินที่บริษัทฯ ได้แจ้งไว้กับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตรวจเอกสาร

ยอดชาย (2544) ศึกษาถึงการฟื้นฟูกิจการของ บริษัทไทยผลิตภัณฑ์ยิบซัม จำกัด (มหาชน) (ทีจีพี) พบว่า วิธีการฟื้นฟูกิจการของทีจีพีประกอบไปด้วยการเพิ่มทุนและการขยายเงินลงทุนในกิจการในเครือให้แก่ผู้ร่วมลงทุนรายใหม่ การแปลงหนี้เป็นทุนและการลดหนี้ของเจ้าหนี้ทางการเงิน ผลการวิเคราะห์ทางการเงินพบว่า ในช่วงก่อนเกิดวิกฤติเศรษฐกิจ บริษัทมีการขยายการลงทุนเป็นจำนวนมาก เริ่มมีปัญหาในการควบคุมต้นทุนขายและค่าใช้จ่ายในการบริหาร มีความเสี่ยงทางการเงินเพิ่มขึ้นจากการก่อหนี้ ในช่วงระหว่างที่ทีจีพีหยุดชำระหนี้พบว่า ทีจีพีได้รับผลกระทบจากวิกฤติเศรษฐกิจ มีการลดลงของยอดขาย คุณภาพของลูกค้าที่เสื่อมถอยลง และภาระค่าปรับทางการเงินที่เกิดจากการหยุดชำระหนี้ ทำให้เกิดปัญหาสภาพคล่อง ภาระทางการเงินที่เพิ่มสูงขึ้น การลดลงของความสามารถในการทำกำไร ซึ่งนำไปสู่การฟื้นฟูกิจการ โดยในช่วงการฟื้นฟูกิจการพบว่าขนาดสินทรัพย์ของทีจีพีมีการหดตัวลงอย่างมาก การฟื้นฟูกิจการทำให้เกิดการลดลงของภาระหนี้สิน อัตราส่วนหนี้สินต่อทุนลดลง ประสิทธิภาพในการบริหารลูกค้า สินทรัพย์ถาวรและสินทรัพย์รวมดีขึ้นเมื่อเทียบกับช่วงวิกฤติเศรษฐกิจ มีสภาพคล่องเพิ่มขึ้นและสูงกว่าช่วงก่อนเกิดวิกฤติเศรษฐกิจสามารถควบคุมต้นทุนขายได้ดีขึ้น นอกจากนี้การฟื้นฟูกิจการยังทำให้เกิดกำไรจากการปรับโครงสร้างหนี้จำนวนมากจนทำให้ทีจีพีสามารถกลับมาทำกำไรได้อีกครั้ง

รังสิมา (2544) ศึกษาและการวิเคราะห์การดำเนินงานของบริษัทที่อยู่ภายใต้แผนการฟื้นฟูกิจการโดยใช้ การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน เป็นเครื่องมือทางการเงินที่สำคัญอย่างหนึ่งในการวิเคราะห์การประเมินประสิทธิภาพการดำเนินงาน ในการศึกษาครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อวัดประสิทธิภาพการดำเนินงาน โดยการเปรียบเทียบความแตกต่างของอัตราส่วนเฉลี่ยทางการเงินที่สำคัญระหว่างช่วงกิจการปกติและช่วงกิจการตกต่ำ เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการดำเนินงาน และศึกษาปัญหาทางการเงินของบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ภายใต้แผนฟื้นฟูกิจการ

จากผลการศึกษาพบว่า บริษัทจดทะเบียนมีประสิทธิภาพการดำเนินงานลดลง เนื่องมาจากปัญหาหลัก 2 ประการ คือ ปัญหาสภาพคล่องภายในกิจการ โดยวัดจากอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนและอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว และปัญหาการขาดประสิทธิภาพในการใช้สินทรัพย์ โดยวัดจากอัตรากำไรของสินทรัพย์ถาวรและอัตรากำไรของสินทรัพย์รวม

ธเนษฐ (2545) ศึกษาถึงการฟื้นฟูกิจการของ บริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) พบว่า ช่วงก่อนการเกิดวิกฤติ ทีพีไอขยายการลงทุนมากเกินไป และใช้เงินทุนส่วนใหญ่จากการกู้ยืมในการขยายกิจการ ทำให้เกิดความเสี่ยงทางการเงินเพิ่มขึ้น เมื่อภาระหนี้เพิ่มสูงขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากผลกระทบการลอยตัวค่าเงินบาทและเศรษฐกิจเข้าสู่ภาวะถดถอย ทำให้ทีพีไอมีปัญหาขาดสภาพคล่อง ต้องประกาศพักชำระหนี้ในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2540 และเริ่มเจรจาปรับโครงสร้างหนี้กับเจ้าหนี้ทางการเงิน แต่การเจรจาล้มเหลว ในขณะที่ฐานะการเงินตกต่ำจนมีหนี้สินล้นพ้นตัว จึงต้องเข้าสู่กระบวนการฟื้นฟูกิจการ ซึ่งจากการศึกษาพบว่าทีพีไอฟื้นฟูกิจการโดยการปรับโครงสร้างทางการเงิน ด้วยวิธีการแปลงหนี้ดอกเบี้ยค้างจ่ายเป็นทุน การลดอัตราดอกเบี้ย การเลื่อนกำหนดชำระหนี้เงินต้นมาครบกำหนด 31 ธันวาคม พ.ศ. 2547 และการขายทรัพย์สินที่ไม่ใช่รายการหลักมาชำระหนี้ การฟื้นฟูกิจการทำให้โครงสร้างทางการเงินดีขึ้น โดยมีอัตราส่วนสภาพคล่องเพิ่มขึ้น ในขณะที่เดียวกันทีพีไอเริ่มควบคุมค่าใช้จ่ายการดำเนินงานได้ดีขึ้น นอกจากนี้การฟื้นฟูกิจการทำให้ทีพีไอ มีกำไรจากการปรับโครงสร้างหนี้ และกำไรการปรับปรุงดอกเบี้ยจ่ายผิมนัด ส่งผลให้ทีพีไอมีกำไรจากการปรับโครงสร้างหนี้ และกำไรการปรับปรุงดอกเบี้ยจ่ายผิมนัดส่งผลให้ทีพีไอกลับมามีกำไรอีกครั้ง 8.742 ล้านบาท ณ สิ้นงวดเดือนกันยายน พ.ศ. 2544

นิยามศัพท์

พระราชบัญญัติล้มละลาย หมายถึง พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 ตามที่ได้ถูกแก้ไขโดย พรบ.แก้ไขกฎหมายล้มละลาย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2511 พรบ.แก้ไขกฎหมายล้มละลาย (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2526 พรบ.แก้ไขกฎหมายล้มละลาย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2541 พรบ.แก้ไขกฎหมายล้มละลาย (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2542

คำสั่งฟื้นฟูกิจการ หมายถึง คำสั่งที่ศาลล้มละลายกลางได้มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการบริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) ตามคำร้องขอของฟื้นฟูกิจการของเจ้าหนี้ทั้ง 5 ราย (ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) บรรษัทการเงินระหว่างประเทศ ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งสหรัฐอเมริกา ธนาคารแห่งอเมริกาเนชั่นแนล แอสโซซิเอชั่น และ ธนาคารซีทีแบงค์)

ทีพีไอ หมายถึง บริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน)

หนี้สินล้นพ้นตัว หมายถึง บริษัทที่ไม่สามารถจ่ายชำระหนี้ได้ และมีหนี้สินมากกว่าสินทรัพย์ของบริษัท

แผนฟื้นฟูกิจการ หมายถึง แผนหรือข้อตกลงในการปฏิบัติงานที่จัดทำโดยผู้บริหารแผนฟื้นฟูกิจการที่เสนอต่อที่ประชุมเจ้าหนี้ และได้รับความเห็นชอบตามมติที่ประชุมให้ดำเนินการฟื้นฟูกิจการของทีพีไอ ตามแผนที่ได้จัดทำขึ้น

ผู้บริหารแผนฟื้นฟูกิจการ หมายถึง บริษัท เอฟเฟคทีฟ แพลนเนอร์ จำกัด ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากที่ประชุมเจ้าหน้าที่ให้เป็นผู้บริหารแผน

วิธีการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานตามแผนฟื้นฟูกิจการ กรณี บริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) ภายใต้การบริหารแผนโดย บริษัท เอฟเฟคทีฟ แพลนเนอร์ จำกัด ในช่วงปี พ.ศ. 2543 – 2545 โดยการศึกษาจากข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ต่าง ๆ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลทางการเงินของกิจการ และข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับบริษัทจากแหล่งต่าง ๆ เช่น บริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) ศาลล้มละลายกลาง ธนาคารแห่งประเทศไทย ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และบทความต่าง ๆ ที่มีการวิเคราะห์เกี่ยวกับบริษัทฯ ทั้งที่เป็นวารสาร เอกสาร และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้จะใช้การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินในการวิเคราะห์ประสิทธิภาพและผลการดำเนินงานของ บริษัทฯ

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการดำเนินการรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ดำเนินการรวบรวมข้อมูลทางการเงิน ได้แก่ งบดุล งบกำไรขาดทุน และอัตราส่วนทางการเงิน ในช่วงปี พ.ศ. 2543 – 2545 จากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
2. ดำเนินการรวบรวมข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการฟื้นฟูกิจการ และแผนการฟื้นฟูกิจการของบริษัทฯ จาก บริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) ศาลล้มละลายกลาง และธนาคารแห่งประเทศไทย

การประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

การประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับการใช้ในเชิงวิชาการเท่านั้น เมื่อผู้ยู่อัดหน้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการใช้อัตราส่วนทางการเงินในการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานตามแผนการฟื้นฟูกิจการของบริษัทฯ
2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา โดยอธิบายถึงแนวทาง และหลักการในการฟื้นฟูกิจการ และปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานตามแผนการฟื้นฟูกิจการ

บทที่ 2

หลักการปรับโครงสร้างหนี้ ประวัติของกิจการ และอัตราส่วนทางการเงิน

หลักการปรับโครงสร้างหนี้

โดยปกติแล้วการแผนปรับปรุงโครงสร้างหนี้ถูกจัดทำขึ้นเพื่อให้กลุ่มเจ้าหนี้และลูกหนี้ได้ร่วมกันแก้ไขปัญหา รวมทั้งลดขั้นตอนและความขัดแย้งที่เกิดขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สถาบันการเงินและเจ้าหนี้มีโอกาสได้รับชำระหนี้คืนสูงสุด และลูกหนี้สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้ โดยสามารถแบ่งการปรับโครงสร้างหนี้ได้ 9 วิธีดังนี้ (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2541)

1. ลดต้นเงินและ/หรือดอกเบี้ยค้างรับ
2. ลดอัตราดอกเบี้ยในสัญญาปรับปรุงโครงสร้างหนี้
3. การแปลงหนี้เป็นทุน
4. ขยายเวลาการชำระหนี้
5. ปรับหนี้ระยะสั้นเป็นหนี้ระยะยาว
6. ให้ระยะเวลาปลอดหนี้ต้นเงินและ/หรือดอกเบี้ย
7. รับโอนสินทรัพย์ที่เป็นหลักประกันหนี้
8. รับโอนสินทรัพย์ที่มีไซสินทรัพย์ที่เป็นหลักประกันหนี้
9. รับโอนสินทรัพย์โดยมีสัญญาให้สิทธิลูกหนี้ขอโอนกลับคืน

หลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของสถาบันการเงิน

นอกจากวิธีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้แล้ว ธนาคารแห่งประเทศไทยยังได้กำหนดหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ เพื่อให้เป็นแนวทางในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของสถาบันการเงินซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2542)

1. วัตถุประสงค์ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของสถาบันการเงินเป็นการดำเนินการแก้ไขหนี้ทั่วไป และหนี้ที่มีปัญหาเพื่อให้สถาบันการเงินมีโอกาสได้รับชำระหนี้คืนสูงสุด หรือเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการดำเนินกิจการต่อไปทั้งของลูกหนี้และสถาบันการเงิน โดยเฉพาะลูกหนี้ของสถาบันการเงินที่ประสบปัญหาการชำระหนี้เนื่องจากผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจ แต่ยังมีแนวโน้มที่จะดำเนินธุรกิจต่อไปได้ ทั้งนี้สถาบันการเงินจะต้องระมัดระวังมิให้การปรับโครงสร้างหนี้มีเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะเป็นการหลีกเลี่ยงการจัดชั้นลูกหนี้และการกันเงินสำรอง หรือหลีกเลี่ยงหลักเกณฑ์การ
ระงับรับรู้ดอกเบี่ยค้างรับเป็นรายได้

2. การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ หมายถึง การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ทั่วไป และการปรับปรุง
โครงสร้างหนี้ที่มีปัญหา

2.1 การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ทั่วไป หมายถึง การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ที่ไม่มีส่วน
สูญเสีย เช่น การลดอัตราดอกเบี้ยให้แก่ลูกหนี้ตามภาวะตลาด หรือเพื่อรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับ
ลูกหนี้หรือการขยายระยะเวลาการชำระหนี้ออกไป โดยมีการตกลงให้มีระยะเวลาปลอดหนี้ โดย
ลูกหนี้ยังคงจ่ายชำระดอกเบี้ยในอัตราที่ระบุไว้ในสัญญาเดิม และสถาบันการเงินวิเคราะห์แล้วคาดว่า
จะได้รับชำระต้นเงินและดอกเบี้ยคืนครบถ้วนตามสัญญาการให้กู้ยืม

2.2 การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ที่มีปัญหา หมายถึง การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ที่มีส่วน
สูญเสียเนื่องจาก

2.2.1 มีการลดต้นหรือดอกเบี้ยค้างรับที่บันทึกเป็นรายได้แล้วให้ลูกหนี้ หรือ

2.2.2 มีผลขาดทุนจากการรับโอนทรัพย์สินที่มีมูลค่าราคายุติธรรมต่ำกว่ายอด
หนี้ที่ตัดจำหน่ายไป หรือ

2.2.3 มีการผ่อนปรนเงื่อนไขในการชำระหนี้ ซึ่งจะทำให้มูลค่าปัจจุบันของกระแส
เงินสดรับต่ำกว่ามูลค่าหนี้ตามบัญชีของลูกหนี้ รวมดอกเบี้ยค้างรับที่บันทึกเป็นรายได้แล้ว หรือ

2.2.4 มีส่วนสูญเสียจากการคำนวณ โดยใช้ราคาตลาดของลูกหนี้ หรือการใช้
มูลค่าราคายุติธรรมของหลักทรัพย์ที่เป็นประกัน หรือมีส่วนสูญเสียจากการปรับปรุงโครงสร้างหนี้
อันเนื่องมาจากเหตุผลอื่น เช่น การแปลงหนี้เป็นทุน เป็นต้น

3. การกำหนดนโยบายและมาตรการในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ สถาบันการเงินจะต้อง
ดำเนินการ ดังนี้

3.1 นโยบายและมาตรการในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของสถาบันการเงินนั้นจะต้อง
กำหนดไว้อย่างชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการของสถาบัน
การเงิน โดยผู้บริหารระดับสูงของสถาบันการเงินจะต้องมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายดังกล่าว

3.2 สถาบันการเงินจะต้องกำหนดระเบียบวิธีปฏิบัติ เป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับ
หน้าที่ และความรับผิดชอบในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ได้แก่ การกำหนดวัตถุประสงค์ แนวทาง
ในการวิเคราะห์และคัดเลือกลูกหนี้ การติดตามดูแล การรายงานผลการปฏิบัติงานเพื่อให้เป็นไป
ตามวัตถุประสงค์ และนโยบายทางด้านบัญชีที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้

3.3 สถาบันการเงินจะต้องกำหนดระเบียบวิธีปฏิบัติ เป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับหน้าที่ และความรับผิดชอบในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ การอนุมัติ การรายงาน และการติดตามดูแลที่ชัดเจน รวมทั้งกำหนดแผนการปฏิบัติงาน (Action Plan) ในขั้นตอนต่าง ๆ ให้ครบถ้วนสมบูรณ์

3.4 สถาบันการเงินจะต้องจัดตั้งหน่วยงาน หรือกลุ่มเจ้าหน้าที่ที่มีประสบการณ์ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ที่เป็นอิสระจากเจ้าหน้าที่สินเชื่อที่ดูแลลูกหนี้รายนั้น เพื่อทำหน้าที่ปฏิบัติงานตามกระบวนการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ตามระเบียบวิธีปฏิบัติที่กำหนดในข้อ 3.3 หรืออาจให้สถาบันการเงินอื่น หรือบุคคลที่สามที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้เป็นผู้ทำหน้าที่นั้นก็ได้ ยกเว้นในกรณีที่สถาบันการเงินมีบุคลากรจำกัด อนุโลมให้เจ้าหน้าที่สินเชื่อทำหน้าที่ตามกระบวนการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ได้ แต่ต้องทำตามระเบียบวิธีปฏิบัติที่กำหนดไว้ในข้อ 3.3 โดยเคร่งครัด

3.5 การปรับปรุงโครงสร้างหนี้สำหรับลูกหนี้ที่สถาบันการเงิน กรรมการ บุคคลที่เกี่ยวข้องกับกรรมการ หรือผู้บริหารของสถาบันการเงินนั้น เข้าข่ายมีความสัมพันธ์หรือมีผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งหมายถึง บุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกับสถาบันการเงินหรือกรรมการ หรือผู้บริหารของสถาบันการเงินนั้น ตามพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. 2505 และพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. 2522 รวมทั้งบุคคลที่ถือว่ามีส่วนเกี่ยวข้อง คือ เข้าข่ายมีความสัมพันธ์ หรือมีผลประโยชน์เกี่ยวข้อง โดยมีพฤติการณ์ให้บุคคลอื่นถือหุ้นไว้แทนตน ในลักษณะของตัวแทนโดยตรง หรือ โดยปริยาย หรือตัวแทนเขต หรือเป็นตัวการ ซึ่งไม่เปิดเผยชื่อ เป็นการสร้างบริษัทเครือข่าย หรือควบคุม หรือผูกขาดการบริหารงานของบริษัท จำกัดดังกล่าวในการประกอบกิจการอื่นทั้งโดยตรงหรือโดยอ้อม จะต้องกำหนดให้สถาบันการเงินอื่น หรือบุคคลที่สาม ซึ่งไม่อาจมีความสัมพันธ์หรือมีผลประโยชน์เกี่ยวข้องใด ๆ กับสถาบันการเงิน และลูกหนี้ ตลอดจนกระแสเงินสดของลูกหนี้ ทั้งนี้ สถาบันการเงินอื่น หรือบุคคลที่สามจะต้องเป็นผู้ชำนาญการเฉพาะ ซึ่งประกอบธุรกิจเป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับการเงิน หรือการดำเนินงาน หรือเป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับการเงินหรือการดำเนินงาน หรือเป็นที่ปรึกษาทางการเงิน หรือธุรกิจการให้คำปรึกษาทางการเงิน หรือเป็นบริษัทที่ปรึกษาทางการเงินที่มีชื่อเสียง มีความชำนาญมีประสบการณ์เป็นที่ยอมรับ ในกรณีสถาบันการเงินเข้าไปมีความสัมพันธ์หรือมีผลประโยชน์เกี่ยวข้อง เนื่องจาก การเข้าไปแก้ไขปัญหาลูกหนี้ของลูกหนี้ นั้น ไม่ว่าจะก่อนหรือหลังจากที่หลักเกณฑ์นี้มีบังคับใช้ สถาบันการเงินไม่ต้องกำหนดให้มีสถาบันการเงินอื่นหรือบุคคลที่สาม เป็นผู้ทำหน้าที่วิเคราะห์ฐานะและความสามารถในการจ่ายชำระหนี้ ตลอดจนกระแสเงินสดของลูกหนี้ก็ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ขั้นตอนการปฏิบัติงานและการจัดทำเอกสารประกอบ ในการจัดทำแผนการปฏิบัติงาน และเอกสารที่เกี่ยวข้องในแต่ละขั้นตอน ให้ถือปฏิบัติดังนี้

4.1 ขั้นตอนการวิเคราะห์และจัดทำเอกสารเมื่อมีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ควรมีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ลูกหนี้และเอกสารที่เกี่ยวข้องประกอบการพิจารณาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ดังนี้

4.1.1 สาเหตุที่หนี้มีปัญหาและเหตุผลที่มีการจ่ายชำระดอกเบี้ย และ/หรือต้นเงิน ล่าช้ากว่ากำหนด

4.1.2 ความรุนแรงของปัญหา และความเสี่ยงทางการเงินของลูกหนี้ โดยพิจารณาจากงบการเงิน งบกระแสเงินสด และการประมาณการทางการเงิน แล้วแต่กรณี รวมทั้งการประเมินสถานการณ์ทางการตลาด ตลอดจนสภาพแวดล้อมที่จำเป็น และเกี่ยวข้องกับฐานะ และการดำเนินงานของลูกหนี้

4.1.3 การคาดการณ์เกี่ยวกับการรับชำระหนี้คืนเต็มจำนวน ทั้งต้นและดอกเบี้ย ในกรณีที่มีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ และกรณีที่ไม่มีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้

4.1.4 การประเมินคุณภาพการบริหารของลูกหนี้ โดยมุ่งเน้นประสิทธิภาพขององค์กร ในกรณีจำเป็นอาจต้องมีการปรับปรุงโครงสร้างองค์กรใหม่ เช่น การเปลี่ยนโครงสร้างผู้ถือหุ้น กรรมการ ผู้บริหาร การจัดระบบการบริหารใหม่ เป็นต้น

4.1.5 ความครบถ้วนของเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณาปรับปรุงโครงสร้างหนี้

4.1.6 การประเมินมูลค่าหลักประกัน ตามหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกัน ของสถาบันการเงินที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

4.1.7 แนวคิด หรือสมมติฐานเกี่ยวกับการประมาณการกระแสเงินสด ซึ่งควรตั้งอยู่บนความสมเหตุสมผล และความเป็นไปได้ ทั้งนี้ในการประมาณการกระแสเงินสดข้างต้น ไม่ให้สถาบันการเงินนำกระแสเงินสดที่ยังไม่มีความแน่นอนว่าจะได้รับ ได้แก่ ต้นเงิน หรือสิทธิในการปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ย หากกิจการของลูกหนี้ฟื้นตัวขึ้น หรือสิทธิในการแปลงสภาพของหุ้นกู้แปลงสภาพ เป็นต้น มารวมในการคำนวณมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสด

4.1.8 การพิจารณา ข้อสรุป และการอนุมัติเกี่ยวกับเงื่อนไขผ่อนปรนที่ควรให้ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ได้แก่ การลดอัตราดอกเบี้ย การลดต้นเงิน การลดดอกเบี้ยที่ลูกหนี้ค้างชำระ และการขยายระยะเวลาการชำระหนี้ เป็นต้น ทั้งนี้ เงื่อนไขดังกล่าวจะต้องสอดคล้องกับอายุโครงการของลูกหนี้ (Economic Life) หรือระยะเวลาการให้บริการของโครงการลูกหนี้ รวมทั้ง

สอดคล้องกับความสามารถในการชำระหนี้ของลูกหนี้ และช่วยทำให้ฐานะการเงินของลูกหนี้ดีขึ้น จนมีความสามารถจ่ายชำระหนี้คืนภายใต้เงื่อนไขที่มีการปรับปรุงใหม่ได้ตลอดไป

4.1.9 จัดทำตารางแสดงการชำระหนี้คืน หลังการปรับปรุงเงื่อนไขการชำระหนี้ที่ สอดคล้องกับความสามารถชำระหนี้ของลูกหนี้

4.1.10 รายละเอียดเงื่อนไขทางการเงินต่าง ๆ เช่น การห้ามจ่ายเงินปันผล การลดทุน เพื่อให้ผู้ถือหุ้นเดิมรับภาระในส่วนี้ก่อนการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ การให้เพิ่มทุน การสงวนสิทธิ สำหรับการปรับอัตราดอกเบี้ยสูงขึ้นตามความสามารถในการจ่ายชำระหนี้ของลูกหนี้ เป็นต้น

4.1.11 จัดทำเอกสารหลักฐานและสัญญาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุง โครงสร้างหนี้ ให้ครบถ้วนและมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมาย

4.1.12 กรณีมีการให้กู้ยืมเงินเพิ่มเติมภายหลังการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ สถาบัน การเงินจะต้องระบุวัตถุประสงค์ของการใช้เม็ดเงินใหม่อย่างชัดเจน ซึ่งจะต้องไม่ใช่การนำเม็ดเงิน ใหม่ที่กู้เพิ่มมาใช้ เพื่อชำระหนี้เดิม

4.2 ขั้นตอนการติดตามผลหลังการปรับปรุงโครงสร้างหนี้จะต้องจัดให้มีระบบการ ติดตามลูกหนี้ ภายหลังจากการปรับปรุงโครงสร้างหนี้อย่างใกล้ชิดเป็นพิเศษ เพื่อให้แน่ใจได้ว่าลูกหนี้จะ สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขของสัญญาใหม่ได้ เช่น

4.2.1 กำหนดให้มีการจัดทำรายงานความคืบหน้าเสนอผู้บริหาร โดยรายงานนี้ จะต้องแสดงถึงพัฒนาการล่าสุด แผนการปฏิบัติงานที่ทำอยู่ในปัจจุบัน และแนวโน้มที่จะได้รับชำระ หนี้คืนในที่สุด

4.2.2 กำหนดให้ลูกหนี้จัดส่งงบการเงิน รวมทั้งกำหนดให้ลูกหนี้ต้องรายงานผล การปฏิบัติตามเงื่อนไขทางการเงินต่าง ๆ เช่น การห้ามจ่ายเงินปันผล การลงทุน และการเพิ่มทุน เป็นต้น

4.2.3 กำหนดวิธีการแก้ไขปัญหาลูกหนี้ที่ไม่สามารถจ่ายชำระหนี้ตามสัญญาหรือไม่ ปฏิบัติตามเงื่อนไขในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้

5. วิธีปฏิบัติทางบัญชีเกี่ยวกับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้

5.1 วิธีปฏิบัติทางบัญชีนี้ ในช่วงแรกให้ถือปฏิบัติสำหรับลูกหนี้ประเภทธุรกิจ (Corporate Loans) ที่มีราคาตามบัญชีรวมดอกเบี้ยค้างรับที่บันทึกเป็นรายได้แล้ว ตั้งแต่ 50 ล้านบาท ขึ้นไป และนับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2544 เป็นต้นไป ให้ถือปฏิบัติสำหรับลูกหนี้ดังกล่าว ตั้งแต่ 20 ล้านบาท ขึ้นไป ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.1 ในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ที่มีปัญหาโดยยินยอมผ่อนปรนเงื่อนไขในการชำระหนี้ให้แก่ลูกหนี้ ให้สถาบันการเงินบันทึกส่วนสูญเสียที่เกิดขึ้น จากการคำนวณราคาตามบัญชีใหม่ของลูกหนี้คงค้าง ตามลำดับวิธีต่อไปนี้

5.1.1.1 คำนวณมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดรับ ตามเงื่อนไขใหม่ในการชำระหนี้ที่เป็นผลมาจากการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ โดยใช้อัตราส่วนลดที่ระบุอยู่ในข้อ 5.1.3

5.1.1.2 ให้ใช้ราคาตลาดของลูกหนี้ หากลูกหนี้นั้นมีการซื้อขายในตลาด และสามารถทราบราคาซื้อขายได้ เช่น ราคาประมูลจากองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน เป็นต้น

5.1.1.3 ให้ใช้ราคายุติธรรมของหลักทรัพย์ที่เป็นประกัน ซึ่งประเมินขึ้นตามหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกันของสถาบันการเงิน ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด ในกรณีที่หลักทรัพย์นั้นจะเป็นที่มาของกระแสเงินสดรับจากการชำระหนี้

เมื่อราคาตามบัญชีใหม่ที่กำหนดได้ต่ำกว่าราคาตามบัญชีเดิม รวมดอกเบี้ยค้างรับของลูกหนี้คงค้าง สถาบันการเงินจะต้องบันทึกส่วนสูญเสียทั้งหมด ในงบกำไรขาดทุน สำหรับงวดนั้น ในการตั้งค่าเผื่อนี้สงสัยจะสูญเสียสำหรับส่วนสูญเสียที่เกิดขึ้น ให้สถาบันการเงินถือปฏิบัติตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่องสินทรัพย์ที่ไม่มีราคาหรือเรียกเก็บไม่ได้ และสินทรัพย์ที่สงสัยว่าจะไม่มีราคาหรือเรียกคืนไม่ได้

5.1.2 กรณีที่สถาบันการเงินรับชำระหนี้โดยการรับโอนสินทรัพย์ ตราสารการเงิน หรือรับทุนของลูกหนี้ที่เกิดจากการแปลงหนี้เป็นทุน ให้สถาบันการเงินตัดจำหน่ายยอดลูกหนี้ให้หมดไป และบันทึกบัญชีสินทรัพย์ที่ได้รับโอนมาด้วยราคายุติธรรมของสินทรัพย์นั้น ส่วนสูญเสียที่เกิดขึ้นให้บันทึกในงบกำไรขาดทุนทันทีที่มีการรับโอน โดยให้ค่านึงถึงค่าเผื่อนี้สงสัยจะสูญเสียที่ตั้งไว้แต่เดิมด้วย

กรณีรับชำระหนี้บางส่วน โดยการรับโอนสินทรัพย์ ตราสารการเงิน หรือรับทุนของลูกหนี้ที่เกิดจากการแปลงหนี้เป็นทุน ก็ให้ปฏิบัติตามข้อ 5.1.2 ก่อนแล้วจึงปฏิบัติตามข้อ 5.1.1 สำหรับหนี้ส่วนที่เหลือ

5.1.3 อัตราส่วนลดที่ใช้ในการคำนวณมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดรับ สถาบันการเงินสามารถใช้อัตราดอกเบี้ยตลาด (Market Interest Rate) เป็นอัตราส่วนลดในการคำนวณมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดรับได้ โดยอัตราดอกเบี้ยตลาดที่กล่าว หมายถึง อัตราดอกเบี้ยของเงินให้สินเชื่อที่เหมาะสม เช่น อัตราดอกเบี้ย MLR MOR และ MRR ของสถาบันการเงินนั้น หรือ LIBOR SIBOR (กรณีสินเชื่อที่เป็นเงินตราต่างประเทศ) เป็นต้น ณ วันที่มีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และควรให้เหมาะสมกับโครงสร้างหนี้ธุรกิจของลูกหนี้ด้วย ทั้งนี้สถาบันการเงินจะต้องกำหนดนโยบาย และวิธีปฏิบัติโดยสม่ำเสมอ

5.1.4 เมื่อได้มีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้แล้ว ให้สถาบันการเงินจัดชั้น และกันเงิน สำหรับลูกหนี้รายนั้น ๆ ตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง สินทรัพย์ที่ไม่มีราคา หรือเรียกคืนไม่ได้ และสินทรัพย์ที่สงสัยว่าจะไม่มีราคาหรือเรียกคืนไม่ได้ แต่ทั้งนี้ ระยะเวลาในการ หายอกันเงินสำรองจะต้องไม่เกินกว่าระยะเวลาที่เหลือของสัญญาการปรับปรุงโครงสร้างหนี้

5.1.5 ในระหว่างการติดตามผลการปฏิบัติตามเงื่อนไขการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ ตามสัญญาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ใหม่ติดต่อกันไม่น้อยกว่า 3 เดือน หรือ 3 วงดการชำระเงิน แล้วแต่ระยะเวลาใดจะนานกว่า ให้สถาบันการเงินรับรู้รายได้ตามเกณฑ์เงินสด

5.1.6 สถาบันการเงินจะต้องประเมินคุณภาพหนี้ของลูกหนี้อย่างน้อยทุกไตรมาส หลังการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ หากสถาบันการเงินพบว่า จำนวนหรือวันถึงกำหนดของกระแสเงินสดรับ รวมทั้งอัตราดอกเบี้ยในกรณีที่เป็นอัตราดอกเบี้ยลอยตัวได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ หรือ ราคาตลาดของลูกหนี้ หรือราคายุติธรรมของหลักทรัพย์ที่เป็นประกันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญจาก ที่บันทึกไว้เดิม ให้สถาบันการเงินประเมินราคาตามบัญชีใหม่ของลูกหนี้ โดยใช้หลักการตามที่ กล่าวมาแล้วในข้อ 5.1.1 ถึง 5.1.3 การปรับปรุงราคาตามบัญชีใหม่ของลูกหนี้นี้ ให้สถาบันการเงิน ปรับปรุงกับบัญชี ค่าเผื่อนี้สงสัยจะสูญ อย่างไรก็ตาม การปรับปรุงนี้ต้องไม่ทำให้ราคาตามบัญชี ที่บันทึกไว้เดิม หรือเงินลงทุนในลูกหนี้ (จำนวนที่สถาบันการเงินจ่ายเพื่อให้ได้ลูกหนี้มาครอง กรณี ที่มีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ลูกหนี้ที่ซื้อมา) สูงขึ้นเพื่อให้สถาบันการเงินมีระยะเวลาปรับตัว ในช่วงแรกของการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ก่อนสิ้นปี พ.ศ. 2543 นี้ สถาบันการเงิน อาจใช้ราคายุติธรรมของหลักประกัน เพื่อคำนวณส่วนสูญเสียแทนการใช้วิธีมูลค่าปัจจุบันของกระแส เงินสดรับก็ได้

5.2 สำหรับลูกหนี้ที่มีราคาตามบัญชีต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ ที่กำหนดไว้ในข้อ 5.1 วรรค แรก สถาบันการเงินอาจถือปฏิบัติเช่นเดียวกับวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อ 5.1 หรืออาจจะถือปฏิบัติ ตามวิธีการอื่น นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในข้อ 5.1 ได้ แต่จะต้องระบุนิธีการนั้นไว้เป็นลายลักษณ์ อักษรในการกำหนดนโยบายและมาตรการในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ด้วย

5.3 ลูกหนี้ประเภทอุปโภคที่มีปัญหา ที่ได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ เช่น ลูกหนี้ บัตรเครดิต ลูกหนี้เช่าซื้อ เป็นต้น สถาบันการเงินอาจประเมินส่วนสูญเสียเป็นกลุ่มรวมกันโดยใช้วิธี สถิติ หรืออาจถือปฏิบัติตามวิธีที่กล่าวในข้อ 5.1 ก็ได้

6. การสั่งการของผู้ตรวจสอบ ในกรณีที่ผู้ตรวจสอบของธนาคารแห่งประเทศไทยเห็นว่าการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ สำหรับลูกหนี้รายใด อาจมีเจตนาเพื่อชะลอปัญหาการจัดชั้นสินทรัพย์ และการกันเงินสำรอง หรือ หลีกเลี่ยงการระงับรับรู้ดอกเบี้ยค้างรับเป็นรายได้ รวมทั้งมิได้มีการจัดทำเอกสารการวิเคราะห์ฐานะ และความสามารถในการชำระหนี้อย่างถูกต้อง หรือเป็นที่สังเกตเห็นได้โดยชัดเจนว่าลูกหนี้จะไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญาการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ได้ หรือมีการดำเนินการใด ๆ ที่ไม่ได้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดขึ้น ผู้ตรวจสอบของธนาคารแห่งประเทศไทยอาจพิจารณาสั่งการให้สถาบันการเงินเปลี่ยนสถานะการจัดชั้นของลูกหนี้ และให้กันเงินสำรองให้เพียงพอ หรือสั่งให้ระงับการรับรู้รายได้ รวมทั้งให้ยกเลิกการบันทึกรายการดอกเบี้ยค้างรับที่บันทึกบัญชีไปแล้วด้วยก็ได้

ขั้นตอนการปรับโครงสร้างหนี้

การปรับโครงสร้างหนี้ตามหลักเกณฑ์ของศูนย์ให้คำปรึกษาทางการเงินสำหรับวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และประชาชน (ศงป.) จะแบ่งลูกหนี้ออกเป็น 2 กลุ่มดังนี้ (www.sfac.or.th/npl/index.html)

1. ลูกหนี้ขนาดเล็ก ขั้นตอนการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของลูกหนี้ขนาดเล็ก เช่น ลูกหนี้ที่มียอดหนี้คงค้างต่ำกว่า 5 ล้านบาท มีดังนี้

1.1 การสำรวจธุรกิจของตนเองในเบื้องต้น ลูกหนี้ที่มีปัญหาหนี้คงค้างกับสถาบันการเงิน จะต้องพิจารณาธุรกิจของตนเองก่อน ว่ามีแนวทางที่จะแก้ไขปัญหานี้คงค้างอย่างไร เพื่อให้ธุรกิจของตนที่ดำเนินการอยู่ดำเนินการต่อไปได้ ถ้าพิจารณาแล้วเห็นว่าจำเป็นต้องหารือกับเจ้าหนี้ ก็ควรที่จะเปิดเผยข้อมูล ตลอดจนรับฟังคำแนะนำจากเจ้าหนี้สถาบันการเงินเพื่อให้ธุรกิจดำเนินการต่อไปได้ ซึ่งเป็นการร่วมกันช่วยแก้ไขปัญหากที่เกิดขึ้นให้บรรลุผลโดยเร็ว

1.2 การหารือระหว่างลูกหนี้และเจ้าหนี้ เมื่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายต้องการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ การพบกันเพื่อหารือปัญหาจึงเป็นเรื่องสำคัญ เพื่อหารือถึงแนวทางการแก้ไขปัญหากที่เกิดขึ้น และพิจารณาความสามารถของลูกหนี้ในการดำเนินธุรกิจต่อไปจนสามารถชำระหนี้ได้ ซึ่งอาจจำเป็นต้องเชิญบุคคลที่มีความรู้ความชำนาญเป็นคนกลางและเป็นที่ยอมรับของทั้งลูกหนี้และเจ้าหนี้ มาช่วยแนะนำการแก้ไขด้วย เพื่อดำเนินการตามแนวทางที่เห็นว่าดีที่สุด หากมีปัญหาการนัดหารือ คู่กรณีสามารถร้องขอให้มีการพิจารณาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ไปยังคณะอนุกรรมการปรับปรุงโครงสร้างหนี้จังหวัด หรือที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการปรับปรุงโครงสร้างหนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักงานภาคเหนือ สำนักงานภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และสำนักงานภาคใต้ ธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อเป็นศูนย์กลางในการนัดให้ทั้งสองฝ่าย พบปะเจรจากัน

1.3 การจัดทำสัญญาปรับปรุงโครงสร้างหนี้ เมื่อข้อตกลงแนวทางการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ได้รับความเห็นชอบจากผู้มีอำนาจจากทั้งฝ่ายเจ้าหนี้และลูกหนี้แล้ว จะต้องจัดทำสัญญาปรับปรุงโครงสร้างหนี้เพื่อให้ทั้งสองฝ่ายถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติและเป็นหลักฐานในการรับสิทธิประโยชน์จากทางต่อไป

2. ลูกหนี้ขนาดกลางและขนาดใหญ่ สำหรับลูกหนี้ขนาดกลางและขนาดใหญ่ เช่น ลูกหนี้ที่มียอดหนี้คงค้างตั้งแต่ 5 ล้านบาทขึ้นไปนั้น แนวทางขั้นตอนในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ จะมีลักษณะเดียวกับลูกหนี้ขนาดเล็ก เพียงแต่มีขั้นตอนที่ซับซ้อนมากขึ้น เนื่องจากเกี่ยวข้องกับเจ้าหนี้หลายคน ทรัพย์สินที่ใช้เป็นหลักประกันการชำระหนี้เป็นจำนวนมากทำให้ต้องใช้เวลาในการประเมินซึ่งอาจจะมีข้อเพิ่มเติมในการดำเนินการ ดังนี้

2.1 การแต่งตั้งคณะกรรมการเจ้าหนี้ เนื่องจากมีเจ้าหนี้หลายราย ทำให้ยากต่อการเจรจา จึงอาจมีการแต่งตั้งคณะกรรมการเจ้าหนี้เป็นตัวแทนของเจ้าหนี้ในการเจรจา รวมทั้งอาจตั้งสถาบันการเงินเจ้าหนี้ เป็นแกนนำในการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ด้วย

2.2 การแต่งตั้งนักบัญชีอิสระและผู้เชี่ยวชาญอื่น ๆ ตลอดจนที่ปรึกษาทางการเงิน เนื่องจากจะมีความยุ่งยากในด้านบัญชี หรือการประเมินหลักทรัพย์ หรือข้อกำหนดด้านเทคนิคอื่น ๆ จึงอาจจะมีการตั้งบุคคลที่เป็นกลางหรือมีความเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องมาเป็นที่ปรึกษา

2.3 การจัดทำบันทึกข้อตกลง เนื่องจากมีผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นจำนวนมากจึงควรจัดทำบันทึกข้อตกลงกันก่อนที่จะทำสัญญาปรับปรุงโครงสร้างหนี้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการบริหารจัดการสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ

อาศัยอำนาจตามมาตรา 18 ประกอบกับมาตรา 57 ถึง 82 แห่งพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย คณะกรรมการบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย จึงมีมติในการประชุมครั้งที่ 9/2544 เมื่อวันที่ 28 กันยายน 2544 กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการบริหารจัดการสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ ให้ใช้บังคับดังต่อไปนี้ (www.tamc.or.th/list_content_bycat.php?cat_id=13)

1. หลักการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง บสท. ได้กำหนดหลักการสำคัญในการปรับโครงสร้างหนี้ และปรับโครงสร้างกิจการ ดังนี้

1.1 ลูกหนี้ ผู้ค้ำประกัน ผู้ถือหุ้นและผู้บริหารที่เกี่ยวข้อง ต้องให้ความร่วมมือกับ บสท.

เอกสาร ลูกหนี้ ผู้ค้ำประกัน ผู้ถือหุ้น และผู้บริหารที่เกี่ยวข้อง ต้องแสดงเจตนากรรมที่ชัดเจน ด้วยการให้ความ
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ร่วมมือในการให้ข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้องให้ครบถ้วนและสมบูรณ์ที่สุด และควรกระทำอย่างรวดเร็วรวมทั้งให้ความร่วมมือในการเจรจา และการดำเนินการใด ๆ เพื่อให้การปรับโครงสร้างหนี้หรือกิจการบรรลุผลสำเร็จ

1.2 มีกรอบเวลาในการดำเนินการ การปรับโครงสร้างหนี้หรือกิจการ จะต้องดำเนินการภายใต้กรอบเวลาเดียวกัน ซึ่ง บสท. จะกำหนดขึ้น ตามลักษณะและประเภทของลูกหนี้ รวมทั้งความซับซ้อนในการดำเนินการ

1.3 เจ้าหนี้ที่เกี่ยวข้อง จะได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม และยุติธรรม เจ้าหนี้ที่เกี่ยวข้องจะต้องมีความเท่าเทียมในการรับรู้ข้อมูลของลูกหนี้และเจ้าหนี้ รวมทั้งได้รับความยุติธรรมในการจัดสรรผลประโยชน์และความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการปรับโครงสร้างหนี้หรือกิจการ

1.4 บสท. จะรับรู้ส่วนสูญเสีย ในสัดส่วนที่น้อยกว่าผู้ถือหุ้น ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องและผู้ค้าประกัน ส่วนสูญเสียใด ๆ ที่เกิดขึ้น ภายใต้ข้อตกลงของการปรับโครงสร้างหนี้หรือกิจการ ไม่ว่าจะส่วนสูญเสียที่เกิดจากการปรับลดต้นทุน การปรับลดดอกเบี้ย หรือการแปลงหนี้เป็นทุน ฯลฯ ก็ตาม บสท. จะพิจารณารับภาระในสัดส่วนที่น้อยกว่าสัดส่วนซึ่งผู้ถือหุ้น ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องและผู้ค้าประกันจะต้องรับ

1.5 การปฏิบัติใด ๆ ของลูกหนี้จะต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ของเจ้าหนี้ ลูกหนี้จะต้องปฏิบัติตามแผนปรับโครงสร้างหนี้หรือกิจการ ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใส และเพื่อรักษาผลประโยชน์ของเจ้าหนี้ โดยต้องพิจารณาและใช้วิจาร์ณญาณในการดำเนินการใด ๆ อย่างรอบคอบและเหมาะสมกับสถานการณ์ เพื่อไม่ทำให้ทรัพย์สินหรือมูลค่ากิจการด้อยค่าลงโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

1.6 เจ้าหนี้ที่ให้สินเชื่อใหม่จะได้สิทธิในการรับชำระหนี้ก่อน ในกรณีที่ลูกหนี้มีความเป็นต้องให้สินเชื่อใหม่เพิ่มเติม เจ้าหนี้ที่สนับสนุนสินเชื่อใหม่ย่อมจะได้รับสิทธิชำระหนี้ก่อนเจ้าหนี้อื่นในลำดับเสมอกันที่ได้ลงนามในสัญญาปรับโครงสร้างหนี้หรือปรับโครงสร้างกิจการ

1.7 สิทธิและสัดส่วนของหลักประกัน ซึ่ง บสท. มีอยู่ จะต้องไม่ลดลงข้อตกลงใด ๆ จะต้องไม่ทำให้สิทธิและสัดส่วนของหลักประกัน ซึ่ง บสท. มีอยู่ ลดลง เว้นแต่หลักประกันนั้น ๆ มีมูลค่าสูงกว่าภาระหนี้ที่มีกับ บสท. และ บสท. จะพิจารณาจัดสรรเงินที่ได้รับจากการจัดการสินทรัพย์ให้แก่เจ้าหนี้เดิม ตามสิทธิที่เจ้าหนี้เดิมพึงได้ โดยคำนึงถึงบุริมสิทธิซึ่งเจ้าหนี้เดิมแต่ละรายมีเหนือหลักประกันเป็นลำดับแรก หรือตามที่ได้มีการตกลงหรือจัดสรรไว้ในแผนปรับโครงสร้างหนี้หรือปรับโครงสร้างกิจการ

2. เกณฑ์ในการพิจารณาจัดทำความเห็นและข้อเสนอแนะในการดำเนินการกับลูกหนี้ เมื่อ บสท. ได้รับรายงานความเห็นเบื้องต้นเกี่ยวกับสถานะและข้อเสนอแนะในการดำเนินการกับลูกหนี้ใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สินทรัพย์โดยคุณภาพ คณะกรรมการบริหารของ บสท. จะพิจารณาว่าลูกหนี้สมควรจะดำเนินการปรับโครงสร้างหนี้ หรือปรับโครงสร้างกิจการ หรือจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน รวมทั้งใช้สิทธิทางศาลเพื่อพิทักษ์ทรัพย์ และ/หรือ ชำระบัญชี โดยพิจารณาตามเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

2.1 กรณีให้ปรับโครงสร้างหนี้ ลูกหนี้ที่ บสท. จะพิจารณาให้ทำการปรับโครงสร้างหนี้ คือลูกหนี้ที่เข้าข่าย ดังนี้

2.1.1 ลูกหนี้ของ บสท. ซึ่งมีฐานะเป็นบุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคล ไม่ว่าจะมิบุคคล เป็นผู้ค้ำประกันด้วยหรือไม่ก็ตาม

2.1.2 พิจารณาได้ว่า ลูกหนี้เข้าข่ายข้อใดข้อหนึ่ง ดังต่อไปนี้

2.1.2.1 ลูกหนี้ได้ลงนามในหนังสือรับสภาพหนี้ และมีหลักฐานเบื้องต้น แสดงว่ากิจการของลูกหนี้อยู่ในฐานะที่จะดำเนินการต่อไปได้ และมีความสามารถในการชำระหนี้ ได้ หรือ

2.1.2.2 มีหลักฐานเบื้องต้นแสดงว่าการดำเนินกิจการของลูกหนี้จะเป็น ประโยชน์ต่อการฟื้นฟูหรือการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ หรือ

2.1.2.3 ลูกหนี้นำทรัพย์สินอื่นที่ปราศจากภาระผูกพันใด ๆ มาเป็น หลักประกัน เพิ่มให้แก่ บสท. ด้วยมูลค่าของทรัพย์สินที่ บสท. ยอมรับได้ หรือผู้ค้ำประกันมีฐานะ ทางการเงินดี และยอมตนชำระหนี้คืนให้แก่ บสท.

2.2 กรณีให้ปรับโครงสร้างกิจการ ลูกหนี้ที่ บสท. จะพิจารณาให้ทำการปรับโครงสร้าง กิจการ คือลูกหนี้ที่เข้าข่าย ดังนี้

2.2.1 ลูกหนี้เป็นบริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ไม่ว่าจะ มิบุคคลเป็นผู้ค้ำประกันด้วยหรือไม่ก็ตาม และ

2.2.2 บสท. เป็นเจ้าหนี้ในจำนวนเกินกว่าร้อยละห้าสิบของมูลหนี้ทั้งหมดของลูกหนี้ ที่ปรากฏในงบดุลหลังสุดที่ลูกหนี้ยื่นต่อนายทะเบียน และ

2.2.3 มีหลักฐานเบื้องต้นแสดงว่ากิจการของลูกหนี้อยู่ในฐานะที่จะดำเนินการต่อไปได้ หรือการดำเนินกิจการต่อไปจะเป็นประโยชน์ต่อการฟื้นฟูหรือการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และ

2.2.4 ลูกหนี้ให้ความยินยอมหรือแสดงความจำนงเป็นหนังสือให้มีการปรับโครงสร้าง กิจการ โดยยินยอมรับพันธะตามบทบัญญัติในพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย หรือ

2.2.5 ที่ปรึกษาทางการเงินและ บสท. พิจารณาแล้วเห็นว่าลูกหนี้จำเป็นต้องมี การควบหรือรวมกิจการ หรือจำเป็นต้องปรับปรุงโครงสร้างการดำเนินงานภายในบริษัทหรือกลุ่มบริษัท ของลูกหนี้ เพื่อให้การดำเนินกิจการของลูกหนี้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ขั้นตอนและวิธีการในการจัดการสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ ที่โอนมา บสท.มีแนวทางในการดำเนินการ ดังนี้

3.1 จัดประชุมลูกหนี้และสถาบันการเงินผู้โอน

3.2 ในกรณีที่จำเป็น ให้มีการแต่งตั้งที่ปรึกษาทางการเงิน ที่ปรึกษาทางกฎหมาย ผู้สอบบัญชีอิสระ หรือผู้ประเมินราคาอิสระ

3.3 รวบรวมและจัดทำข้อมูล เช่น รายงานการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน (Due Diligence) แผนธุรกิจ (Business Plan) รายงานการประเมินราคา ฯลฯ เป็นต้น

3.4 ให้มีการจัดทำร่างแผนปรับโครงสร้างหนี้ โดยผู้จัดทำแผนฯ จะต้องกำหนดและจัดให้ภาระหนี้ที่มีลักษณะและสิทธิระดับเดียวกัน อยู่ในกลุ่มเดียวกันและแบ่งแยกอย่างชัดเจน เช่น กลุ่มภาระหนี้ที่มีหลักประกันเป็นทรัพย์สินที่ก่อให้เกิดรายได้ (Core Asset) กลุ่มภาระหนี้ที่มีหลักประกันเป็นทรัพย์สินที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-core Asset) และกลุ่มภาระหนี้ที่ไม่มีหลักประกัน (Unsecured Debt) เป็นต้น รวมทั้งต้องจัดลำดับการชำระหนี้ให้แก่แต่ละกลุ่มภาระหนี้ อย่างยุติธรรมและสมเหตุสมผล

ทั้งนี้ ระยะเวลาตามขั้นตอนที่ระบุใน ข้อ 3.3 ถึง 3.4 ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 30 วันทำการสำหรับกรณีเจ้าหนี้รายเดียว หรือดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 45 วันทำการ สำหรับกรณีเจ้าหนี้หลายรายนับจากวันเรียกประชุมลูกหนี้และสถาบันการเงินผู้โอนตามข้อ 1 ในกรณีที่ มีเหตุอันควร ซึ่งทำให้ไม่สามารถดำเนินการตามขั้นตอนที่ระบุใน ข้อ 3 ถึง 4 ได้ บสท.อาจพิจารณา ขยายเวลาการดำเนินการในข้อนี้ออกไปได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้การขอขยายเวลาดำเนินการ ดังกล่าวจะต้องทำเป็นหนังสือจากผู้บริหารสินทรัพย์หรือเจ้าหนี้ที่ได้รับมอบหมาย หรือที่ปรึกษาทางการเงินแล้วแต่กรณี เพื่อให้ บสท. พิจารณาก่อนวันครบกำหนดเดิมอย่างน้อย 10 วัน

3.5 ปรับปรุงแก้ไขร่างแผนปรับโครงสร้างหนี้ (กรณีที่มีความจำเป็นเท่านั้น)

3.6 จัดทำแผนปรับโครงสร้างหนี้ ฉบับสมบูรณ์

3.7 การทบทวนแก้ไขแผนปรับโครงสร้างหนี้

3.7.1 การทบทวนแก้ไขแผนปรับโครงสร้างหนี้หลังจากได้จัดทำแผนฯ ฉบับสมบูรณ์ ในกรณีที่ลูกหนี้ เจ้าหนี้และผู้ที่เกี่ยวข้องไม่ได้รับความเป็นธรรมในแผนปรับโครงสร้างหนี้ ตามข้อ 3.6 ลูกหนี้ เจ้าหนี้และผู้ที่เกี่ยวข้อง สามารถยื่นคำร้องขอพิจารณาแก้ไขแผนพร้อมแจ้ง เหตุผลและ เสนอแนวทางแก้ไขที่ชัดเจนต่อคณะกรรมการ บสท. เพื่อพิจารณาอนุมัติอย่างน้อย 5 วันก่อนวันพิจารณาอนุมัติ

3.7.2 การทบทวนแก้ไขแผนปรับโครงสร้างหนี้หลังจากที่ได้รับอนุมัติแผนปรับโครงสร้างหนี้ ในกรณีที่แผนปรับโครงสร้างหนี้ที่ได้รับอนุมัติจาก บสท.ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขหรือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อกำหนดในแผนฯ อันเนื่องมาจากภาวะการณ์ที่ไม่สามารถคาดการณ์ล่วงหน้าได้ ลูกหนี้และผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถยื่นคำร้องขอต่อคณะกรรมการ บสท. เพื่อพิจารณาแก้ไขแผน โดยต้องแสดงเหตุผลและเสนอแนวทางแก้ไขที่ชัดเจนก่อนที่จะไม่สามารถปฏิบัติตามแผนฯได้

4. ขั้นตอนในการปรับโครงสร้างของสินทรัพย์ด้วยคุณภาพที่โอนมา บสท. มีแนวทางการดำเนินการดังนี้

4.1 ลูกหนี้แสดงความจำนงเพื่อยินยอมให้ปรับโครงสร้างกิจการเพื่อให้คณะกรรมการบริหารพิจารณา

4.2 เมื่อคณะกรรมการบริหารอนุมัติให้มีการปรับโครงสร้างกิจการของลูกหนี้แล้ว บสท. จะดำเนินการจัดหาผู้ทำแผนเพื่อให้คณะกรรมการบริหารอนุมัติแต่งตั้งภายใน 7 วันทำการ

4.3 เมื่อผู้ทำแผนได้รับการแต่งตั้งแล้ว ให้ผู้ทำแผนดำเนินการดังนี้

4.3.1 จัดประชุมร่วมกันระหว่างผู้ทำแผน ลูกหนี้ และเจ้าหนี้อื่น ภายใน 7 วันทำการ นับจากวันที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ทำแผน โดยแจ้งเป็นหนังสือให้ลูกหนี้และเจ้าหนี้แต่ละราย ตามหลักฐานเท่าที่มีอยู่ทราบ และลงโฆษณาในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์และในหนังสือพิมพ์รายวัน อย่างน้อย 1 ฉบับ เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 3 วัน โดยระบุวัน เวลา และสถานที่ที่จะจัดให้มีการประชุม พร้อมทั้งเอกสารหลักฐานที่เจ้าหนี้จะต้องนำมาแสดง

4.3.2 สอบทานยอดหนี้ของเจ้าหนี้ทุกรายจากเอกสารหลักฐานที่ได้รับ เพื่อความถูกต้องของมูลหนี้ หากผู้ทำแผนพบว่ามูลหนี้ไม่ถูกต้อง และหาข้อยุติกับเจ้าหนี้นั้น ๆ ไม่ได้ให้ผู้ทำแผนนำข้อพิพาทนั้นสู่ศาล

4.3.3 ดำเนินการจัดเตรียมร่างแผนฟื้นฟูกิจการให้แล้วเสร็จและนำเสนอให้กับ บสท. ภายใน 60 วัน นับจากวันที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ทำแผน ทั้งนี้ บสท. อาจพิจารณาขยายเวลาการดำเนินการในข้อนี้ ออกไปได้ตามความเหมาะสม โดยผู้ทำแผนจะต้องทำหนังสือร้องขอต่อคณะกรรมการบริหารของ บสท. และให้เหตุผลในการขอขยายระยะเวลาโดยละเอียด เพื่อคณะกรรมการบริหารอนุมัติการขยาย ระยะเวลา ก่อนวันครบกำหนดเดิมอย่างน้อย 10 วัน

4.3.4 ระหว่างการจัดทำแผน ให้ผู้ทำแผนจัดทำรายงานชี้แจงสถานะทางการเงิน และผลการดำเนินงานของลูกหนี้ รวมทั้งความคืบหน้าในการจัดทำแผน และส่งให้ บสท. ทุกสิ้นเดือน

4.3.5 ให้ผู้ทำแผนจัดประชุมเจ้าหนี้เพื่อหารือแผน และเตรียมแผนฉบับสมบูรณ์ ภายใน 10 วันทำการ นับจากวันที่ผู้ทำแผนนำเสนอร่างแผนให้กับ บสท.

4.4 หากผู้ทำแผนปฏิบัติงานบกพร่องต่อหน้าที่หรือไม่ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ของ บสท. กรรมการบริหารสามารถถอดถอนผู้ทำแผนได้ โดยผู้ทำแผนไม่มีสิทธิเรียกค่าเสียหายหรือค่าชดเชย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใด ๆ ไม่ว่าจะมิระบู่ไว้ในสัญญาแต่งตั้งผู้ทำแผนหรือไม่ก็ตาม

4.5 คณะกรรมการบริหารจะอนุมัติแผน ภายใน 10 วันทำการ นับจากวันที่ผู้ทำแผน นำส่งแผนฉบับสมบูรณ์ให้กับ บสท. หากลูกหนี้มีความประสงค์ที่จะแก้ไขแผน ให้ร้องขอต่อ คณะกรรมการบริหาร ภายใน 3 วัน ก่อนวันประชุมคณะกรรมการบริหาร

4.6 หากคณะกรรมการบริหารอนุมัติแผนโดยมิได้ดำเนินการให้แก้ไขแผนตามที่ลูกหนี้ ร้องขอลูกหนี้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ ภายใน 3 วันนับจากวันที่คณะกรรมการบริหารอนุมัติ แผนโดย คณะกรรมการจะมีการพิจารณาเห็นชอบแก้ไขแผนภายใน 10 วันทำการ นับจากวันที่ คณะกรรมการบริหารอนุมัติแผน

4.7 เมื่อมติคณะกรรมการหรือคณะกรรมการบริหารเป็นที่สิ้นสุดแล้ว บสท.จะยื่นคำร้อง ต่อศาลล้มละลาย ภายใน 5 วันทำการ เพื่อพิจารณาแผนดังกล่าว

4.8 เมื่อศาลมีคำสั่งอนุมัติแผน และคณะกรรมการบริหารได้แต่งตั้งผู้บริหารแผนและ ผู้กำกับดูแลการบริหารแผนแล้ว บสท.จะลงโฆษณาในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์และในหนังสือพิมพ์ รายวัน ที่แพร่หลายอย่างน้อยหนึ่งฉบับ เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 3 วัน

4.9 หลังจากศาลมีคำสั่งอนุมัติแผน บสท.อาจให้ลูกหนี้ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องลงนาม ในสัญญาปรับโครงสร้างหนี้กับ บสท. ตามระยะเวลาที่ บสท. กำหนด

4.10 ค่าธรรมเนียมผู้บริหารแผนและผู้กำกับดูแลผู้บริหารแผนให้เรียกเก็บจากกองทรัพย์สิน ของลูกหนี้

ประวัติความเป็นมาของกิจการ

บริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) (ทีพีไอ) ก่อตั้งขึ้นและจดทะเบียนเป็น นิติบุคคลตามกฎหมายไทย เมื่อปี พ.ศ. 2521 โดยกลุ่มเสี่ยวไพรัตน์ นำโดยคุณประชัย เสี่ยวไพรัตน์ บริษัทฯ เริ่มผลิตเม็ดพลาสติกเพื่อจำหน่ายในปี พ.ศ. 2525 ได้จดทะเบียนแปรสภาพเป็นบริษัท มหาชน เมื่อวันที่ 10 ตุลาคม พ.ศ.2537 และจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เมื่อ วันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2538 ต่อมาบริษัทฯ ได้ขยายสายการผลิตผลิตภัณฑ์เม็ดพลาสติกชนิดต่าง ๆ เพิ่มขึ้น ด้วยการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อนำมาขยายโรงงาน และสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐานสำหรับอุตสาหกรรมปิโตรเคมีแบบครบวงจร ทำให้ปัจจุบันบริษัทฯ เป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรมปิโตรเคมีครบวงจรแห่งแรกของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีโรงงานอยู่ที่จังหวัดระยอง ซึ่งเป็นนิคมอุตสาหกรรมภายใต้การจัดการของบริษัทฯ พร้อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สาธารณูปโภคที่สนับสนุนการดำเนินอุตสาหกรรมปิโตรเคมีครบวงจร เช่น ทำเรื่อน้ำลึก คลังน้ำมัน โรงไฟฟ้า สาธารณูปโภคเหล่านี้ ให้บริษัทฯ ได้เปรียบด้านการบริหารต้นทุนโดยขนาด (Economy of Scales)

หลังวิกฤติเศรษฐกิจของประเทศและการประกาศเปลี่ยนแปลงระบบอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของรัฐบาลเมื่อปี พ.ศ. 2540 บริษัทฯ ได้รับผลกระทบอย่างมากโดยเฉพาะหนี้เงินกู้ในสกุลเงินต่างประเทศที่มีอยู่เป็นจำนวนมากและส่งผลให้มีมูลค่าสูงขึ้นอย่างมาก โดยมีผลกระทบจากอัตราแลกเปลี่ยนที่เปลี่ยนแปลงไป จนบริษัทฯ ต้องประกาศหยุดพักชำระหนี้ และเมื่อวันที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2543 ตัวแทนเจ้าหน้าที่ของบริษัทได้ยื่นคำร้องเพื่อขอฟื้นฟูกิจการของบริษัทต่อศาลล้มละลายกลาง และเมื่อวันที่ 15 มีนาคม พ.ศ. 2543 ศาลล้มละลายกลางได้มีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการตามหมวดที่ 3/1 แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย ต่อมาเมื่อวันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2543 ศาลมีคำสั่งแต่งตั้ง บริษัท เอ็ฟเพ็คทีฟ แพลนเนอร์ส จำกัด เป็นผู้ทำแผนฟื้นฟูกิจการของบริษัท และศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของบริษัทย่อยเจ็ดแห่ง และแต่งตั้งบริษัท เอ็ฟเพ็คทีฟ แพลนเนอร์ส จำกัด เป็นผู้ทำแผนฟื้นฟูกิจการของบริษัทย่อยหกแห่งตามพระราชบัญญัติล้มละลายในวันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2543 ได้แก่ บริษัท ไทยเอบีเอส จำกัด บริษัท น้ำมันทีพีไอ จำกัด บริษัท ทีพีไอ อะโรเมติกส์ จำกัด (มหาชน) บริษัท อุตสาหกรรมโพลีเอทิลีนไทย จำกัด บริษัท ผลิตไฟฟ้า ทีพีไอ จำกัด และบริษัท ทีพีไอ โพลีอล จำกัด ยกเว้นแผนฟื้นฟูกิจการของบริษัทย่อยแห่งหนึ่ง คือ บริษัท ระยองแท็งค์เทอร์มินัล จำกัด เนื่องจากที่ประชุมเจ้าหนี้มีมติไม่ยอมรับแผนที่จัดทำโดยบริษัท เอ็ฟเพ็คทีฟ แพลนเนอร์ส จำกัด ซึ่งต่อมากที่ประชุมเจ้าหนี้ได้มีมติแต่งตั้งบริษัท เซอร์ซิวส์ โพรซ์ แพลนเนอร์ จำกัด เป็นผู้ทำแผนฟื้นฟูกิจการของบริษัทดังกล่าว ดังนั้นอำนาจหน้าที่ในการจัดการกิจการและทรัพย์สินและสิทธิตามกฎหมาย ยกเว้นสิทธิที่จะได้รับเงินปันผลตกแก่ผู้บริหารแผน ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย

การประกอบธุรกิจของแต่ละสายผลิตภัณฑ์

ลักษณะของผลิตภัณฑ์เพื่อจำหน่ายของบริษัทฯ และบริษัทในเครือที่พีไอ แบ่งได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี และผลิตภัณฑ์น้ำมัน

1. ผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี

1.1 โอลิฟินส์ ประกอบด้วย เอทิลีน โพรพิลีน และบิวทาไดอีน ใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตผลิตภัณฑ์เม็ดพลาสติกชนิดต่าง ๆ บริษัทฯ เริ่มผลิตโอลิฟินส์ได้ในปี พ.ศ. 2540 ทดแทนการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ่งซื้อจากภายนอก ด้วยกำลังการผลิต 706,000 ตันต่อปี โดยจำหน่ายให้กับบริษัทที่เกี่ยวข้องใน เครื่องที่ไฟโอเกือบทั้งหมด

1.2 อะโรเมติกส์ บริษัทฯ เริ่มผลิตอะโรเมติกส์ได้พร้อมกับโอเลฟินส์ในปี 2540 อะโรเมติกส์ ประกอบด้วย เบนซีน (Benzene) โทลูอีน (Toluene) ไชลีน (Xylene) หรือ BTX ปัจจุบันบริษัทฯ มี กำลังการผลิตอะโรเมติกส์ 367,000 ตันต่อปี อะโรเมติกส์ที่บริษัทฯ ผลิตได้ส่วนใหญ่ใช้ป้อน โรงงานผลิตผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีชั้นกลางของบริษัทฯ และจำหน่ายให้บุคคลภายนอกบางส่วน

1.3 เม็ดพลาสติก ซึ่งจัดเป็นผลิตภัณฑ์หลักเพื่อจำหน่ายที่สำคัญของบริษัทฯ ผลิตภัณฑ์ เม็ดพลาสติกของบริษัทฯและบริษัทย่อย ประกอบด้วยเม็ดพลาสติกชนิด HDPE PP ABS/SAN PS และ EPS โดยกลุ่มเม็ดพลาสติกชนิด HDPE และ PP เรียกว่า โพลีโอเลฟินส์ (Polyolefins) และกลุ่มเม็ดพลาสติกชนิด ABS/SAN PS EPS เรียกว่า สไตเรนิค (Styrenics) เม็ดพลาสติกที่ผลิต ได้จะมีคุณสมบัติที่แตกต่างกัน ตามลักษณะของการนำไปใช้งาน รายละเอียดดังนี้

1.3.1 เม็ดพลาสติกโพลีเอทิลีนชนิดความหนาแน่นสูง (High Density Polyethylene - HDPE) เม็ดพลาสติกชนิด HDPE ของบริษัทฯ ภายใต้ชื่อทางการค้า "POLENE" เป็นเม็ดพลาสติก โพลีเอทิลีนชนิดความหนาแน่นสูงที่มีคุณสมบัติเหนียว ทนแรงกระแทกได้สูง แข็ง มีสีขาวขุ่น ทนต่อสารเคมี และรักษารูปทรงได้ดี เม็ดพลาสติก HDPE เหมาะสำหรับการนำไปขึ้นรูปในงานต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1.3.1.1 งานแผ่นฟิล์ม (Film) ได้รับความนิยมนำไปใช้ในงานฟิล์มมากที่สุด เนื่องด้วย HDPE มีลักษณะเหนียว ทนแรงกระแทกสูง สามารถทำให้เป็นแผ่นบางได้ง่าย จึงนิยมใช้ ผลิตเป็นถุงบรรจุสินค้าที่ต้องการความแข็งแรงและการทรงตัว เช่น ถุงใส่ของแบบมีหูหิ้ว ที่ใช้ตาม ห้างสรรพสินค้า หรือผสมกับ LDPE/LLDPE เพื่อผลิตเป็นถุงชนิดใช้งานหนัก เช่น ถุงใช้ในงาน อุตสาหกรรม เป็นต้น

1.3.1.2 งานเป่าเข้าแบบ (Blow Molding) ได้รับความนิยมนำไปใช้ในงานเป่าเข้าแบบ เป็นอันดับรองลงมาจากงานฟิล์ม เนื่องด้วย HDPE มีลักษณะทนแรงกระแทก แข็งทรงรูปดี เป่าเข้าแบบได้ง่าย นอกจากนี้ยังมีความคงทนต่อการกัดกร่อนของสารเคมี จึงเหมาะ สำหรับการนำไปผลิตเป็นขวดบรรจุน้ำดื่ม น้ำผลไม้ นม ขวดบรรจุน้ำมันเครื่อง ขวดเครื่องสำอาง และแชมพู ถังน้ำ ถังน้ำมันเชื้อเพลิง และสารเคมี เป็นต้น

1.3.1.3 งานฉีดเข้าแบบ (Injection Molding) เหมาะสำหรับการขึ้นรูปแบบ ฉีดที่มีลักษณะเนื้อแข็ง ทนต่อแรงบิดและแรงกระแทกสูง น้ำหนักเบา จึงเหมาะสำหรับการนำไปใช้ ในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ในบ้าน ภาชนะขนาดเล็ก ผลิตภัณฑ์ในงานอุตสาหกรรมที่ต้องรับ

น้ำหนักและทนแรงกระแทก เช่น แท่นรองสินค้า (Pallet) ภาชนะบรรจุ หรือ ลังบรรจุผลไม้ และ เครื่องตี๋ม เป็นต้น

1.3.1.4 งาน Yarn / Monofilament Extrusion ในรูปของเส้นเทป และเส้นใย มีลักษณะเหนียว ทนแรงดึง และแรงยืดตัวได้ดี มีความมันเงาดี ดังนั้นจึงเหมาะสำหรับทำเชือก แห และอวน ผ้าโอบสาน ถุงสาน เป็นต้น

1.3.1.5 งานผลิตท่อ (Pipe Extrusion) HDPE ในรูปของท่อ มีลักษณะที่เหมาะสมต่องานผลิตท่อน้ำประปา ท่อร้อยสายไฟฟ้า ซึ่งมีคุณสมบัติเชิงกลที่ทนแรงดึง ทนแรงกระแทก มีความยืดหยุ่นสูง และทนต่อสภาพแวดล้อม

1.3.2 เม็ดพลาสติกชนิดโพลีโพรพิลีน (Polypropylene - PP) เม็ดพลาสติกชนิด PP ของบริษัทฯ ภายใต้ชื่อทางการค้า "POLENE" เป็นเม็ดพลาสติกที่มีคุณสมบัติที่ใกล้เคียงกับเม็ดพลาสติกชนิด HDPE และ LDPE จึงสามารถใช้ทดแทนกันได้ในระดับหนึ่ง แต่ PP สามารถทนความร้อนได้สูงกว่า HDPE เหนียว แข็งแกร่ง ทนต่อแรงอัดและแรงกระแทก ไม่สีกร่อนง่าย ทนต่อสารเคมี เป็นฉนวนไฟฟ้าที่ดี ปัจจุบันมีการนำเม็ดพลาสติกชนิด PP ไปใช้ในการผลิตในรูปแบบต่าง ๆ ดังนี้

1.3.2.1 งานแผ่นฟิล์ม (Film) ใช้ในการผลิตแผ่นพลาสติกที่ต้องการความใส เพื่อใช้เป็นถุงพลาสติกประเภทถุงร้อน ฟิล์มห่อของทั่วไปหรือบรรจุอาหาร ฯลฯ

1.3.2.2 ในรูปของเส้นใย/เส้นเทป (Filament / Yarn) ใช้ในงานทอกระสอบ สาน ถูหุ้ม ถูกระเทียม ผ้าโอบสาน ส่วนเส้นใยกลม (Filament) มี 2 ลักษณะ คือ Mono-Filament (เส้นใยเดี่ยว) ใช้ในงานทำเชือก ที่ต้องการรับแรงมาก ๆ เช่น เชือกโยยักษ์ หรืออีกลักษณะหนึ่งคือ Multi-Filament (เส้นใยกลุ่ม) ใช้ในงานสายเข็มขัด และสายกระเป๋

1.3.2.3 งานฉีดเข้าแบบ (Injection Molding) เหมาะสำหรับการผลิตเครื่องใช้ในบ้าน เครื่องครัว ชิ้นส่วนรถยนต์ ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า เปลือกแบตเตอรี่ ถังบรรจุสี และเฟอร์นิเจอร์กลางแจ้ง เป็นต้น

1.3.2.4 งานเป่าเข้าแบบ (Blow Molding) มีคุณสมบัติในการผลิตบรรจุภัณฑ์ใส ที่ให้ผิวแข็งทนต่อการกดและด่าง มีความสะอาดปลอดภัยสูงเหมาะแก่การใช้เป็นขวดบรรจุอาหาร หรือขวดบรรจุเครื่องดื่ม เป็นต้น

1.3.2.5 งานรีดเป็นแผ่น (Sheet Extrusion) ได้รับความนิยมมากขึ้น เนื่องจาก PP ให้การทรงรูปชิ้นงานที่ดี สามารถ recycle ได้ และราคาไม่สูงมากนัก ซึ่งงานที่ใช้ PP

sheet มีตั้งแต่งานแฟ้มเอกสารต่าง ๆ งาน vacuum forming ได้แก่ งาน packaging ต่าง ๆ เช่น ถ้วยน้ำหรือภาชนะของต่าง ๆ

1.3.3 เม็ดพลาสติกชนิด Acrylonitrile-Butadiene-Styrene (ABS) เม็ดพลาสติกชนิด ABS ของบริษัทฯ ภายใต้ชื่อทางการค้า "PORENE" เป็นเม็ดพลาสติกที่มีคุณสมบัติเด่นในการทนแรงกระแทกได้ดี (High Impact Strength) มีความมันเงาที่ผิว (High Gloss) ทนความร้อน (High Heat) แข็งแกร่ง (High Stiffness And High Rigidity) และทนต่อสารเคมีได้ดี (High Chemical Resistance) นิยมนำไปใช้ในด้าน

1.3.3.1 งานฉีดเข้าแบบ (Injection Molding) เป็นการนำเม็ดพลาสติกไปฉีดเข้าแบบเพื่อให้ได้ชิ้นงานตามต้องการ เหมาะสำหรับการนำไปใช้งานต่าง ๆ

1.3.3.2 เครื่องใช้ไฟฟ้า ได้แก่ ชิ้นงานส่วนประกอบหม้อหุงข้าว เตาไรด์ โทรศัทพ์ พัดลม แป้นพิมพ์คอมพิวเตอร์ และโทรทัศน์ เนื่องจาก ABS มีคุณสมบัติเด่นคือทนต่อความร้อนสูง มีความมันเงา สามารถชุบโลหะได้ดี มีอัตราการผลิตสูง และมีการทวนเหนียวการติดไฟที่ดี

1.3.3.3 ชิ้นส่วนยานยนต์ ได้แก่ กระจกมองข้าง Console Box แผงหน้าปัดรถยนต์ และชิ้นส่วนรถจักรยานยนต์ ได้แก่ แผงหน้าปัด หน้ากาก บังโคลน หมวกกันน็อก เนื่องจาก ABS มีคุณสมบัติด้านความแข็งแรงทนทาน ทนความร้อน ทนต่อแรงกระแทกสูง มีการเกาะติดของสีที่ดี ทนต่อตัวทำละลายจำพวกทินเนอร์ และให้ความมันเงา

1.3.3.4 เครื่องใช้ในครัวเรือน ได้แก่ ชิ้นส่วนเครื่องเรือน สุขภัณฑ์ เนื่องจาก ABS มีคุณสมบัติมีความมันเงาสูง ทนแรงกระแทก สามารถชุบโลหะได้ดี และทนต่อสารเคมีได้ดี

1.3.3.5 ของเด็กเล่น เนื่องจากเม็ดพลาสติกชนิด ABS มีคุณสมบัติทนต่อการแตกหัก หากแตกหักก็จะไม่เกิดเหลี่ยมคม (Sharp Point) ที่เป็นอันตรายต่อเด็ก รวมถึงมีความมันเงาสูง และให้สีที่สดใส

1.3.3.6 งานรีด (Extrusion) จะเป็นการนำเม็ดพลาสติกไปรีดเป็นแผ่นพลาสติก แล้วจึงนำไปขึ้นรูปด้วยวิธี Vacuum อีกครั้งหนึ่ง เช่น ผนังตู้เย็น เป็นต้น

1.3.4 เม็ดพลาสติกชนิด Acrylonitrile Styrene (SAN) หรือ AS ของบริษัทฯ ภายใต้ชื่อทางการค้า "PORENE" เป็นเม็ดพลาสติกที่ให้คุณสมบัติความใส ความแข็ง ความแกร่ง ความเหนียว การทนความร้อน และทนสารเคมีได้ดีกว่า PS จึงนิยมนำไปใช้ในงานฉีด (Injection Molding) ได้แก่

1.3.4.1 ชิ้นส่วนยานยนต์ เช่น เลนส์ไฟหน้า ไฟท้าย ไฟเลี้ยว แต่มีการใช้ไม่มากนัก เนื่องจากคุณสมบัติด้านความใส การทนแรงกระแทก รวมทั้งการทนต่อแสงแดดที่จะทำให้กรอบแตก ยังไม่ดีเท่า PMMA แต่มีราคาถูกกว่า จึงถูกนำไปใช้แทนในตลาดที่เน้นราคาถูกเป็นส่วนใหญ่

1.3.4.2 เครื่องใช้ภายในบ้าน เช่น สุขภัณฑ์ ไฟแช็ค ภาชนะใส่ของ ซึ่งได้รับความนิยมใช้มาก เนื่องจากมีคุณสมบัติเฉพาะตัวที่ดี

1.3.4.3 เครื่องใช้ไฟฟ้า ได้แก่ ใบบัดพัดลม หน้ากากแอร์ เครื่องบั่นน้ำผลไม้ เนื่องจากมีคุณสมบัติให้ความมันเงา ความคงรูปสูง การทนความร้อน และสารเคมีได้ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทนต่อแรงเฉือนได้ดี

1.3.5 เม็ดพลาสติกชนิด Polystyrene (PS) ของบริษัทฯ ภายใต้ชื่อทางการค้า "PORENE" สามารถแบ่งตามคุณสมบัติได้เป็น 2 ประเภท คือ

1.3.5.1 GPPS (General Purpose Polystyrene) เป็นเม็ดพลาสติกที่ให้ความใสมาก ความแข็ง และความสามารถในการขึ้นรูปเป็นชิ้นงานง่ายโดยไม่ต้องอบเม็ดก่อน แต่มีข้อเสียคือทนแรงกระแทกได้น้อย (Low Impact Strength) จึงนิยมใช้กับชิ้นงานที่เน้นความใสมาก ๆ และต้องการความทรงรูปสูง ตัวอย่างเช่น ตลับเทป ตลับซีดี เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องใช้ในครัวเรือน เป็นต้น

1.3.5.2 HIPS (High Impact Polystyrene) เป็นเม็ดพลาสติก PS ที่สามารถทนแรงกระแทกได้มากกว่า GPPS เนื่องจากมีการพัฒนาโดยใส่ BUTADIENE ลงไป แต่จะสูญเสียคุณสมบัติด้านความใส อย่างไรก็ตามจากที่ราคาเม็ดพลาสติก HIPS ต่ำกว่าราคาเม็ดพลาสติก ABS ค่อนข้างมาก จึงถูกใช้ทดแทนเม็ดพลาสติก ABS ในงานที่ต้องการลดต้นทุน แต่จะให้ความเงา และการทรงรูปที่ด้อยกว่า เม็ดพลาสติกทั้ง 2 ประเภทเหมาะสำหรับการนำไปใช้ในการผลิตชิ้นรูปต่าง ๆ ดังนี้

1.3.5.3 งาน INJECTION MOLDING PS สามารถใช้กับชิ้นงานที่ต้องการการทรงรูป ความมันเงาที่ดี และสามารถผลิตเป็นชิ้นงานได้ง่าย จึงเหมาะสำหรับการนำไปผลิต ตลับเทป ตลับวีดีโอ ตลับซีดี กรอบทีวี และวิทยุ เครื่องใช้ในครัวเรือน เป็นต้น

1.3.5.4 งาน SHEET & FILM EXTRUSION PS สามารถนำไปขึ้นรูปโดยวิธีการดึงขึ้นรูป ซึ่งจะใช้กับการดึงเป็นแผ่น Sheet หรือดึงเป็นแผ่นฟิล์ม เช่น ถ้วยโพลีโพรพิลีนที่เกิดจากการนำ Sheet ไป Vacuum และฟิล์มที่ใช้ในการห่อดอกไม้ เป็นต้น

1.3.6 เม็ดพลาสติกชนิด Expandable Polystyrene (EPS) ของบริษัทฯ ภายใต้ชื่อทางการค้า "PENTFOAM" มีลักษณะเป็นเม็ดกลม ๆ สีขาว ซึ่งใช้ สไตรีนโมโนเมอร์เป็นวัตถุดิบหลัก และใช้แก๊ส เพนเทน (Pentane) เป็น สารทำให้พองตัว (Blowing Agent)ซึ่งทางบริษัทได้เลือกใช้ในกระบวนการผลิต โดยจะไม่มีการใช้สาร CFC ซึ่งทำลายชั้นบรรยากาศโอโซน เม็ดพลาสติก EPS สามารถนำไปใช้งานดังนี้

1.3.6.1 งาน Packaging ได้แก่ โฟมใช้กันกระแทกในงานบรรจุภัณฑ์ของเครื่องใช้ไฟฟ้าต่าง ๆ เป็นต้น

1.3.6.2 งาน Block ได้แก่ ฉนวนกันความร้อนในห้องเย็นสำหรับงานประมง งานก่อสร้าง และงานประดิษฐ์ตกแต่ง เป็นต้น

1.4 โพลีเอทิลีน ผลิตภัณฑ์โพลีเอทิลีน เป็นวัตถุดิบสำหรับผลิตโพลีเอทิลีน ได้แก่ โพลีเอทิลีน โพลีเอทิลีน เทอร์โพลีเอทิลีน พรีโพลีเมอร์ โดยโพลีเอทิลีนสามารถนำไปผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ชนิดต่าง ๆ เช่น โฟมที่ใช้ในการทำเฟอร์นิเจอร์ พุกโฟมที่ใช้เป็นฉนวนกันการถ่ายเทความร้อนในอุตสาหกรรมก่อสร้างอาคาร และอุปกรณ์ทำความเย็นต่าง ๆ และโฟมสังเคราะห์ซึ่งใช้ทำพื้นรองเท้า เป็นต้น

2. ผลิตภัณฑ์น้ำมันของบริษัทและบริษัทย่อย แบ่งได้ดังนี้

2.1 ผลิตภัณฑ์น้ำมันเชื้อเพลิง ได้แก่

2.1.1 น้ำมันเบนซิน หรือ ก๊าซโซลีน (Gasoline) คือ น้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องยนต์เบนซิน แบ่งประเภทโดยใช้ค่าอ็อกเทน ซึ่งเป็นตัวเลขที่แสดงคุณสมบัติด้านทานการน็อกของเครื่องยนต์ตามข้อกำหนดของรัฐ น้ำมันเบนซินของบริษัทฯ แบ่งออกเป็นน้ำมันเบนซินไร้สารตะกั่ว ULG 95 และ ULG 91

2.1.2 น้ำมันดีเซลหมุนเร็ว (Diesel Oil) ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องยนต์ดีเซลหมุนเร็วที่ใช้กับยานยนต์ เช่น รถยนต์ รถบรรทุก เรือประมง เรือโดยสาร รถแทรกเตอร์ เป็นต้น

2.1.3 น้ำมันก๊าด (Kerosene) ใช้ในการจุดตะเกียงให้แสงสว่างตามชนบทที่อยู่ห่างไกลและไม่มีไฟฟ้า นอกจากนี้ยังใช้ในงานอุตสาหกรรมบางชนิดที่ต้องการการเผาไหม้ของเชื้อเพลิงที่สะอาด เช่น อุตสาหกรรมกระเบื้องเคลือบเซรามิค เป็นต้น

2.1.4 น้ำมันเตา (Fuel Oil) เป็นผลิตภัณฑ์น้ำมันที่ได้จากส่วนที่มีจุดเดือดสูงของน้ำมันดิบ ใช้ประโยชน์มากในงานอุตสาหกรรม การคมนาคมขนส่ง และใช้ในการผลิตกระแสไฟฟ้า

2.1.5 ก๊าซหุงต้ม หรือ ก๊าซปิโตรเลียมเหลว (Liquified Petroleum Gas – LPG) คือ สารประกอบไฮโดรคาร์บอน พวกก๊าซโพรเพน และก๊าซบิวเทน ส่วนมากนำไปใช้ในงานหุงต้ม

ในครัวเรือน อีกทั้งยังสามารถนำไปใช้ในงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้ยังใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับเครื่องยนต์เบนซินได้

2.2 ผลิตภัณฑ์น้ำมันอื่น ๆ

2.2.1 น้ำมันหล่อลื่นพื้นฐาน (Lube Base Oil) คือ ผลิตภัณฑ์น้ำมันที่ได้จากผลิตภัณฑ์ส่วนหนักจากหอกลิ้นบรรยากาศ ปัจจุบันบริษัทฯ มีผลิตภัณฑ์น้ำมันหล่อลื่นหลายชนิด ซึ่งจัดจำหน่ายทั้งในนามบริษัทฯ และจำหน่ายเพื่อนำไปผลิตต่อ

2.2.2 ยางมะตอย (Asphalt) เป็นสารประกอบไฮโดรคาร์บอนหลายชนิด และสารอินทรีย์อื่น ๆ ซึ่งรวมเรียกว่า ปิทูเมน มีลักษณะเป็นของเหลวข้นและเหนียว ยางมะตอยเป็นผลิตภัณฑ์ส่วนที่หนักที่สุดที่ได้จากกระบวนการกลั่นน้ำมันดิบ ใช้สำหรับทำถนน ลานจอดรถ วัสดุกันซึม

2.2.3 ผลิตภัณฑ์น้ำมันอื่น ๆ ได้แก่ โซลเวนท์ (Solvent) แวกซ์ (Wax) เป็นต้น

โรงงาน

โรงงานของบริษัทฯ ตั้งอยู่เลขที่ 299 หมู่ที่ 5 ถนนสุขุมวิท ตำบลเชิงเนิน อำเภอเมืองระยอง จังหวัดระยอง ดำเนินการภายใต้เขตนิคมอุตสาหกรรมทีพีไอ แบ่งตามลักษณะการผลิตของผลิตภัณฑ์เป็น 6 คอมเพล็กซ์ ดังนี้

คอมเพล็กซ์ 1 คือ โรงงานผลิตผลิตภัณฑ์กลุ่มโพลีเอเลฟินส์ กำลังการผลิต 615,000 ตันต่อปี ประกอบด้วย โรงงานผลิตเม็ดพลาสติก HDPE และโรงงานผลิตเม็ดพลาสติก PP (กำลังการผลิตปรับเพิ่มขึ้น 15,000 ตันต่อปี เนื่องจากการเปลี่ยนเกรดของสินค้าที่ผลิต)

คอมเพล็กซ์ 2 คือ โรงงานผลิตผลิตภัณฑ์กลุ่มสไตรีนิก กำลังการผลิต 211,000 ตันต่อปี ประกอบด้วย โรงงานผลิตเม็ดพลาสติก ABS โรงงานผลิตเม็ดพลาสติก EPS โรงงานผลิตเม็ดพลาสติก PS โรงงานผลิตสไตรีนโมโนเมอร์ (SM) กำลังการผลิต 200,000 ตันต่อปี และโรงงานผลิตอะโรเมติกส์ กำลังการผลิต 367,000 ตันต่อปี

คอมเพล็กซ์ 3 คือ โรงกลั่นน้ำมัน เพื่อผลิตผลิตภัณฑ์น้ำมันชนิดต่าง ๆ ได้แก่ แก๊สปิโตรเลียมเหลว แก๊สโซลีน น้ำมันก๊าด น้ำมันดีเซล น้ำมันเตา โดยโรงกลั่นน้ำมันแห่งแรกมีกำลังการผลิต 65,000 บาร์เรลต่อวัน และในปี พ.ศ. 2543 บริษัทฯ ได้สร้างโรงกลั่นน้ำมันแห่งที่สองเสร็จ มีกำลังการผลิต 150,000 บาร์เรลต่อวัน กำลังการผลิตทั้งหมดรวม 215,000 บาร์เรลต่อวัน

คอมเพล็กซ์ 4 คือ โรงงานผลิตโพลีฟินส์ กำลังการผลิต 728,000 ตันต่อปี และโรงงานผลิตไฟฟ้ากำลังการผลิต 35 เมกกะวัตต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คอมเพล็กซ์ 5 คือ โรงงานผลิตไฟฟ้ากำลังการผลิต 108 เมกกะวัตต์

คอมเพล็กซ์ 6 คือ โรงงานผลิตน้ำมันหล่อลื่นพื้นฐาน และยางมะตอย

อัตราส่วนทางการเงิน

อัตราส่วนทางการเงิน หมายถึง การนำรายการในงบการเงินตั้งแต่สองรายการขึ้นไปมาเปรียบเทียบกันเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างรายการนั้น ๆ ซึ่งอาจออกมาในรูปของอัตราส่วนหรือในรูปของอัตราร้อยละ ซึ่งสามารถบอกได้ว่าฐานะและการดำเนินงานของกิจการเป็นอย่างไร โดยอัตราส่วนต่าง ๆ ที่สำคัญมีดังต่อไปนี้ (เริงรัก, 2543: 35-46)

1. อัตราส่วนวัดสภาพคล่อง (Liquid asset) เป็นอัตราส่วนที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียน และหนี้สินระยะสั้น

1.1 อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (Current ratio)

$$\text{อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน} = \frac{\text{สินทรัพย์หมุนเวียน}}{\text{หนี้สินหมุนเวียน}}$$

เป็นอัตราส่วนที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียน โดยที่อัตราส่วนนี้จะบอกให้ทราบว่า กิจการมีความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้นมากน้อยเพียงใด โดยปกติทั่วไปอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนยิ่งสูงแสดงว่ากิจการมีความสามารถในการจ่ายชำระหนี้สินหมุนเวียนยิ่งมาก

1.2 อัตราส่วนเงินทุนหมุนเร็ว (Quick ratio หรือ Acid test ratio)

$$\text{อัตราส่วนเงินทุนหมุนเร็ว} = \frac{\text{สินทรัพย์หมุนเวียน} - \text{สินค้า} - \text{รายจ่ายล่วงหน้า}}{\text{หนี้สินหมุนเวียน}}$$

Quick ratio เป็นอัตราส่วนระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนที่มีสภาพคล่องสูง ๆ กับหนี้สินหมุนเวียน ผลลัพธ์จะบอกให้ทราบว่าธุรกิจมีสินทรัพย์ที่สามารถเปลี่ยนสภาพเป็นเงินสดได้ง่ายเพื่อใช้สำหรับชำระหนี้สินระยะสั้นที่จะครบกำหนดเป็นกี่เท่า อัตราส่วนนี้มีคุณสมบัติเหมือนกับ Current ratio ยกเว้นสินทรัพย์หมุนเวียนจะไม่รวมสินค้าคงเหลือและ รายจ่ายล่วงหน้า ซึ่งถือว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นสินทรัพย์หมุนเวียนที่มีสภาพคล่องต่ำที่สุด โดยจะเน้นที่สินทรัพย์หมุนเวียนที่สามารถเปลี่ยนสภาพเป็นเงินสดได้ทันทีง่าย ๆ อัตราส่วนนี้จึงวัดสภาพคล่องได้ดีกว่า Current ratio

2. อัตราส่วนวัดความสามารถในการบริหารสินทรัพย์ (Asset management ratios)
อัตราหมุนเวียนของสินค้าเป็นอัตราส่วนที่จะใช้วัดความมีประสิทธิภาพในการจัดการสินทรัพย์ต่าง ๆ โดยจะทำให้ทราบว่าสินทรัพย์ต่าง ๆ มีมากหรือน้อยเกินความจำเป็นหรือไม่

2.1 Days sales outstanding (DSO)

$$\text{Days sales outstanding (DSO)} = \frac{\text{ลูกหนี้การค้า}}{\text{ยอดขายต่อวัน}}$$

DSO เป็นอัตราส่วนระหว่างจำนวนลูกหนี้การค้ากับยอดขายต่อวัน โดยแสดงให้เห็นว่าการหมุนเวียนของลูกหนี้ 1 ครั้ง เริ่มตั้งแต่ขายสินค้าเป็นเงินเชื่อ จนกระทั่งเรียกเก็บหนี้ได้นั้นใช้เวลานานเท่าใด ถ้าจำนวนวันยิ่งน้อย แสดงว่าลูกหนี้อิงมีสภาพคล่องสูง

2.2 อัตราหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ (Inventory turnover ratio)

$$\text{อัตราหมุนเวียนของสินค้าคงเหลือ} = \frac{\text{ขาย}}{\text{สินค้าคงเหลือ}}$$

อัตราหมุนเวียนของสินค้าเป็นอัตราส่วนที่จะใช้วัดความมีประสิทธิภาพในการจัดการสินทรัพย์ต่าง ๆ โดยจะทำให้ทราบว่าสินทรัพย์ต่าง ๆ มีมากหรือน้อยเกินความจำเป็นหรือไม่ สินค้าคงเหลือของกิจการสามารถเปลี่ยนสภาพของสินค้าคงเหลือให้มาเป็นเงินสดได้กี่ครั้งใน 1 ปี และต้องใช้เวลานานเท่าใดในการขายสินค้าออกไปในแต่ละครั้ง

2.3 อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์ (Total asset turnover)

$$\text{อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์} = \frac{\text{ขาย}}{\text{สินทรัพย์รวม}}$$

Total asset turnover เป็นอัตราส่วนระหว่างยอดขายกับสินทรัพย์ที่มีตัวตนทั้งสิ้น ซึ่งจะบอกให้ทราบถึงประสิทธิภาพของการใช้สินทรัพย์ของธุรกิจว่า เป็นอย่างไร มีสินทรัพย์สำหรับใช้ในเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การดำเนินงานมากเกินไปหรือไม่ ถ้าอัตราส่วนนี้ต่ำก็อาจแสดงว่า มีการใช้สินทรัพย์อย่างไม่มีประสิทธิภาพ หรือเป็นสินทรัพย์ที่ไม่มีคุณภาพ ควรต้องมีการตรวจสอบดูประสิทธิภาพของสินทรัพย์แต่ละประเภท เพื่อให้ทราบปัญหาที่แท้จริงว่าเกิดจากสาเหตุใด

2.4 อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์ถาวร (Fixed asset turnover)

$$\text{อัตราหมุนเวียนของสินทรัพย์ถาวร} = \frac{\text{ขาย}}{\text{สินทรัพย์ถาวรสุทธิ}}$$

เป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดประสิทธิภาพในการบริหารสินทรัพย์ถาวร โดยส่วนมากมักจะใช้เทียบกับอัตราส่วนอุตสาหกรรมโดยเฉลี่ย

3. อัตราส่วนวัดความสามารถในการบริหารหนี้สิน (Debt management ratios) เป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดความสามารถในการชำระหนี้

3.1 อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อยอดรวมสินทรัพย์ (Debt ratio)

$$\text{อัตราส่วนหนี้สินรวมต่อยอดรวมสินทรัพย์} = \frac{\text{หนี้สินรวม}}{\text{สินทรัพย์รวม}}$$

Debt ratio เป็นอัตราส่วนระหว่างหนี้สินกับสินทรัพย์ โดยจะแสดงความสัมพันธ์ของหนี้สินกับสินทรัพย์ของธุรกิจ ทั้งนี้เพราะเงินทุนทั้งหมดของธุรกิจจะเข้าไปเพื่อการลงทุนในสินทรัพย์ทั้งหมด จึงอาจกล่าวได้ว่า เงินที่ลงทุนในสินทรัพย์ทั้งหมดนั้น ได้มาจากแหล่งเงินทุนจากหนี้สินเป็นอัตราส่วนเท่าใด ถ้าอัตราส่วนนี้สูง แสดงว่าได้ใช้เงินทุนจากหนี้สินมากกว่าส่วนของผู้ถือหุ้น ความเสี่ยงทางการเงินก็จะสูงโอกาสที่ได้ก่อนนี้เพิ่มขึ้นอีกก็จะลดน้อยลง

3.2 อัตราส่วนวัดความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย (Time interest earned ratio)

$$\text{อัตราส่วนวัดความสามารถในการจ่าย(TIE)} = \frac{\text{กำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษี}}{\text{ดอกเบี้ยจ่าย}}$$

TIE เป็นอัตราส่วนระหว่างกำไรก่อนหักดอกเบี้ยและภาษีกับดอกเบี้ยจ่าย โดยผลลัพธ์จะบอกให้ทราบว่า กิจการสามารถทำกำไรจากการดำเนินงาน เป็นกี่เท่าของดอกเบี้ยจ่าย ซึ่งเป็นเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายจ่ายที่เกิดขึ้นจากการใช้เงินทุนจากหนี้สิน ถ้าอัตราส่วนนี้ยิ่งสูง ก็แสดงว่ามีความสามารถในการชำระดอกเบี้ยได้สูง ความเสี่ยงทางการเงินก็จะต่ำลง

4. อัตราส่วนความสามารถในการหากำไร (Profitability ratios) เป็นกลุ่มอัตราส่วนที่ใช้วัดประสิทธิภาพในการบริหารงานของธุรกิจว่า สามารถดำเนินงานให้ธุรกิจบรรลุเป้าหมายได้เพียงใด การวัดความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจนั้นสามารถกระทำได้สองลักษณะคือการวัดความสามารถในการทำกำไรที่มีความสัมพันธ์กับยอดขาย และการวัดความสามารถในการทำกำไรที่มีความสัมพันธ์กับการลงทุน

4.1 อัตราผลตอบแทนต่อยอดขาย (Profit margin on sales)

$$\text{Profit margin on sales} = \frac{\text{กำไรสุทธิ}}{\text{ขาย}}$$

อัตราส่วนนี้เป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดประสิทธิภาพในการบริหารของกิจการโดยรวมว่ากิจการมีต้นทุนในการดำเนินงานเป็นอย่างไรเมื่อเทียบยอดขายของกิจการ

4.2 อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นสามัญ (Return on common equity ratio)

$$\text{อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นสามัญ (ROE)} = \frac{\text{กำไรสุทธิหลังหักภาษี} - \text{เงินปันผลหุ้นบุริมสิทธิ}}{\text{ส่วนของผู้ถือหุ้นสามัญถัวเฉลี่ย}}$$

อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นสามัญ นี้เป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดความสามารถในการทำกำไรของเงินทุนส่วนที่กิจการได้มาจากผู้ถือหุ้นสามัญ หรือดูว่าการที่ผู้ถือหุ้นนำเงินมาลงทุนในบริษัทแล้วจะได้ผลตอบแทนสักเท่าใด เงินทุนที่นำมาลงทุนในธุรกิจนั้นก็เพื่อที่จะหารายได้และทำกำไรให้กับบริษัทดังนั้นอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น จึงเป็นเครื่องวัดเบื้องต้นถึงความสำเร็จของธุรกิจและประสิทธิภาพของผู้บริหารด้วย

4.3 อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (Return on total assets)

$$\text{อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม (ROA)} = \frac{\text{กำไรสุทธิหลังหักภาษี} + \text{ดอกเบี้ยจ่าย}}{\text{สินทรัพย์รวม}}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อัตราส่วนนี้แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดกำไร ว่ากิจการสามารถใช้
 ทรัพย์สินที่มีอยู่ให้เกิดกำไรแก่กิจการได้ในอัตราเท่าใด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

ผลการศึกษา

จากการศึกษาถึงการปรับปรุงโครงสร้างหนี้และการฟื้นฟูกิจการของบริษัทอุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) ภายใต้การบริหารแผนของบริษัท เอ็มเพ็คทีฟ แพลนเนอร์ส จำกัด ในช่วงปี พ.ศ. 2543 - 2545 สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ส่วนดังนี้

1. ผลการศึกษาของกระบวนการฟื้นฟูกิจการ และการบริหารแผน ภายใต้การบริหารงานของบริษัท เอ็มเพ็คทีฟ แพลนเนอร์ส จำกัด
2. ผลการศึกษาประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามแผนฟื้นฟูกิจการ จากอัตราส่วนทางการเงิน ในช่วงปี พ.ศ. 2543 – 2545
3. ผลการศึกษาความเป็นไปได้ในการฟื้นฟูกิจการของบริษัทอุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน)

กระบวนการและวิธีการฟื้นฟูกิจการ

แผนการฟื้นฟูกิจการของบริษัทอุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) จัดทำขึ้นโดยบริษัท เอ็มเพ็คทีฟ แพลนเนอร์ส จำกัด ในฐานะผู้ทำแผนของ บริษัทอุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) ตามมาตรา 90/42 ของพระราชบัญญัติล้มละลาย ภายใต้ความเห็นชอบด้วยแผนจากศาลล้มละลายกลาง โดยมีสาระสำคัญในแผนการฟื้นฟูกิจการดังนี้

วัตถุประสงค์ในการฟื้นฟูกิจการ

วัตถุประสงค์ในการฟื้นฟูกิจการคือ เพื่อให้บริษัทอุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) และกลุ่มที่พีไอ กลับมามีฐานะการเงินที่แข็งแกร่งโดยการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ และการจัดทำแผนธุรกิจที่เหมาะสม

หลักการฟื้นฟูกิจการ

แผนการฟื้นฟูกิจการของบริษัทอุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) ได้กำหนดหลักการและแนวทางด้านพาณิชย์และกฎหมายในการปรับโครงสร้างหนี้ที่พีไอและบริษัทอื่น ๆ ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในกลุ่มบริษัทที่พีโอมีอยู่กับเจ้าหนี้ตามแผนโครงสร้างหนี้ทางการเงิน เจ้าหนี้ระหว่างบริษัท เจ้าหนี้ที่เป็นบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยมีหลักการสำคัญ ๆ ดังนี้

1. การปรับโครงสร้างหนี้จะใช้วิธีปฏิบัติต่อกลุ่มบริษัทที่พีโอทั้งหมดในลักษณะเสมือนเป็นหนึ่งองค์กร
2. สกุลเงินตามแผนจะมีสี่สกุลเงิน (บาท เหรียญสหรัฐ เยน และ ยูโร)
3. เจ้าหนี้ที่มีสิทธิเรียกร้องหรือผลประโยชน์ที่มีสาระสำคัญทำนองเดียวกันจะได้รับการปฏิบัติเท่าเทียมกันโดยในขณะเดียวกันก็คำนึงถึงสิทธิที่มีอยู่ของเจ้าหนี้มีประกันที่มีอยู่ด้วย
4. แผนการฟื้นฟูยอมรับสิทธิเรียกร้องและผลประโยชน์โดยเฉพาะของเจ้าหนี้ตามแผนปรับโครงสร้างทางการเงิน เจ้าหนี้ระหว่างบริษัทและเจ้าหนี้ที่เป็นบุคคลที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น เจ้าหนี้เหล่านี้จะถูกจัดเป็นกลุ่มตามประเภทของตน
5. สิทธิของเจ้าหนี้ตามแผนปรับโครงสร้างหนี้ทางการเงินในดอกเบี้ยตั้งแต่วันที่กลุ่มบริษัทที่พีโอประกาศพักการชำระหนี้ในวันที่ 22 สิงหาคม พ.ศ.2540 จะถูกกำหนดโดยแผนฉบับนี้ และจะไม่เป็นไปตามข้อกำหนดในเอกสารข้อตกลงหรือสัญญาเดิมที่เจ้าหนี้แต่ละรายมีอยู่กับกลุ่มบริษัทที่พีโอ
6. เจ้าหนี้ตามแผนปรับโครงสร้างหนี้ทางการเงินจะได้รับชำระดอกเบี้ยที่ค้างชำระอยู่จนถึงวันเดียวกันทั้งหมด คือ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ.2540
7. หนี้ตามแผนปรับโครงสร้างหนี้ทางการเงินจะถูกจัดโครงสร้างใหม่โดยแบ่งออกเป็น 2 ชั้น และมีวันถึงกำหนดชำระคืนเป็นมาตรฐานเดียวกัน
8. หนี้ชั้นที่ 1 จะมีสิทธิได้รับชำระดอกเบี้ยเป็นเงินสดจากกระแสเงินสดจากการประกอบการ และหนี้ชั้นที่ 1 นี้จะได้รับการชำระคืนในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ.2547
9. หนี้ชั้นที่ 2 จะมีสิทธิได้รับชำระดอกเบี้ยเป็นเงินสดจากกระแสเงินสดจากการประกอบการ ส่วนที่มีอยู่และจากการขายทรัพย์สิน แต่ถ้าเงินสดจากแหล่งทั้งสองดังกล่าวนี้ไม่เพียงพอ ดอกเบี้ยของหนี้ชั้นที่ 2 จะถูกนำมาทบเข้ากับเงินต้นและหนี้ชั้นที่ 2 นี้จะได้รับการชำระคืนในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ.2547 หรือก่อนหน้านั้น
10. กระแสเงินสดจากการประกอบการทั้งหมดจะนำมาใช้ชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ตามแผนปรับโครงสร้างหนี้ทางการเงิน
11. เจ้าหนี้ตามแผนปรับโครงสร้างหนี้ทางการเงินจะทำการแปลงหนี้ดอกเบี้ยที่ค้างชำระสำหรับช่วงระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2541 จนถึงปัจจุบันรวมทั้งดอกเบี้ยที่จะเกิดขึ้นจนถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ.2543 เป็นหุ้นในจำนวนร้อยละ 75 ของหุ้นทั้งหมดของพีโอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

12. หุ้นจำนวนร้อยละ 75 ของเจ้าหนี้ตามแผนปรับโครงสร้างหนี้ทางการเงินนี้จะถูกข้อจำกัดห้ามโอนตลอดระยะเวลาการดำเนินการตามแผนฉบับนี้ ทั้งนี้เพื่อให้เจ้าหนี้เหล่านี้คงไว้ซึ่งสิทธิในการควบคุมที่ฟิไอในฐานะผู้ถือหุ้นในระหว่างที่ยังไม่มีการโอนจำหน่ายตามแผน

13. เจ้าหนี้ระหว่างบริษัทและเจ้าหนี้ที่เป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องจะไม่อยู่ภายใต้แผนปรับโครงสร้างหนี้ทางการเงินที่ปรากฏในเอฟดีอาร์เอส

14. เว้นแต่ผลกระทบทางการเงินที่มีการแปลงหนี้เป็นทุน การขายลดหนี้ด้วยความสมัครใจตามโครงการซื้อหนี้คืนแล้ว แผนฉบับนี้จะไม่มีการยกหนี้ให้หรือการตัดจำหน่ายหนี้แต่อย่างใด

แผนการฟื้นฟูกิจการ

แผนการฟื้นฟูกิจการของกลุ่มบริษัทฟิไอ สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วนใหญ่ คือ แผนการปรับปรุงโครงสร้างทางการเงิน และแผนการปรับปรุงโครงสร้างการปฏิบัติงานและบริหารซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

แผนการปรับปรุงโครงสร้างทางการเงิน

ตามแผนฟื้นฟูกิจการของบริษัทและบริษัทย่อยหกแห่ง ลงวันที่ 25 กันยายน พ.ศ.2543 และวันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ.2543 ที่ได้รับการลงมติรับแผนฯ จากที่ประชุมเจ้าหนี้ และศาลล้มละลายกลางเห็นชอบด้วยแผนฯ ดังนี้ (ภาพที่ 1)

1. การจัดกลุ่มเจ้าหนี้ การจัดกลุ่มเจ้าหนี้เป็น 14 ชั้นมียอดหนี้รวม 169,036.86 ล้านบาท และ 145,532.11 ล้านบาทในงบการเงินรวมและ งบการเงินเฉพาะบริษัท ตามลำดับ และแผนดังกล่าวได้มีการจัดสรรหนี้ของกลุ่มฟิไอ (กลุ่มฟิไอ หมายถึง บริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อยของบริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) จำนวนหกแห่งที่ศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ ยกเว้นบริษัท ฟิไอ โพลีน จำกัด (มหาชน)) สรุปได้เป็น 2 กลุ่ม โดยการประมาณการและการประเมินล่าสุดเป็นเกณฑ์ แต่อย่างไรก็ดีก่อนที่จะมีการจัดสรรหนี้เป็นกลุ่มดังกล่าว แผนยังกำหนดให้หนี้บางส่วนได้รับการชำระคืนก่อน ทั้งนี้เพื่อให้เจ้าหนี้ตามแผนปรับโครงสร้างหนี้ทางการเงินได้รับชำระดอกเบี้ยจนถึงวันเดียวกัน (จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ.2540)

2. ส่วนทุนของเจ้าหนี้ หนี้ดอกเบี้ยของกลุ่มฟิไอที่ค้างชำระจากการคิดคำนวณโดยใช้อัตราดอกเบี้ยพื้นฐานมาตรฐานสำหรับระยะเวลาตั้งแต่ วันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2541 จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2543 จำนวน 756 ล้านบาทหรือหนี้จะถูกแปลงเป็นหุ้นในจำนวนเท่ากับร้อยละ 75 ของส่วน

แผนฟื้นฟูกิจการกลุ่มบริษัททีพีโอ

แผนภูมิการจัดสรรหนี้ตามแผนปรับโครงสร้างหนี้ทางการเงิน

ภาพที่ 1 แผนภูมิการจัดสรรหนี้ตามแผนปรับโครงสร้างหนี้ทางการเงิน

ที่มา : (บริษัท เอฟเพ็คทีฟ แพลนเนอร์ส จำกัด, 2543)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้เสียในหุ้นทั้งหมดของบริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) ซึ่งจะเรียกว่า ส่วนทุนของเจ้าหนี้ในช่วงแรกของการดำเนินการตามแผน โดยหนี้จำนวน 756 ล้านบาทหรือหุ้น 756 ล้านหุ้น แบ่งเป็น ดอกเบี้ยค้างจ่ายในปี พ.ศ. 2541 – 2543 จำนวน 294,228 และ 234 ล้านบาทหรือหุ้นตามลำดับ

3. หนี้ตามแผนปรับโครงสร้างหนี้ทางการเงินส่วนที่เหลือ (จากการจ่ายเงินชำระเบื้องต้น ซึ่งเป็นการคืนค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการปรับโครงสร้างหนี้ ประมาณ 10 ล้านบาทหรือหุ้น 10 ล้านหุ้น และเงินจ่ายชำระเพื่อให้ได้รับชำระดอกเบี้ยจนถึงวันเดียวกัน คือวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ.2540 ประมาณ 75 ล้านบาทหรือหุ้น) จำนวนประมาณ 2,885.08 ล้านบาทหรือหุ้น จะถูกจัดสรรออกเป็นหนี้ชั้นที่ 1 และหนี้ชั้นที่ 2 โดยการประมาณการที่มีอยู่ในปัจจุบันดังนี้

3.1 หนี้ชั้นที่ 1 จำนวนประมาณ 1,949 ล้านบาทหรือหุ้น ซึ่งประกอบด้วย สินเชื่ออิสลาม สินเชื่อหมุนเวียนเพื่อการดำเนินงาน และหนี้เงินต้นอื่น ๆ โดยคำนวณดอกเบี้ยในอัตราพาณิชย์สำหรับสินเชื่อหมุนเวียนและมีการชำระค่าธรรมเนียมการดำเนินการทางพาณิชย์ตามปกติ ส่วนหนี้เงินต้นอื่น ใช้อัตราดอกเบี้ยพื้นฐานมาตรฐานตลอดระยะเวลาดำเนินการตามแผน ในกรณีผิดนัดอัตราดอกเบี้ยพื้นฐานมาตรฐานจะเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 3

กำหนดการชำระหนี้สำหรับสินเชื่อเพื่อการดำเนินงาน (รวมทั้งหนี้เงินต้นที่แปลงเป็นสินเชื่อเพื่อการดำเนินการ) จะมีการต่ออายุหมุนเวียนไปเรื่อย ๆ และมีสิทธิได้รับชำระคืนเต็มจำนวนในวันครบกำหนดชำระหนี้ ส่วนเงินต้นอื่น ๆ กำหนดชำระคืนในคราวเดียวกันในวันครบกำหนดชำระ

3.2 หนี้ชั้นที่ 2 คือหนี้ส่วนที่เหลือที่ไม่ได้จัดสรรเป็นชั้นที่ 1 จำนวนประมาณ 931.2 ล้านบาทหรือหุ้น โดยจะชำระดอกเบี้ยและเงินต้นเมื่อมีกระแสเงินสดส่วนเกินจากการประกอบการ และเมื่อมีเงินทุนจากการจำหน่ายทรัพย์สินที่ไม่ใช่สินทรัพย์หลัก ทั้งนี้จะคิดคำนวณดอกเบี้ยเป็นรายเดือนและชำระเป็นเงินสดเมื่อสิ้นสุดกำหนดระยะเวลา เว้นแต่ในกรณีที่กระแสเงินสดจากการประกอบการ หรือจากการจำหน่ายสินทรัพย์มีไม่เพียงพอก็นำดอกเบี้ยส่วนที่ค้างชำระไม่น้อยกว่าหนึ่งปีมาทบรวมเป็นเงินต้นในหนี้ชั้นที่ 2 ส่วนดอกเบี้ยที่ยังไม่ได้ทบเข้ากับเงินต้นก็ให้มีการชำระตามลำดับที่เกิดขึ้น โดยใช้อัตราดอกเบี้ยพื้นฐานมาตรฐานกับหนี้ชั้นที่ 2 ทั้งหมด ตลอดระยะเวลาดำเนินการตามแผน ในกรณีผิดนัด อัตราดอกเบี้ยพื้นฐานจะเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 3

กำหนดระยะเวลาการชำระหนี้ ให้ชำระในวันครบกำหนดชำระหรือก่อนหน้านั้นจากกระแสเงินสดจากการประกอบการส่วนเกินจากเงินที่ได้จากการเพิ่มทุนและจากเงินที่ได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินที่ไม่ใช่สินทรัพย์หลัก

4. อัตราดอกเบี้ยพื้นฐานมาตรฐาน สำหรับหนี้ที่เป็นสกุลเงินบาทอัตราดอกเบี้ย MLR บวกร้อยละ 2 ต่อปี สกุลเงินเหรียญสหรัฐ และเงินเยนอัตราดอกเบี้ย LIBOR สำหรับระยะเวลา 3 เดือน บวกร้อยละ 2 ต่อปี และสกุลเงินยูโรอัตราดอกเบี้ย EURIBOR สำหรับระยะเวลา 3 เดือน บวกร้อยละ 2 ต่อปี

นอกจากนี้ในแผนการฟื้นฟูกิจการยังได้ระบุถึง การชำระคืนหนี้และการกู้เงินใหม่ของกลุ่มทีพีไอเพื่อนำมาชำระคืนหนี้ที่มีอยู่ ดังต่อไปนี้ (ภาพที่ 2)

ประมาณการแหล่งที่มาของเงินสด ได้แก่

1. จากเงินสดในมือของกลุ่มทีพีไอ ณ วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2543 จำนวน 30 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
2. จากกระแสเงินสดที่ได้จากการประกอบกิจการของกลุ่มทีพีไอ จำนวนประมาณ 1,758 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

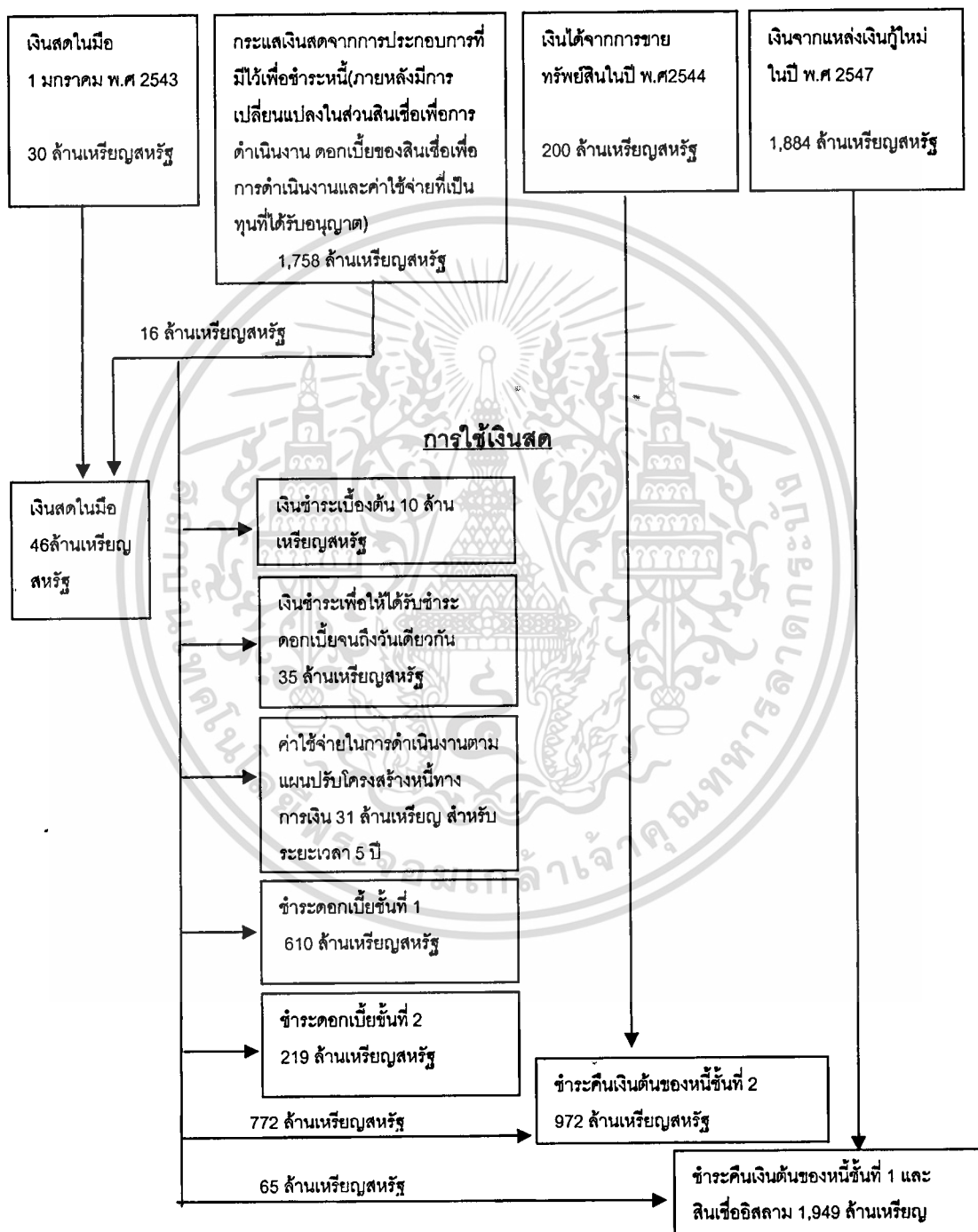
3. จากการขายทรัพย์สินที่ไม่ใช่สินทรัพย์หลักของกลุ่มทีพีไอ ในปี 2544 จำนวนประมาณ 200 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ได้แก่ โรงไฟฟ้า ที่ดินที่ว่างจน ถึงบรรจจุสารเคมี นิคมอุตสาหกรรมของบริษัท หุ่นของบริษัทที่เกี่ยวข้องกัน หนี้และหุ้นของบริษัทร่วม และสินทรัพย์อื่น

4. จากการกู้เงินใหม่ในปี 2547 เพื่อชำระหนี้คืนในส่วนที่ยังคงเหลืออยู่ประมาณ 1,884 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ประมาณการแหล่งที่ใช้ไป ได้แก่

1. เงินสดในมือของกลุ่มทีพีไอจำนวนประมาณ 46 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
2. จ่ายชำระเบื้องต้นจำนวนประมาณ 10 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
3. จ่ายชำระดอกเบี้ยเพื่อให้เจ้าหนี้ได้รับการชำระจนถึงวันเดียวกันจำนวนประมาณ 35 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
4. จ่ายค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามแผนปรับโครงสร้างหนี้ทางการเงินสำหรับระยะเวลา 5 ปี จำนวนประมาณ 31 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
5. จ่ายชำระดอกเบี้ยของหนี้ชั้นที่ 1 จำนวนประมาณ 610 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
6. จ่ายชำระดอกเบี้ยของหนี้ชั้นที่ 2 จำนวนประมาณ 219 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
7. จ่ายชำระคืนเงินต้นของหนี้ชั้นที่ 2 จำนวนประมาณ 972 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
8. จ่ายชำระคืนเงินต้นของหนี้ชั้นที่ 1 และสินเชื่ออิสลาม จำนวนประมาณ 1,949 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ประมาณการที่มาเงินสดและการนำไปใช้ในช่วงระยะเวลา 5 ปี
1 มกราคม พ.ศ 2543 ถึง 31 ธันวาคม พ.ศ 2547
ที่มาของเงินสด

ภาพที่ 2 แผนภูมิการใช้จ่ายเงินสดตามแผนการฟื้นฟูกิจการ

ที่มา : (บริษัท เอฟเพ็คทีฟ แพลนเนอร์ส จำกัด, 2543)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนการปรับปรุงด้านการปฏิบัติการและโครงสร้างองค์กร

หัวใจหลักของความสำเร็จในการดำเนินการตามแผนการฟื้นฟูกิจการขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของการบริหารงานของทีพีไอทั้งในระดับบริหารและระดับการปฏิบัติการตลอดจนความพร้อมของเครื่องมือเครื่องใช้ทางการบริหารและทางการเงินต่าง ๆ ที่จำเป็น ดังนั้นในแผนการฟื้นฟูกิจการจึงได้เสนอให้มีการทบทวน แก้ไข และปรับปรุงการดำเนินการและขั้นตอนทั้งทางด้านการปฏิบัติการตามโครงสร้างในช่วงระยะเวลาการดำเนินการตามแผนการฟื้นฟู

การวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการดำเนินการตามแผนฟื้นฟูกิจการ

ในการวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการดำเนินงานตามแผนฟื้นฟูกิจการโดยการใช้การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินซึ่งสามารถแบ่งได้ 4 กลุ่มคือ อัตราส่วนสภาพคล่อง อัตราส่วนแสดงความสามารถในการหากำไร อัตราส่วนวัดความสามารถในการบริหารหนี้สิน และอัตราส่วนความสามารถในการหากำไร โดยการเทียบกับผลการดำเนินงานในปีที่ผ่านมาของกิจการ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มอุตสาหกรรม แต่เนื่องจากบริษัทฯ มีการดำเนินงานทั้งในส่วนของธุรกิจปิโตรเลียม และปิโตรเคมี ดังนั้นการเทียบกับค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรมจึงเทียบค่าเฉลี่ยทั้งในกลุ่มพลังงาน และกลุ่มเคมีภัณฑ์และพลาสติก ที่จดทะเบียนไว้กับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

อัตราส่วนสภาพคล่อง (Liquidity ratios)

เมื่อพิจารณาอัตราส่วนสภาพคล่องตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 ถึงปี พ.ศ. 2545 จากตารางที่ 1 พบว่าหลังจากที่บริษัทฯ เข้ารับการปรับโครงสร้างหนี้ อัตราส่วนสภาพคล่องเพิ่มขึ้นจาก 0.14 เท่าในปี พ.ศ.2543 เป็น 1.71 เท่า ในปี พ.ศ.2544 และลดลงเป็น 1.49 เท่าในปี พ.ศ. 2545 และอัตราส่วนสภาพคล่องหมุนเร็วก็เป็นไปทิศทางเดียวกันคือ เพิ่มขึ้นจาก 0.04 เท่า ในปี พ.ศ. 2543 เป็น 0.45 และ 0.41 เท่า ในปี พ.ศ. 2544 และ 2545 ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบริษัทฯ มีสภาพคล่องที่ดีขึ้นภายหลังจากเข้ารับการฟื้นฟูกิจการภายใต้การบริหารงานของบริษัท เอ็ฟพีเคทีพี แพลนเนอร์ส จำกัด แต่เมื่อพิจารณาถึงสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวพบว่า

1. หนี้สินหมุนเวียนที่ลดลง ซึ่งเกิดจากปรับโอนหนี้ระยะสั้นไปเป็นหนี้สินระยะยาวในงวดบัญชี พ.ศ. 2544 จำนวน 114,126.41 ล้านบาท

ตารางที่ 1 อัตราส่วนสภาพคล่อง

ปี พ.ศ.	บริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน)				ค่าเฉลี่ย กลุ่ม เคมีภัณฑ์	ค่าเฉลี่ย กลุ่ม พลังงาน
	2542	2543	2544	2545	2545	2545
อัตราส่วนสภาพคล่อง (เท่า)	0.20	0.14	1.71	1.49	1.55	2.05
อัตราส่วนสภาพคล่องหมุนเร็ว (เท่า)	0.04	0.04	0.45	0.41	1.00	1.43

ที่มา : (อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย บมจ., 2545 และ 2546)

2. การแปลงหนี้ดอกเบี้ยจ่ายจำนวน 751.64 ล้านบาทหรือประมาณ 32,558.44 ล้านบาท เป็นหุ้นของบริษัในปี พ.ศ.2544

3. ดอกเบี้ยค้างจ่ายที่เพิ่มขึ้นจำนวน 2,634.25 ล้านบาท ในปี พ.ศ.2545

โดยเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม พบว่า บริษัทมีสภาพคล่องที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม แต่ก็ไม่มากนัก แต่สำหรับอัตราส่วนสภาพคล่องหมุนเร็วที่อยู่ในระดับต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม เนื่องจากจำนวนสินค้าคงเหลือและการที่บริษัทต้องนำเงินที่ได้จากการดำเนินงานส่วนใหญ่ไปชำระหนี้ จึงทำให้ขาดสภาพคล่องดังกล่าว

อัตราส่วนวัดความสามารถในการบริหารสินทรัพย์ (Asset management ratios)

เมื่อพิจารณาอัตราส่วนวัดความสามารถในการบริหารสินทรัพย์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 ถึงปี พ.ศ. 2545 จากตารางที่ 2 พบว่าอัตราส่วนหมุนเวียนลูกหนี้การค้าและระยะเวลาเก็บหนี้เฉลี่ยมีอัตราส่วนและแนวโน้มที่ดีขึ้นทุกปี ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบริษัทฯ มีประสิทธิภาพในการจัดเก็บหนี้การค้าที่ดีขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งเกิดจากอัตราส่วนของยอดขายระหว่างผลิตภัณฑ์ประเภทปิโตรเคมีหรือน้ำมันมีสัดส่วนที่สูงขึ้นเมื่อเทียบกับผลิตภัณฑ์ประเภทปิโตรเคมี ซึ่งเพิ่มขึ้นจาก 40.16% ของรายได้จากการขายในปี พ.ศ. 2543 เป็น 46.01% และ 50.59 % ในปี พ.ศ. 2544 และ 2545 ตามลำดับ ซึ่งจะมีอัตราการหมุนของสินค้าที่เร็วกว่าผลิตภัณฑ์ประเภทปิโตรเคมี จึงทำให้อัตราการหมุนของลูกหนี้การค้าเร็วขึ้นด้วย นอกจากนี้บริษัทยังมีนโยบายบริหารความเสี่ยงด้านการให้สินเชื่อกับลูกค้า ด้วยการเรียกหลักประกัน

จากลูกค้าก่อนที่จะทำการซื้อขายสินค้า เช่น หนังสือค้าประกันของธนาคาร ตัวแลกเงินที่ได้รางวัลจากธนาคาร เป็นต้น

ตารางที่ 2 อัตราส่วนวัดความสามารถในการบริหารสินทรัพย์

ปี พ.ศ.	บริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน)				ค่าเฉลี่ย กลุ่ม เคมีภัณฑ์	ค่าเฉลี่ย กลุ่ม พลังงาน
	2542	2543	2544	2545	2545	2545
อัตราส่วนหมุนเวียนลูกหนี้การค้า (เท่า)	12.93	14.68	16.51	18.85	6.29	11.15
ระยะเวลาเก็บหนี้เฉลี่ย (วัน)	28.00	25.00	22.00	19.00	64.28	37.95
อัตราส่วนหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ (เท่า)	8.54	8.84	7.99	8.86	10.23	11.80
อัตราหมุนของสินทรัพย์ถาวร (เท่า)	0.45	0.67	0.73	0.79	N.A.	N.A.
อัตราหมุนของสินทรัพย์ (เท่า)	0.34	0.46	0.56	0.59	0.9	1.02

ที่มา : (อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย บมจ., 2545 และ 2546)

ในส่วนของอัตราหมุนของสินทรัพย์ถาวร และอัตราหมุนของสินทรัพย์รวม ซึ่งเป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดประสิทธิภาพในการบริหารสินทรัพย์ว่า สินทรัพย์ที่มีอยู่สามารถก่อให้เกิดรายได้เป็นจำนวนกี่เท่าของสินทรัพย์ และจากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าบริษัทสามารถบริหารสินทรัพย์ได้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ถึงแม้ว่าในเดือน ธันวาคม พ.ศ. 2543 มีนาคม พ.ศ. 2544 และ ธันวาคม พ.ศ. 2544 บริษัทฯ และบริษัทย่อย โดยผู้บริหารแผนได้มีการทบทวนการประเมินราคาใหม่ ในสินทรัพย์ประเภทที่ดิน อาคาร และเครื่องจักร โดยผู้ประเมินราคาอิสระ ซึ่งที่ดินแสดงในราคาที่ลดลง อาคารและเครื่องจักรแสดงในราคาที่ลดลงหลังหักค่าเสื่อมราคาสะสมแล้ว ซึ่งมีผลกระทบทำให้อัตราส่วนหมุนเวียนของสินทรัพย์ถาวร และอัตราส่วนหมุนเวียนสินทรัพย์รวมไม่ได้สะท้อนถึงความสามารถที่แท้จริงของกิจการ ทั้งหมดนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากรายการปรับปรุงทางบัญชีที่ไม่ได้ก่อให้เกิดรายจ่ายที่เป็นตัวเงินอย่างแท้จริง

สำหรับอัตราส่วนหมุนเวียนลูกหนี้การค้าและระยะเวลาเก็บหนี้เฉลี่ย เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม ถึงว่าบริษัทมีการบริหารลูกหนี้ที่ดีมาก แต่สำหรับการใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์ยังคงค่อนข้างต่ำ ซึ่งเป็นเพราะการใช้กำลังการผลิตที่ต่ำกว่าความสามารถของเครื่องจักร และเป้าการผลิตที่ตั้งไว้

อัตราส่วนวัดความสามารถในการบริหารหนี้สิน (Debt management ratios)

เมื่อพิจารณาอัตราส่วนวัดความสามารถในการบริหารหนี้สินตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 ถึงปี พ.ศ. 2545 จากตารางที่ 3 จะพบว่าอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากคือ เปลี่ยนจาก 4.13 เท่าในปี พ.ศ. 2542 เป็น (6.84) 26.16 และ 136.21 เท่า ในปี พ.ศ. 2543 – 2545 ตามลำดับ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น เมื่อพิจารณาถึงสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวพบว่า

1. การลดลงของเงินลงทุน จำนวน 10,879.45 ล้านบาท หรือลดลงร้อยละ 74.97 เนื่องจากการตั้งค่าเผื่อการด้อยค่าของเงินลงทุนในบริษัทร่วมและบริษัทที่เกี่ยวข้องกัน ในปี พ.ศ. 2543
2. การลดลงของสินทรัพย์เนื่องจากผู้บริหารแผนให้ผู้ประเมินราคาอิสระทบทวนการประเมินราคาสินทรัพย์ ในปี พ.ศ. 2543
3. การรับรู้ดอกเบี้ยจ่ายในอัตราผิคนัดชำระหนี้ ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ในปี พ.ศ. 2543
4. ขาดทุนสะสมเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2543 จำนวน 36,008.68 ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 59.63
5. การแปลงหนี้ดอกเบี้ยจ่ายจำนวน 751.64 ล้านเหรียญสหรัฐ หรือประมาณ 32,558.44 ล้านบาท เป็นหุ้นทุนของบริษัทในปี พ.ศ. 2544
6. ขาดทุนสะสมลดลงในปี พ.ศ. 2544 จำนวน 10,078.59 ล้านบาท จากกำไรสุทธิ 8,944.75 ล้านบาท และ ส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ 1,133.84 ล้านบาท
7. หนี้สินรวม ณ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2545 เพิ่มขึ้น 3,608.59 ล้านบาท ซึ่งเป็นส่วนของดอกเบี้ยค้างจ่ายที่เพิ่มขึ้นจำนวน 2,634.25 ล้านบาท
8. ส่วนของผู้ถือหุ้นลดลง 3,919.47 ล้านบาท หรือลดลงร้อยละ 80.25 เนื่องจากเกิดผลขาดทุนสุทธิในปี พ.ศ. 2545

นอกจากนี้จะเห็นได้ว่าในปี พ.ศ. 2544 บริษัทมีอัตราส่วนความสามารถในการชำระดอกเบี้ยต่ำลงซึ่งเกิดจากผลการขาดทุนจากกิจกรรมการดำเนินงาน ซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากผลขาดทุนจากการปรับปรุงบัญชีดอกเบี้ยจ่ายผิคนัด และขาดทุนจากการแปลงดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมค้างจ่ายเป็นทุน และเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรมจะพบว่าความสามารถในการบริหารหนี้สินของกิจการยังต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม เนื่องจากบริษัทอยู่ระหว่างการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ และการที่ยังไม่สามารถบริหารงานได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ในแผนการฟื้นฟูกิจการ

ตารางที่ 3 อัตราส่วนวัดความสามารถในการบริหารหนี้สิน

ปี พ.ศ.	บริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน)				ค่าเฉลี่ย กลุ่ม เคมีภัณฑ์	ค่าเฉลี่ย กลุ่ม พลังงาน
	2542	2543	2544	2545	2545	2545
อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (เท่า)	4.13	(6.84)	26.16	136.21	1.31	1.04
อัตราส่วนความสามารถในการชำระ ดอกเบี้ย (เท่า)	N.A.	1.18	(0.61)	1.18	8.65	6.33

ที่มา : (อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย บมจ., 2545 และ 2546)

อัตราส่วนความสามารถในการหากำไร (Profitability ratios)

เมื่อพิจารณาอัตราส่วนความสามารถในการหากำไรตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 ถึงปี พ.ศ. 2545 จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าในปี พ.ศ. 2545 บริษัทฯ สามารถปรับปรุงประสิทธิภาพในการบริหารต้นทุนได้ดีขึ้นเมื่อเทียบกับผลการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2543 และ 2544 โดยในปี พ.ศ. 2545 มีสัดส่วนต้นทุนขายต่อยอดขายคิดเป็นร้อยละ 84.83 ซึ่งน้อยกว่าปี พ.ศ. 2543 และ 2544 ซึ่งมีอัตราส่วนต้นทุนต่อยอดขายคิดเป็นร้อยละ 85.26 และ 88.26 ตามลำดับ นอกจากนี้จะเห็นว่าอัตรากำไรสุทธิ ในปี พ.ศ. 2543 ลดต่ำลงอย่างมาก ซึ่งมีสาเหตุมาจากการปรับลดมูลค่าสินทรัพย์และการตั้งสำรองค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ จึงทำให้บริษัทมีผลขาดทุนสุทธิในปี พ.ศ. 2543 จำนวน 39,276.19 ล้านบาท หรือขาดทุนเพิ่มขึ้นร้อยละ 359.37 เมื่อเทียบกับผลขาดทุนในปี 2542 และในปี พ.ศ. 2544 บริษัทฯ มีกำไรขั้นต้นลดลงร้อยละ 20.20 ในขณะที่มีกำไรสุทธิเพิ่มขึ้นร้อยละ 122.77 โดยมีกำไรสุทธิในปี พ.ศ. 2544 มีจำนวน 8,944.75 ล้านบาท เทียบกับขาดทุนสุทธิในปี พ.ศ. 2543 จำนวน 39,276.19 ล้านบาท หรือกำไรเพิ่มขึ้น 48,220.94 ล้านบาท ซึ่งมีปัจจัยที่สำคัญคือ

1. ค่าใช้จ่ายลดลงจากปีที่ผ่านมา จำนวน 28,595.99 ล้านบาท หรือลดลงร้อยละ 25.35
2. การแปลงหนี้ดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมค้างจ่ายเป็นทุนทำให้กำไรเพิ่มขึ้น คือ กำไรจากการแปลงหนี้เป็นทุนจำนวน 12,826.58 ล้านบาท และกำไรจากการปรับปรุงดอกเบี้ยจ่ายผิมนัดจำนวน 3,644.92 ล้านบาท
3. รายได้อื่นเพิ่มขึ้น ซึ่งได้แก่ ส่วนแบ่งกำไรจากเงินลงทุนในบริษัทร่วม 2,209.69 ล้านบาท กำไรจากการตีราคาที่ดินและอาคาร 850.32 ล้านบาท และกำไรจากการจำหน่ายและประเมิน

เอกสารเงินลงทุน 525.23 ล้านบาท ซึ่งได้รับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4 อัตราส่วนความสามารถในการหากำไร

ปี พ.ศ.	บริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน)				ค่าเฉลี่ย กลุ่ม เคมีภัณฑ์	ค่าเฉลี่ย กลุ่ม พลังงาน
	2542	2543	2544	2545	2545	2545
อัตรากำไรขั้นต้น (%)	20.15	14.74	11.74	15.17	15.18	15.30
อัตรากำไรสุทธิ (%)	(14.51)	(53.88)	11.79	(5.38)	9.56	14.62
อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น ^{1/} (%)	(20.96)	N.A.	N.A.	(144.17)	11.70	20.39
อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์ (%)	(4.88)	(24.95)	6.62	(3.18)	7.50	10.39

หมายเหตุ 1/ ส่วนของผู้ถือหุ้นเฉลี่ยติดลบในปี 2543 และ 2544 จึงไม่สามารถหาผลตอบแทนของผู้ถือหุ้นได้

ที่มา : (อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย บมจ., 2545 และ 2546)

สำหรับปี พ.ศ.2545 บริษัทฯ มีผลขาดทุนสุทธิจำนวน 4,215.53 ล้านบาท ซึ่งแตกต่างจากปีก่อนที่มีผลกำไรสุทธิจำนวน 8,944.74 ล้านบาท เนื่องจาก

1. มีดอกเบี้ยจ่ายจำนวน 7,369.05 ล้านบาท ในปี พ.ศ.2545 และจำนวน 8,604.25 ล้านบาท ในปี พ.ศ.2544
2. มีผลกำไรจากรายการพิเศษจำนวนในปี พ.ศ.2544 เช่นกำไรจากการแปลงหนี้ดอกเบี้ยค้างจ่ายเป็นทุนจำนวน 12,826.58 ล้านบาท และมีกำไรจากการปรับปรุงดอกเบี้ยจ่ายผิดนัดชำระจำนวน 3,644.92 ล้านบาท ขณะที่ในปี พ.ศ.2545 ไม่มีรายการพิเศษใด ๆ เกิดขึ้น

สำหรับอัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวมที่มีการเปลี่ยนแปลงในระหว่างปี พ.ศ.2543 – 2545 นั้นก็เป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นและลดลงของกำไรสุทธิเป็นสำคัญ และไม่ได้สะท้อนถึงความสามารถในการทำกำไรจากทรัพย์สินได้มากนักเพราะการเพิ่มขึ้นและลดลงของทรัพย์สินและกำไรเป็นผลมีการปรับปรุงรายการทางบัญชีเท่านั้น และเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยของกลุ่มอุตสาหกรรม พบว่ามีอัตรากำไรขั้นต้นอยู่ในเกณฑ์ที่ดี แต่เนื่องจากบริษัทอยู่ระหว่างการปรับโครงสร้างหนี้ และมีภาระหนี้สินและดอกเบี้ยมาก ทำให้มีอัตรากำไรสุทธิและผลตอบแทนจากสินทรัพย์ที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม

ความเป็นไปได้ในการฟื้นฟูกิจการ

ในการฟื้นฟูกิจการให้ประสบความสำเร็จนั้นต้องอาศัยปัจจัยต่าง ๆ หลายอย่างรวมกันทั้งที่เป็นปัจจัยภายในและภายนอก ซึ่งได้แก่ การปรับปรุงโครงสร้างหนี้และการจัดทำงบประมาณทางการเงินที่เหมาะสมกับกิจการ สภาพะตลาด ความสามารถในการทำกำไรของกิจการ และสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง สำหรับการศึกษาดังกล่าวความเป็นไปได้ในการฟื้นฟูกิจการในการศึกษาคำนี้จะทำการศึกษาเฉพาะในส่วนของสภาพะตลาด ความสามารถในการทำกำไร และผลการดำเนินงานตามแผนฟื้นฟูเท่านั้น โดยจะไม่นำงบประมาณทางการเงินตามแผนการฟื้นฟูกิจการเดิมมาใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้ เนื่องจากเมื่อวันที่ 21 เมษายน พ.ศ.2546 ศาลล้มละลายกลางได้มีคำสั่งถอดถอนบริษัท เอ็ฟเพ็คทีฟ แพลนเนอร์ส จำกัด ออกจากการเป็นผู้บริหารแผน และเสนอให้กระทรวงการคลังเป็นผู้บริหารแผนคนใหม่ จึงทำให้แผนการฟื้นฟูฉบับเดิมต้องถูกยกเลิกไป และปัจจุบันอยู่ระหว่างการจัดทำแผนการฟื้นฟูกิจการฉบับใหม่ซึ่งคาดว่าจะแล้วเสร็จประมาณเดือนตุลาคม พ.ศ.2546

สภาพะตลาด

ปัจจุบันผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีขั้นต้น (โอเลฟินส์ และ อะโรเมติกส์) มียอดขายหน่วยในสัดส่วนร้อยละ 12 และร้อยละ 4 ของยอดขาย ตามลำดับ ซึ่งบริษัทฯ จำหน่ายผลิตภัณฑ์ดังกล่าวให้บริษัทกับบริษัทที่เกี่ยวข้องเกือบทั้งหมด จึงไม่มีปัญหาทางด้านการตลาด ผลิตภัณฑ์ที่จำหน่ายให้กับบุคคล ภายนอกส่วนใหญ่จะเป็นผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีขั้นปลาย ในการวิเคราะห์สภาพะตลาดจะแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี และผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม

ผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี

ราคาของผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีในปี พ.ศ. 2544 ลดลงอย่างต่อเนื่องทั่วโลกรวมทั้งในประเทศไทย จนเข้าสู่จุดต่ำสุด ของวงจรในช่วงปลายปีถึงต้นปี พ.ศ. 2545 หลังจากนั้นราคาก็ได้ปรับตัวสูงขึ้นเรื่อยมา เนื่องจากสภาวะเศรษฐกิจที่ปรับตัวดีขึ้น โดยเฉพาะในสหรัฐอเมริกาที่เป็นผู้นำในตลาด ส่งผลให้ความต้องการมีเพิ่มมากขึ้นทั่วโลก โดยยังคงมีจีนเป็นตลาดที่ใหญ่ที่สุด ความต้องการของโอเลฟินส์และอะโรเมติกส์ที่เพิ่มขึ้นมีผลมาจากความต้องการใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ต่อเนื่องและขั้นปลายเพิ่มขึ้น ประกอบกับราคาน้ำมันดิบที่เพิ่มสูงขึ้น แต่ทั่วโลกก็ยังคงมีปริมาณการผลิตมากกว่า

ไม่ว่าการณ์ใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความต้องการ โดยคาดว่าจะปรับตัวเข้าสู่ภาวะสมดุลในช่วงปี พ.ศ.2547 ถึง 2548 ซึ่งจะทำให้ราคาปิโตรเคมีเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆจนถึงจุดสูงสุดในปลายปี พ.ศ. 2547 ถึงต้นปี พ.ศ. 2548 ความต้องการปิโตรเคมีของประเทศไทยโดยรวมในปี พ.ศ.2545 เพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากปี พ.ศ.2544 เนื่องจากยังไม่มีโรงงานปิโตรเคมีขึ้นต่อเนื่องหรือขึ้นปลายเกิดขึ้นมาใหม่ปริมาณการผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีของประเทศไทยยังคงอยู่ในสภาวะที่มีกำลังการผลิตมากกว่าความต้องการ แต่ยังสามารถส่งออกได้ โดยมีอัตราการผลิตโดยเฉลี่ยของปิโตรเคมีขึ้นต้นอยู่ที่ประมาณ 90-100% และปิโตรเคมีขึ้นปลายที่ประมาณ 80-95% โดยมีการส่งออกเอทิลีนประมาณ 10% ของปริมาณการผลิต อะโรเมติกส์ประมาณ 30-40% ของปริมาณการผลิต และโพลีเมอร์ (PE, PP, PVC, PS) ประมาณ 40-60% ของปริมาณการผลิต การส่งออกส่วนใหญ่จะไปยัง จีน ฮองกง เวียดนาม และกลุ่มอาเซียน (ASEAN) จากสภาพการแข่งขันในประเทศจากการที่อุตสาหกรรมปิโตรเคมีเป็นอุตสาหกรรมที่ต้องใช้เงินลงทุนสูง และมีระยะเวลาคืนทุนนาน ประกอบกับปัจจุบันอุปทานของสินค้าเม็ดพลาสติกในประเทศสูงกว่าอุปสงค์ จึงเป็นการยากที่คู่แข่งรายใหม่จะเข้ามาลงทุนผลิตเม็ดพลาสติกเพื่อแข่งขันกับผู้ประกอบการเดิมในประเทศ และจากการที่ผู้ผลิตเม็ดพลาสติกในประเทศมีจำนวนน้อยราย เมื่อเทียบกับผู้ซื้อ (ผู้ผลิตสินค้าจากเม็ดพลาสติก) ที่มีอยู่จำนวนมาก ดังนั้นอำนาจการต่อรองของผู้ขายจึงยังมีค่อนข้างสูง อย่างไรก็ตามแม้การเติบโตของเศรษฐกิจและการบริโภคเม็ดพลาสติก จะมีอยู่อย่างต่อเนื่อง (ตารางที่ 5) แต่กำลังการผลิตเม็ดพลาสติกรวมในประเทศยังคงมีสูงกว่าความต้องการอยู่มาก ทำให้การแข่งขันจากผู้ผลิตภายในประเทศด้วยกันเองก็ยังมีค่อนข้างสูง นอกจากนี้ การลดภาษีนำเข้าตามกรอบของ AFTA โดยในปี พ.ศ.2546 ไทยจะต้องลดภาษีนำเข้าให้กับประเทศในกลุ่ม AFTA จาก 10% เป็น 5% และเป็น 0% ในปี พ.ศ.2553 นั้น ยิ่งทำให้สภาพการแข่งขันจะทวีความรุนแรงขึ้น โดยเฉพาะจากประเทศในกลุ่ม AFTA ที่มีศักยภาพอย่าง มาเลเซีย และสิงคโปร์ ที่มีกำลังการผลิตในประเทศสูง และเป็นผู้ส่งออกเม็ดพลาสติกเช่นกัน สำหรับสถานการณ์การแข่งขันในต่างประเทศนั้น แม้ว่าสภาพเศรษฐกิจโดยรวมทั่วโลกจะเติบโตค่อนข้างช้า จากผลกระทบทางเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาหลังวินาศกรรมตึกเวิลด์เทรดเซ็นเตอร์ และสงครามอัฟกานิสถาน เมื่อปี พ.ศ.2544 ต่อเนื่องจนถึงสงครามในตะวันออกกลางระหว่างอิรักและสหรัฐอเมริกา ในช่วงต้นปี พ.ศ.2546 ซึ่งส่งผลต่อเนื่องมา ทำให้ภาวะความต้องการเม็ดพลาสติกในตลาดโลกยังไม่สูงมากนัก แต่เนื่องจากบริษัท มีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้แทนจำหน่ายในต่างประเทศโดยเฉพาะประเทศจีน (ตลาดหลักทรัพย์สินแห่งประเทศไทย, 2545) ที่มีการเติบโตทางเศรษฐกิจค่อนข้างสูง (ประมาณการเติบโตของ GDP ในปี พ.ศ.2545 มากกว่า 10%) ประกอบกับความได้เปรียบในเรื่องการขนส่งโดยเฉพาะทางภาคใต้ของจีน ในปี พ.ศ.2545 บริษัท สามารถส่งเม็ดพลาสติกรวมทุกประเภทเข้าไปประเทศจีนได้มากกว่าร้อยละ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

30 ของยอดขายส่งออกรวมของบริษัท อย่างไรก็ตามผู้ผลิตเม็ดพลาสติกระดับโลกหลายรายกำลังอยู่ในระหว่างก่อสร้างโรงงาน ผลิตเม็ดพลาสติกในประเทศจีน ซึ่งจะส่งผลให้อิทธิพลต่ออันใกล้ประเทศจีนจะมีกำลังการผลิตรองรับความต้องการในประเทศได้มากขึ้น ประกอบกับประเทศจีนได้เข้าเป็นสมาชิก WTO และจึงจำเป็นต้องลดอัตราภาษีนำเข้า และกำแพงการค้าในทุก ๆ ด้าน ส่งผลให้ผู้ผลิตเม็ดพลาสติกในระดับโลกมีความมั่นใจและเข้ามาแข่งขันเพื่อแย่งชิงตลาดในประเทศจีนมากขึ้น ดังนั้นเพื่อเป็นการลดความเสี่ยงจากการพึ่งพาสหรัฐจีนเพียงประเทศเดียว บริษัทมีนโยบายแสวงหาตลาดในภูมิภาคอื่น ๆ ตลอดเวลา โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านโดยรอบ ส่งผลให้เม็ดพลาสติกของบริษัทในปี พ.ศ.2545 สามารถส่งขายไปยังต่างประเทศมากกว่า 45 ประเทศทั่วโลก

ตารางที่ 5 อัตราการบริโภคเม็ดพลาสติกที่สำคัญของประเทศไทย

(หน่วย : พันตัน)

ผลิตภัณฑ์ / ปี พ.ศ.	2537	2538	2539	2540	2541	2542	2543	2544	2545
PE	550	589	644	643	533	747	701	866	909
PVC	432	363	390	413	298	356	299	354	371
PP	299	322	464	454	426	514	513	577	600
อื่น ๆ	224	243	291	344	272	295	264	292	304
GDP	9.0	8.9	5.9	-1.7	-10.2	4.2	4.4	1.9	8.5
Consumption per Capital (กิโลกรัม / คน)	25.5	25.5	29.8	30.5	24.9	30.8	28.7	33.5	34.6

ที่มา : (ปีโตรเคมีแห่งชาติ บมจ., 2546)

ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม

สำหรับในส่วนของผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมนั้น ในอดีตประเทศไทยต้องนำเข้าผลิตภัณฑ์น้ำมัน

สำเร็จรูปจากต่างประเทศ เนื่องจากมีปริมาณความต้องการใช้มากกว่ากำลังการผลิตภายในประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ยัดเยียดไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยในปัจจุบันประเทศไทยมีโรงกลั่นน้ำมันรวมทั้งสิ้น 7 แห่ง มีกำลังการผลิตรวมกันทั้งสิ้นประมาณ 1,012,000 บาร์เรลต่อวัน ในปี พ.ศ. 2545 โรงกลั่นน้ำมันมีการผลิตจริงรวมกันทั้งสิ้นประมาณ 735,803 บาร์เรลต่อวัน ในขณะที่ความต้องการใช้น้ำมันในประเทศไทย (ไม่รวมส่วนที่ใช้ในภาคอุตสาหกรรมปิโตรเคมี) รวมประมาณ 619,000 บาร์เรลต่อวัน ทำให้ประเทศไทยมีอุปทานส่วนเกินต้องส่งออกไปจำหน่ายในตลาดต่างประเทศประมาณ 117,834 บาร์เรลต่อวัน ซึ่งคาดว่าสถานะที่ประเทศไทยมีอุปทานส่วนเกินจะยังคงมีต่อเนื่อง ในปี 2545 ประเทศไทยผลิตน้ำมันสำเร็จรูปประมาณ 42,698 ล้านลิตร (ตารางที่ 6)

ด้านภาวะการแข่งขันในประเทศ ตลาดน้ำมันสำเร็จรูปจะมีการแข่งขันสูง ผู้ประกอบการน้ำมันในประเทศไทยส่วนใหญ่ใช้กลยุทธ์ด้านราคา และการให้บริการ การทำการส่งเสริมการขายเพื่อรักษาส่วนแบ่งตลาด ในปี พ.ศ.2545 บริษัทฯ มีส่วนแบ่งตลาดในประเทศไทยประมาณ 6% (ตารางที่ 7) เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมาประมาณ 1.5% โดยที่ผู้ประกอบการหลักในอุตสาหกรรมน้ำมันในประเทศไทยที่สำคัญ คือ ปตท. เซลล์ เอสโซ่ คาลเท็กซ์ และบางจาก

ตารางที่ 6 ปริมาณการผลิตน้ำมันสำเร็จรูปชนิดต่าง ๆ

(หน่วย : ล้านลิตร)

ประเภทผลิตภัณฑ์	ปี 2543	ปี 2544	ปี 2545
น้ำมันเบนซิน	8,025	8,316	8,251
น้ำมันดีเซล	16,070	16,632	17,375
น้ำมันเชื้อเพลิงเครื่องบิน	4,328	4,142	4,664
น้ำมันเตา	6,975	6,392	5,964
น้ำมันก๊าด	488	583	550
ก๊าซปิโตรเลียมเหลว	5,169	5,893	5,894
รวม	41,055	41,958	42,698

ที่มา : (ปตท บมจ., 2546)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7 ส่วนแบ่งการตลาดการจำหน่ายน้ำมันในประเทศ

บริษัท	ส่วนแบ่งตลาดในประเทศ
ปตท.	29%
เชลล์	15%
เอสโซ่	13%
คาลเท็กซ์	9%
บางจาก	8%
ทีพีไอ	6%
อื่นๆ	19%
รวม	100%

ที่มา : (อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย บมจ., 2546)

ความสามารถในการทำกำไร

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าบริษัทยังมีความสามารถในการทำกำไร เนื่องจากยังมีอัตรากำไรขั้นต้นอยู่ในระดับที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรมทั้ง 2 ประเภท จึงแสดงให้เห็นว่าบริษัทฯ มีการบริหารต้นทุนที่ดี ซึ่งเป็นผลมาจากการที่บริษัทมีกิจการที่ครบวงจรตั้งแต่อุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นต้นไปจนถึงอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขั้นปลายน้ำจึงทำให้มีต้นทุนที่ต่ำ แต่สาเหตุที่ทำให้กิจการมีผลกำไรหรือขาดทุนสุทธิในช่วงปี พ.ศ.2543 – 2545 นั้น เป็นผลมาจากการปรับปรุงรายการทางบัญชีและดอกเบี้ยจ่ายที่สูง เพราะหนี้สินที่เป็นเงินต้นยังไม่สามารถชำระออกไปได้ โดยที่สาเหตุส่วนใหญ่มาจากการที่บริษัทฯ มีอัตรากำไรผลิตจากโรงกลั่นน้ำมันเพียง 97,000 บาร์เรลต่อวัน จากเดิมที่กำหนดไว้ 125,000 บาร์เรลต่อวัน จึงทำให้ไม่มีเงินสดเพียงพอที่ชำระดอกเบี้ยและเงินต้นได้ตามแผนที่วางเอาไว้

ผลการดำเนินงานตามแผน

จากการที่ศาลมีคำสั่งถอดบริษัท เอ็ฟเพ็คทีฟ แพลนเนอร์ส จำกัด ออกจากการเป็นผู้บริหาร เป็นสิ่งที่ยืนยันได้เป็นอย่างดีว่าผู้บริหารแผนไม่มีความสามารถในการฟื้นฟูกิจการของบริษัทและไม่สามารถดำเนินงานตามแผนที่ได้วางไว้ได้ โดยจากคำพิพากษาของศาลล้มละลายกลาง สำหรับคดี
ไม่ว่าการณ์ใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมายเลขดำ ที่ พ.2/2543 และ คดีหลายเลขแดง ที่ พ.8/2543 เมื่อวันที่ 21 เมษายน พ.ศ. 2546 ได้ระบุถึงเหตุผลที่สำคัญในการสั่งให้ บริษัท เอ็ฟเพ็คทีฟ แพลนเนอร์ส จำกัด พ้นจากตำแหน่งผู้บริหารแผนฯ ดังนี้

1. ผู้บริหารแผนไม่สามารถเพิ่มกำลังการผลิตของโรงกลั่นน้ำมันที่ 125,000 บาร์เรลต่อวันได้ตามแผนการฟื้นฟูกิจการ
2. ค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูกิจการที่สูง และเกินกว่าประมาณการที่ตั้งไว้เป็นจำนวนมาก
3. ผู้บริหารแผนมิได้หาเงินทุนหมุนเวียนจำนวน 250 ล้านดอลลาร์สหรัฐ มาใช้หมุนเวียนในการดำเนินงาน
4. กิจการมีหนี้เพิ่มขึ้นทั้งต้นเงินและดอกเบี้ยค้างจ่าย เนื่องจากกิจการไม่สามารถทำกำไรก่อนหักภาษีและดอกเบี้ยได้ตามแผนที่ตั้งไว้
5. ปัญหาความขัดแย้งระหว่างผู้บริหารแผนกับคณะกรรมการเจ้าหนี้
6. ความไม่เป็นที่ยอมรับของลูกค้าหนี้ ซึ่งอาจทำให้การฟื้นฟูประสบความล้มเหลว ซึ่งจากคำตัดสินของศาลล้มละลายกลางดังกล่าว ยังสอดคล้องกับรายงานสรุปผลการฟื้นฟูกิจการของบริษัทฯ อีกด้วย (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 สรุปผลการดำเนินงานภายใต้การบริหารแผนฯ ของบริษัท เอ็ฟเพ็คทีฟ แพลนเนอร์ส จำกัด ระหว่างปี พ.ศ. 2544 – 2545

เป้าหมาย	แผนฟื้นฟูฯ	ผลการดำเนินงาน
1. การแปลงดอกเบี้ยค้างจ่าย 756 ล้านดอลลาร์เป็นหุ้น	แปลงเป็นหุ้น 75% ของหุ้นทั้งหมด	แปลงเป็นหุ้น 75% ของหุ้นทั้งหมด
2. EBITDA	29,971 ล้านบาท	12,728 ล้านบาท
3. ค่าใช้จ่ายในการบริหารแผน	640 ล้านบาท	1,575 ล้านบาท
4. ภาระดอกเบี้ยจ่ายอันเนื่องจากการทำกำไรไม่เป็นไปตามแผนฯ	0 ล้านบาท	5,772 ล้านบาท
5. กำลังการผลิตน้ำมันโดยเฉลี่ย	125,000 บาร์เรลต่อวัน	82,000 บาร์เรลต่อวัน
6. การจัดหาเงินทุนหมุนเวียน	225 ล้านดอลลาร์สหรัฐ	80 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
7. ยอดหนี้ตามแผนปรับโครงสร้าง	101,888 ล้านบาท	113,090 ล้านบาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการศึกษาสามารถสรุปปัญหา อุปสรรค และ โอกาสของการฟื้นฟูกิจการได้ดังนี้
อุปสรรค

1. บริษัทมีปัญหาทางด้านสภาพคล่องเป็นอย่างมากเนื่องจากมีกระแสเงินสดเพื่อใช้ในการดำเนินงานอยู่น้อย เนื่องจากแผนฟื้นฟูกำหนดให้บริษัทต้องนำเงินส่วนใหญ่ไปชำระหนี้เงินกู้ และดอกเบี้ยค้างจ่ายต่าง ๆ และไม่สามารถหาแหล่งเงินกู้มาใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนจำนวน 225 ล้านดอลลาร์สหรัฐได้ โดยสามารถหาได้เพียง 80 ล้านดอลลาร์สหรัฐเท่านั้น (ตารางที่ 8)

2. ไม่สามารถเพิ่มกำลังการผลิตน้ำมันมาผลิต ณ ระดับ 125,000 บาร์เรลต่อวัน เนื่องจากขาดเงินทุนที่จะใช้ในการจัดหาวัตถุดิบ

3. ค่าใช้จ่ายในการบริหารแผนที่สูงมาก

4. บริษัทยังไม่สามารถขายสินทรัพย์หลักตามที่ระบุไว้ในแผนได้

5. การที่เจ้าหนี้เป็นผู้ถือหุ้นใหญ่และมีเสียงข้างมากในการออกเสียงเพื่อบริหารแผน จะมีผลเป็นอย่างมากในการฟื้นฟูกิจการ

6. ผู้บริหารแผนขาดความรู้ความสามารถในการบริหารธุรกิจปิโตรเคมี

7. การลดภาษีนำเข้าตามกรอบของ AFTA

โอกาส

1. ผู้บริหารแผนต้องจัดการเงินทุนหมุนเวียนเพิ่มเพื่อเพิ่มกำลังการผลิตน้ำมันมาที่ระดับ 125,000 บาร์เรลต่อวัน

2. จัดหาเงินกู้ใหม่เพื่อชำระหนี้ตามแผนฟื้นฟูทั้งหมด

3. บริษัทมีผู้บริหารแผนที่มีความรู้ความสามารถทั้งในด้านการเงิน ธุรกิจปิโตรเลียม และ ปิโตรเคมี ซึ่งเห็นได้จากการที่กระทรวงการคลังมีคำสั่งแต่งตั้งให้นายปกรณ์ มาลากุล ณ อยุธยา อดีตรองผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย และนายพละ สุขเวทย์ อดีตผู้ว่าการการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย เป็นคณะกรรมการในการบริหารแผนชุดใหม่

4. การเจรจาขอลดอัตราดอกเบี้ย และเงินต้นจากเจ้าหนี้ในการจัดทำแผนการฟื้นฟูฉบับใหม่

5. อาจได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาลทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่นการเข้ามาซื้อหนี้จาก กองทุนวายุภักษ์

บทที่ 4

สรุป และข้อเสนอแนะ

สรุป

จากการศึกษาและวิเคราะห์ผลการดำเนินงานการฟื้นฟูกิจการ กรณี บริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) ภายใต้การบริหารแผนโดย บริษัท เอ็ฟเพ็คทีฟ แพลนเนอร์ส จำกัด ในช่วงปี พ.ศ.2543 – 2545 สามารถสรุปผลของการศึกษาออกได้เป็น 3 ส่วนดังนี้

1. ผลการศึกษาแผนการฟื้นฟูกิจการของ บริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) พบว่าหลักในการฟื้นฟูกิจการตามแผนการฟื้นฟูที่ได้รับการเห็นชอบด้วยจากศาลล้มละลายกลาง และกลุ่มผู้บริหารแผนฝ่ายเจ้าหนี้ มีเนื้อหาที่สำคัญคือ การจ่ายคืนหนี้และดอกเบี้ยค้างจ่ายทั้งจำนวนโดยไม่มีการตัดหนี้สูญหรือลดหนี้ การแปลงหนี้ดอกเบี้ยค้างจ่ายบางส่วนเป็นหุ้นทุนจำนวนร้อยละ 75 ของหุ้นทั้งหมดของกิจการ การขายสินทรัพย์ที่ไม่ใช่สินทรัพย์หลักในการดำเนินงานเพื่อชำระหนี้ การขยายเวลาชำระหนี้และการหาแหล่งเงินทุนใหม่เพื่อชำระคืนเงินกู้เดิมซึ่งจะเห็นว่าบริษัทฯ ยังคงมีภาระหนี้อยู่ครบทั้งจำนวน นอกจากนี้บริษัทฯ ยังคงต้องจ่ายดอกเบี้ยจากภาระหนี้ที่มีอยู่ทั้งหมดในอัตรามาตรฐาน โดยที่บริษัทต้องผลิตน้ำมันในอัตราเฉลี่ย 125,000 บาร์เรลต่อวัน เพื่อให้สามารถบริษัทมีรายรับเพียงพอที่จะชำระหนี้ได้ โดยมีระยะเวลาในการบริหารแผน 5 ปี สิ้นสุดปี พ.ศ.2547 โดยหลักจากสิ้นสุดแผนแล้วบริษัทฯ จะยังมีหนี้จากการกู้ยืม เพื่อชำระหนี้เงินกู้เดิมจำนวน 1,758 ล้านดอลลาร์สหรัฐ แต่แผนการดังกล่าวยังไม่ประสบผลสำเร็จ และเมื่อวันที่ 21 เมษายน พ.ศ.2546 ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งถอดบริษัท เอ็ฟเพ็คทีฟ แพลนเนอร์ส จำกัด ออกจากการเป็นผู้บริหารแผนฯ เนื่องจากไม่สามารถปฏิบัติตามแผนการฟื้นฟูที่วางไว้ได้ ปัจจุบันศาลได้แต่งตั้งให้กระทรวงการคลังเป็นผู้บริหารแผนคนใหม่ และอยู่ระหว่างการจัดทำแผนการฟื้นฟูฉบับใหม่เพื่อใช้ในการปรับโครงสร้างหนี้ของกิจการต่อไป

2. ผลการศึกษาและประเมินประสิทธิภาพการดำเนินงานตามแผนการฟื้นฟูกิจการของ บริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) ภายใต้การบริหารงานของบริษัท เอ็ฟเพ็คทีฟ แพลนเนอร์ส จำกัด ในช่วงปี พ.ศ. 2543 – 2545 พบว่าบริษัทขาดสภาพคล่องเป็นอย่างมาก เนื่องจากไม่สามารถหาแหล่งเงินทุนมาใช้ในการดำเนินงานได้ตามแผน แต่บริษัทยังสามารถดำเนินกิจการและแข่งขันกับคู่แข่งได้ ซึ่งสังเกตได้จากอัตรากำไรขั้นต้นของกิจการที่อยู่ในเกณฑ์ที่ดีเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยของอุตสาหกรรม แต่สำหรับผลการดำเนินงานด้านอื่น ๆ ของกิจการยังไม่สามารถสะท้อนถึงเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสามารถที่แท้จริงของกิจการได้ทั้งหมด เนื่องจากเป็นการปรับปรุงของมูลทางการบัญชีและการบริหารข้อมูลทางการเงิน ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่เป็นประโยชน์ต่อกิจการ นอกจากนี้บริษัทฯ ยังมีปัญหาที่สำคัญที่รบกวนการแก้ไขคือ อัตราหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นที่มีมากถึง 136.21 เท่า จึงเป็นสิ่งสำคัญมากที่บริษัทจะต้องเพิ่มกำลังการผลิตของโรงกลั่นน้ำมันให้ได้ตามแผนโดยเร็วที่สุด

3. จากผลการศึกษาถึงความเป็นไปได้ในการฟื้นฟูกิจการพบว่า สภาพะการตลาดของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีอยู่ในช่วงขาขึ้นซึ่งเป็นผลดีต่อแผนการฟื้นฟูกิจการ แต่บริษัทก็ต้องเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับอัตราฟัดดาภาษีใหม่ตามกรอบความตกลงของ AFTA ที่จะลดภาษีนำเข้าให้เหลือในอัตราศูนย์ใน พ.ศ.2553 ซึ่งอาจไม่กระทบกับบริษัทมากนักหากบริษัทสามารถฟื้นฟูกิจการได้สำเร็จก่อนกำหนดดังกล่าว และจากอัตรากำไรขั้นต้นที่อยู่ในระดับสูง หากบริษัทฯ สามารถเพิ่มกำลังการผลิตให้ได้ตามแผนก็จะเป็นผลดีกับสภาพคล่องและการฟื้นฟูกิจการ นอกจากนี้การศาลล้มละลายกลางแต่งตั้งให้กระทรวงการคลังเป็นผู้บริหารแผนคนใหม่ซึ่งมีความเป็นกลางในการบริหารงาน อีกทั้งยังอาจมีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับมูลหนี้และอัตราดอกเบี้ยในแผนการฟื้นฟูกิจการฉบับใหม่ รวมถึงการได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลอีกด้วย อย่างไรก็ตามความสำเร็จในการฟื้นฟูกิจการของ บริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) ยังคงต้องรอแผนการฟื้นฟูกิจการฉบับใหม่และความสามารถของผู้บริหารแผนที่จะให้แผนประสบความสำเร็จ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ในการปรับโครงสร้างหนี้ เจ้าหนี้ควรที่จะต้องยอมรับความเสียหายที่อาจขึ้นบางส่วน เพื่อให้กิจการของลูกหนี้สามารถดำรงอยู่ต่อไปได้ ซึ่งหมายถึงต้นเงินและดอกเบี้ยที่เจ้าหนี้จะได้รับคืนมา เมื่อการปรับโครงสร้างหนี้ประสบความสำเร็จ และเจ้าหนี้อาจได้รับผลลัพธ์ในทางตรงกันข้าม(ไม่รับทั้งต้นเงินและดอกเบี้ย) ถ้าเจ้าหนี้ไม่ยอมรับความเสียหายบางส่วน เช่น การลดต้นเงินหรืออัตราดอกเบี้ยให้กับลูกหนี้

2. ในการฟื้นฟูกิจการนั้นนอกจากการปฏิบัติตามสิทธิและข้อบังคับตามกฎหมายแล้ว ควรคำนึงถึงจริยธรรมและธรรมภิบาลของทั้งลูกหนี้และเจ้าหนี้ โดยไม่หวังแก่ประโยชน์ของตนแต่ฝ่ายเดียว และการร่วมมือกันของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง จึงจะทำให้การฟื้นฟูกิจการเกิดผลสัมฤทธิ์และสำเร็จได้อย่างราบรื่น (ปัจจุบันที่พีไอ มีคดีความที่ค้างอยู่ในศาลระหว่างกลุ่มเจ้าหนี้และลูกหนี้อยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งเกิดจากความขัดแย้งกันของทั้งสองฝ่าย)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ความจริงใจและความโปร่งใสของลูกหนี้ และผู้บริหารแผนเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ การฟื้นฟูกิจการประสบความสำเร็จ

4. การมีส่วนร่วมของภาครัฐในการปรับโครงสร้างกิจการในฐานะคนกลางและผู้ให้คำแนะนำ ที่เหมาะสม โดยไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็นสำคัญ

5. ควรมีการปรับปรุงกฎหมายที่ใช้เพื่อให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของโลก โดยยึด หลักความเสมอภาค การดำรงอยู่ของกิจการลูกหนี้ สิทธิของเจ้าหนี้ และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อ สาธารณะชนและผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น พนักงาน ผู้ถือหุ้น และระบบเศรษฐกิจโดยรวม .

ข้อเสนอแนะในการศึกษา

ในการศึกษาการฟื้นฟูกิจการ กรณี บริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) ในครั้งนี้ทำการศึกษาเฉพาะผลการดำเนินงานที่ผ่านของกิจการเท่านั้น มิได้คำนึงถึงข้อกฎหมาย และ ผลกระทบจากการฟื้นฟูกิจการ รวมทั้งแผนการฟื้นฟูกิจการฉบับใหม่ภายใต้การบริหารแผนของ กระทรวงการคลัง ซึ่งควรศึกษาเพิ่มเติมในครั้งต่อไป

บรรณานุกรม

ธนาคารแห่งประเทศไทย. 2541. หลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้และเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกันของสถาบันการเงิน ตามหนังสือที่ ธปท. ง.(ว)1837/2541, 2 มิถุนายน 2541. กรุงเทพมหานคร.

_____. 2542. หลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของสถาบันการเงิน ตามหนังสือที่ ธปท. ง.(ว) 2112/2542, 1 มิถุนายน 2542. กรุงเทพมหานคร.

ธเนษฐ เมฆเวดิน. 2545. การฟื้นฟูกิจการ : กรณีศึกษา บริษัทอุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน). กรุงเทพฯ. ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

บริษัท เอ็ฟเพ็คทีฟ แพลนเนอร์ส จำกัด. 2543. แผนการฟื้นฟูกิจการ : บริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน). กรุงเทพมหานคร.

บริษัท เคพีเอ็มจี ภูมิภาคไทย สอบบัญชี จำกัด. 2544. รายงานผู้สอบบัญชีประจำปี บริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) สิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2543. กรุงเทพมหานคร.

_____. 2545 รายงานผู้สอบบัญชีประจำปี บริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) สิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2544. กรุงเทพมหานคร.

_____. 2546 รายงานผู้สอบบัญชีประจำปี บริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) สิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2545. กรุงเทพมหานคร.

ป.ต.ท. บมจ. 2546. แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี พ.ศ. 2545 (แบบ 56-1). กรุงเทพมหานคร.

ปิโตรเคมีแห่งชาติ บมจ. 2546. แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี พ.ศ. 2545 (แบบ 56-1). กรุงเทพมหานคร.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยอดชาย ม้าทอง. 2544. การฟื้นฟูกิจการ กรณีศึกษา : บริษัท ไทยผลิตภัณฑ์ยิบซัม จำกัด (มหาชน). กรุงเทพฯ. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

รังสิมา พานิชกุล. 2544. การวิเคราะห์การดำเนินงานของบริษัทที่อยู่ภายใต้แผนฟื้นฟูกิจการ : กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เริงรัก จำปาเงิน. 2543. การจัดการการเงิน. กรุงเทพฯ: บริษัท บิวคเน็ค จำกัด. แปลจาก Eugene F. Brigham and Joel F. Houston. 1998. Fundamentals of Financial Management. Eighth Edition. Orlando, Florida: The Dryden Press.

อุตสาหกรรมปีโตรเคมีกัลไทย บมจ. 2544. แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี พ.ศ. 2543 (แบบ 56-1). กรุงเทพมหานคร.

_____. 2545. แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี พ.ศ. 2544 (แบบ 56-1). กรุงเทพมหานคร.

_____. 2546. แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี พ.ศ. 2543 (แบบ 56-1). กรุงเทพมหานคร.

www.sec.or.th/corp_fin/cgi-bin/find56.php

www.sfac.or.th/npl/index.html

www.tamc.or.th/list_content_bycat.php?cat_id=13

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางผนวกที่ 1 งบดุล บริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) ปี พ.ศ. 2543 - 2545

(หน่วย : พันบาท)

ณ วันที่ 31 ธันวาคม	2545	2544	2543
สินทรัพย์			
สินทรัพย์หมุนเวียน			
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	3,207,299	2,571,282	926,266
เงินลงทุนชั่วคราว - เงินฝากประจำ	24,452	34,078	199,759
ลูกหนี้การค้า			
ตัวเงินรับ - อื่น ๆ	1,072,128	917,811	1,449,754
ลูกหนี้การค้า - กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกัน	751,655	1,059,534	1,928,484
- อื่น ๆ	2,647,230	1,659,548	1,724,561
รวม	3,398,885	2,719,082	3,653,045
รวมลูกหนี้การค้า	4,471,013	3,636,893	5,102,798
หัก ค่าเผื่อนี้สงสัยจะสูญ	(245,347)	(217,096)	(328,653)
ลูกหนี้การค้า - สุทธิ	4,225,666	3,419,797	4,774,145
เงินให้กู้ยืมระยะสั้นแก่กิจการที่เกี่ยวข้องกัน - สุทธิ	1,896,724	1,726,715	1,430,773
สินค้าคงเหลือ - สุทธิ	13,986,680	12,310,224	13,459,427
ลูกหนี้อื่น	2,777,830	2,344,129	1,617,272
ภาษีสรรพสามิตจ่ายล่วงหน้า	71,430	127,539	209,810
สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น	534,352	394,543	325,536
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน	26,724,432	22,928,306	22,942,988
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน			
เงินลงทุนระยะยาวกิจการที่เกี่ยวข้องกัน	3,173,088	2,975,113	2,860,191
เงินลงทุนระยะยาวอื่น	844,565	793,180	803,667
ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ - สุทธิ	99,317,508	103,302,025	108,382,437
สิทธิการเช่าที่ดิน - สุทธิ	23,021	23,977	-
รายจ่ายในการขุดลอกร่องน้ำทะเล	2,047,476	2,173,076	2,222,138
เงินมัดจำค่าที่ดิน	99,331	305,059	331,140
เงินมัดจำการเช่าอาคารสำนักงาน	7,463	18,348	28,984
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนอื่น	78,935	107,617	134,690
รวมสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน	105,591,387	109,698,395	114,763,247
รวมสินทรัพย์	132,315,819	132,626,701	137,706,235

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถเผยแพร่หรือใช้ประโยชน์ในทางอื่นได้
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

(หน่วย : พันบาท)

ณ วันที่ 31 ธันวาคม	2545	2544	2543
หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น			
หนี้สินหมุนเวียน			
เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมระยะสั้น			
จากสถาบันการเงิน	4,525,210	4,419,547	76,835,656
เจ้าหนี้การค้า - กิจการที่เกี่ยวข้องกัน	275,230	754,513	898,019
- อื่น ๆ	5,367,239	3,174,702	2,448,125
รวมเจ้าหนี้การค้า	5,642,469	3,929,215	3,346,144
เจ้าหนี้ตามแผนปรับโครงสร้างหนี้ที่ถึงกำหนดชำระภายในหนึ่งปี	78,080	67,330	47,513,544
เงินกู้ยืมระยะสั้นจากกิจการที่เกี่ยวข้องกัน	275,176	274,894	160,843
เจ้าหนี้อื่น	677,026	839,374	985,555
ดอกเบี้ยค้างจ่าย	5,772,309	3,138,058	30,341,546
ค่าธรรมเนียมธนาคารค้างจ่าย	3,504	32,528	1,229,599
เงินรับล่วงหน้าค่าสินค้า	604,902	244,819	-
หนี้สินหมุนเวียนอื่น	412,605	468,174	853,568
รวมหนี้สินหมุนเวียน	17,991,280	13,413,939	161,266,455
หนี้สินไม่หมุนเวียน			
เจ้าหนี้ตามแผนปรับโครงสร้างหนี้	113,090,334	114,059,082	-
หนี้สินไม่หมุนเวียนอื่น	269,854	269,854	-
รวมหนี้สินไม่หมุนเวียน	113,360,188	114,328,936	-
รวมหนี้สิน	131,351,467	127,742,875	161,266,455

หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น**ส่วนของผู้ถือหุ้น****ทุนเรือนหุ้น**

ทุนจดทะเบียน 8,100 ล้านหุ้น หุ้นละ 10 บาท

81,000,000 81,000,000 81,000,000

ทุนที่ออกและชำระเต็มมูลค่าแล้ว

หุ้นสามัญ 7,848,911,211 หุ้น

78,489,112 78,489,112 19,500,000

ส่วนเกิน(ต่ำกว่า)ทุน

ส่วนต่ำกว่ามูลค่าหุ้น

(32,048,531) (32,048,531) 7,208,723

เอกสารนี้เป็นเอกสารต้นฉบับที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอนและเพื่อประโยชน์ในการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรนำเอกสารนี้ไปใช้
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางผนวกที่ 1 (ต่อ)

(หน่วย : พันบาท)

ณ วันที่ 31 ธันวาคม	2545	2544	2543
ส่วนเกินทุนจากการขายหุ้นของกิจการที่เกี่ยวข้องกัน			
ให้แก่บุคคลภายนอกในราคาสูงกว่ามูลค่า	2,250,839	2,250,839	2,250,839
ส่วนเกินทุนจากการเปลี่ยนแปลงสัดส่วน			
การลงทุนในกิจการที่เกี่ยวข้องกัน	26,000	26,000	328,050
ส่วนเกินทุนจากการขายที่ดินให้แก่กิจการ			
ที่เกี่ยวข้องกันในราคาสูงกว่ามูลค่า	-	-	-
ส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์	40,835,103	41,983,493	42,945,954
ส่วนต่างระหว่างราคาตามบัญชีกับมูลค่า			
ยุติธรรมของหลักทรัพย์เผื่อขาย	(1,123,060)	(1,425,016)	(1,308,833)
กำไร(ขาดทุน)สะสม			
จัดสรรแล้ว-สำรองตามกฎหมาย	1,960,000	1,960,000	1,960,000
ขาดทุนสะสม	(89,381,969)	(86,312,801)	(96,391,387)
หุ้นของบริษัทที่ถือโดยบริษัทย่อย	(43,187)	(39,315)	(53,611)
รวมส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัท	964,308	4,883,782	(23,560,264)
ส่วนของผู้ถือหุ้นส่วนน้อย	44	44	44
รวมส่วนของผู้ถือหุ้น	964,352	4,883,825	(23,560,220)
รวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น	132,315,819	132,626,701	137,706,235

ที่มา : (อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย บมจ., 2546)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางผนวกที่ 2 งบกำไรขาดทุน บริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน)
ปี พ.ศ. 2543 - 2545

(หน่วย : พันบาท)

สำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม	2545	2544	2543
รายได้			
รายได้จากการขาย	76,423,732	72,152,143	72,046,520
กำไรจากอัตราแลกเปลี่ยน	1,124,110	-	-
ดอกเบี้ยรับ	494,766	643,977	680,418
กำไรจากการจำหน่ายและประเมินเงินลงทุน	112	525,231	-
รายได้อื่น	258,626	317,182	162,407
ส่วนแบ่งกำไรจากเงินลงทุนตามวิธีส่วนได้เสีย	3,428	2,246,682	-
รวมรายได้	78,304,775	75,885,216	72,889,344
ค่าใช้จ่าย			
ต้นทุนขาย	64,830,258	63,679,936	61,429,407
ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร	9,038,620	7,888,841	6,697,122
หนี้สูญและหนี้สงสัยจะสูญ	663,368	324,794	9,852,473
ค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูกิจการ	570,364	1,005,418	453,536
ขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยน	-	1,260,848	8,318,088
ขาดทุนจากการตีราคาที่ดิน อาคารและอุปกรณ์	-	334,550	8,953,071
ส่วนแบ่งขาดทุนจากเงินลงทุนตามวิธีส่วนได้เสีย	548	287,273	2,967,256
รวมค่าใช้จ่าย	75,103,159	74,781,660	98,670,954
กำไรก่อนดอกเบี้ยจ่ายและภาษีเงินได้	3,201,616	1,103,556	(25,781,610)
ดอกเบี้ยจ่าย	7,369,052	8,604,250	14,124,259
ภาษีเงินได้	48,097	26,059	2,051
ขาดทุนจากกิจกรรมตามปกติ	(4,215,533)	(7,526,753)	(39,907,920)
รายการพิเศษ - กำไรจากการปรับปรุงดอกเบี้ยจ่ายผิวนัด	-	3,644,918	-
- กำไรจากการซื้อคืนหุ้นกู้ ตราสารหนี้	-	-	631,725
- กำไรจากการแปลงดอกเบี้ยและ			
ค่าธรรมเนียมค้างจ่ายเป็นหุ้นทุน	-	12,826,580	-
กำไร(ขาดทุน)สุทธิ	(4,215,533)	8,944,745	(39,276,194)

ที่มา : (อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย บมจ., 2546)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางผนวกที่ 3 อัตราส่วนทางการเงินของบริษัทในกลุ่มเคมีภัณฑ์และพลาสติก สำหรับผลการดำเนินงานในปี พ.ศ.2545

บริษัท	ATC ^{1/}	NPC ^{2/}	PATO ^{3/}	TCB ^{4/}	TCCC ^{5/}	TPA ^{6/}	UP ^{7/}	UV ^{8/}	VNT ^{9/}	YCI ^{10/}	ค่าเฉลี่ย
อัตราส่วนสภาพคล่อง (Liquidity Ratios)											
อัตราส่วนสภาพคล่อง (เท่า)	0.49	2.21	6.08 ^{11/}	2.46	0.76	2.32	1.97	0.99	1.17	1.60	1.55
อัตราส่วนสภาพคล่องหมุนเร็ว (เท่า)	0.30	1.81	3.67 ^{11/}	1.19	0.37	1.67	1.37	0.74	0.84	0.74	1.00
อัตราส่วนวัดความสามารถในการบริหารสินทรัพย์ (Asset Management Ratios)											
อัตราส่วนหมุนเวียนลูกหนี้การค้า (เท่า)	10.67	7.74	4.40	6.39	10.03	4.04	4.46	5.65	5.41	4.14	6.29
ระยะเวลาเก็บหนี้เฉลี่ย (วัน)	33.74	47.00	83.00	56.33	36.00	89.00	81.00	63.77	66.00	87.00	64.28
อัตราส่วนหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ (เท่า)	49.6 ^{11/}	50.52 ^{11/}	4.69	4.20	4.75	28.10	6.29	13.85	18.03	1.93	10.23
อัตราหมุนของสินทรัพย์ (เท่า)	0.70	N.A.	1.39	79.98 ^{11/}	1.29	1.20	0.89	0.64	0.50	0.58	0.90
อัตราส่วนวัดความสามารถในการบริหารหนี้สิน (Debt Management Ratios)											
อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (เท่า)	6.41	N.A.	0.12	0.22	2.52	0.43	0.25	0.34	1.14	0.37	1.31
อัตราส่วนความสามารถในการชำระดอกเบี้ย (เท่า)	1.42	N.A.	25.19	44.46 ^{11/}	1.94	269.07 ^{11/}	82.24 ^{11/}	11.94	2.78	-1.38 ^{11/}	8.65

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

บริษัท	ATC ^{1U}	NPC ^{2I}	PATO ^{3I}	TCB ^{4I}	TCCC ^{5I}	TPA ^{6I}	UP ^{7I}	UV ^{8I}	VNT ^{9I}	YCI ^{10U}	ค่าเฉลี่ย
อัตราส่วนแสดงความสามารถในการหากำไร (Profitability Ratios)											
อัตรากำไรขั้นต้น(%)	4.55 ^{1U}	19.14	16.00	34.48 ^{1U}	13.86	15.37	14.12	15.77	31.81	11.99	15.18
อัตรากำไรสุทธิ(%)	-0.94 ^{1U}	10.68	6.50	17.32	3.03	7.71	4.80	12.77	13.70	-5.19 ^{1U}	9.56
อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น(%)	-5.85 ^{1U}	7.30	9.66	17.45	15.09	12.66	5.36	10.10	16.00	-4.4 ^{1U}	11.70
อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์(%)	-0.66 ^{1U}	5.28	8.38	13.85	3.90	9.27	4.29	8.20	6.80	-3.02 ^{1U}	7.50

หมายเหตุ 1/ ATC หมายถึง บมจ.อะโรเมติกส์ (ประเทศไทย)

2/ NPC หมายถึง บมจ.ปิโตรเคมีแห่งชาติ

3/ PATO หมายถึง บมจ.พาโตเคมีอุตสาหกรรม

4/ TCB หมายถึง บมจ.ไทยคาร์บอนแบล็ค

5/ TCCC หมายถึง บมจ.ไทยเซ็นทรัลเคมี

6/ TPA หมายถึง บมจ.ไทยโพลีเอสเตอร์

7/ UP หมายถึง บมจ.ยูเนียนพลาติก

8/ UV หมายถึง บมจ.ยูนิเวนเจอร์

ตารางผนวกที่ 3 (ต่อ)

9/ VNT หมายถึง บมจ.วินไทย

10/ YCI หมายถึง บมจ.ยงไทย

11/ ไม่นำข้อมูลมาใช้ในการหาค่าเฉลี่ย เนื่องจากความผิดปกติของข้อมูล

12/ N.A. หมายถึง ไม่มีข้อมูล เนื่องจากบริษัทไม่ได้ส่งข้อมูลให้ตลาดหลักทรัพย์ฯ

ที่มา : (www.sec.or.th/corp_fin/cgi-bin/find56.php)^{PDF}

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางผนวกที่ 4 อัตราส่วนทางการเงินของบริษัทในกลุ่มพลังงาน สำหรับผลการดำเนินงานในปี พ.ศ.2545

บริษัท	BANPU ^{1/}	BCP ^{2/}	BAFS ^{3/}	EGCOMP ^{4/}	LANNA ^{5/}	PTT ^{6/}	PTTEP ^{7/}	RATCH ^{8/}	SUSCO ^{9/}	ค่าเฉลี่ย
อัตราส่วนสภาพคล่อง (Liquidity Ratios)										
อัตราส่วนสภาพคล่อง (เท่า)	0.86	0.80	4.72	2.02	3.78	1.69	2.01	1.82	0.76	2.05
อัตราส่วนสภาพคล่องหมุนเร็ว (เท่า)	1.03	N.A.	N.A.	1.15	2.65	1.33	1.88	1.59	0.36	1.43
อัตราส่วนวัดความสามารถในการบริหารสินทรัพย์ (Asset Management Ratios)										
อัตราส่วนหมุนเวียนลูกหนี้การค้า (เท่า)	11.70	22.10	8.32	N.A.	7.71	8.12	9.46	5.93	15.86	11.15
ระยะเวลาเก็บหนี้เฉลี่ย (วัน)	30.77	16.00	44.00	N.A.	47.00	44.35	38.07	60.68	22.70	37.95
อัตราส่วนหมุนเวียนสินค้าคงเหลือ (เท่า)	10.61	9.60	N.A.	N.A.	10.50	54.18 ^{10/}	N.A.	N.A.	16.49	11.80
อัตราหมุนของสินทรัพย์ (เท่า)	0.64	1.90	55.15 ^{10/}	0.17	0.79	1.40	39.75 ^{10/}	0.52	1.74	1.02
อัตราส่วนวัดความสามารถในการบริหารหนี้สิน (Debt Management Ratios)										
อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (เท่า)	1.68	5.3 ^{10/}	0.20	0.14	0.15	2.05	1.10	2.00	0.97	1.04
อัตราส่วนความสามารถในการชำระดอกเบี้ย (เท่า)	4.23	N.A.	347.43 ^{10/}	-0.94 ^{10/}	2720.81 ^{10/}	5.21	16.24	2.60	3.35	6.33

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

บริษัท	BANPU ^{1/}	BCP ^{2/}	BAFS ^{3/}	EGCOMP ^{4/}	LANNA ^{5/}	PTT ^{6/}	PTTEP ^{7/}	RATCH ^{8/}	SUSCO ^{9/}	ค่าเฉลี่ย
อัตราส่วนแสดงความสามารถในการหากำไร (Profitability Ratios)										
อัตรากำไรขั้นต้น(%)	25.88	6.10	60.49 ^{10/}	N.A.	14.83	13.68	N.A.	24.22	7.08	15.30
อัตรากำไรสุทธิ(%)	11.55	1.00	33.44	74.73 ^{10/}	5.64	5.99	38.14	16.80	4.37	14.62
อัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น(%)	18.51	15.20	26.50	15.24	5.39	29.28	34.51	22.59	16.30	20.39
อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์(%)	7.34	N.A.	18.44	12.95	4.44	8.40	15.16	8.79	7.61	10.39

หมายเหตุ 1/ BANPU หมายถึง บมจ.บ้านปู

2/ BCP หมายถึง บมจ.บางจากปิโตรเลียม

3/ BAFS หมายถึง บมจ.บริการเชื้อเพลิงการบินกรุงเทพ

4/ EGCOMP หมายถึง บมจ.ผลิตไฟฟ้า

5/ LANNA หมายถึง บมจ.ลานนา รีซอร์สเซส

6/ PTTEP หมายถึง บมจ.ปตท.สำรวจและผลิตปิโตรเลียม

7/ PTT หมายถึง บมจ.ปตท.

8/ RATCH หมายถึง บมจ.ผลิตไฟฟ้าราชบุรีโฮลดิ้ง

ตารางผนวกที่ 4 (ต่อ)

9/ SUSCO หมายถึง บมจ.สยามสหบริการ

10/ ไม่นำข้อมูลมาใช้ในการหาค่าเฉลี่ย เนื่องจากความผิดปกติของข้อมูล

11/ N.A. หมายถึง ไม่มีข้อมูล เนื่องจากบริษัทไม่ได้ส่งข้อมูลให้ตลาดหลักทรัพย์ฯ

ที่มา : (www.sec.or.th/corp_fin/cgi-bin/find56.php)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักการปรับโครงสร้างหนี้
โดย
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
สมาคมธนาคารไทย
สมาคมบริษัทเงินทุน
สมาคมธนาคารต่างชาติ

บทนำ

สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สมาคมธนาคารไทย สมาคมบริษัทเงินทุน และสมาคมธนาคารต่างชาติได้ร่วมกันจัดทำหลักการปรับโครงสร้างหนี้ฉบับนี้ขึ้นหลักการที่นำเสนอนี้ไม่มีสภาพผูกพันหรือมีผลเป็นกฎหมาย แต่เป็นหลักการที่คาดว่าทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาของบริษัทลูกหนี้จะนำไปปรับใช้ในกรณีที่มีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ดังกล่าวมีเจ้าหนี้เกี่ยวข้องหลายราย ทั้งนี้ หลักการนี้สอดคล้องกับแนวทางการปฏิบัติที่ยอมรับกันโดยทั่วไปในตลาด และสามารถปรับเปลี่ยนหรือแก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคธุรกิจและสถาบันการเงิน

หลักการพื้นฐานที่สำคัญที่สุด คือประสงค์ให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา เพื่อช่วยให้ลูกหนี้ที่ทำการปรับโครงสร้างหนี้สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้ด้วยดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่มีเหตุเชื่อว่าบริษัทลูกหนี้ดังกล่าวมีศักยภาพที่จะแข่งขันในตลาดได้ หลักการนี้มุ่งให้ความสำคัญแก่ความร่วมมือเป็นเอกภาพอย่างทันท่วงทีระหว่างบรรดาผู้มีส่วนได้เสีย ทั้งนี้เพื่อให้ทุกฝ่ายทำงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ และก่อให้เกิดประโยชน์ร่วมกันแก่ทุกฝ่าย หลักการที่นำเสนอนี้ มิได้มีเจตนาจะบังคับให้เจ้าหนี้รายหนึ่งรายใดสละสิทธิที่ตนมีอยู่

วัตถุประสงค์

หลักการปรับโครงสร้างหนี้ที่นำเสนอนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นกรอบการปรับโครงสร้างหนี้ นอกกระบวนการล้มละลายของศาลสำหรับกิจการที่มีศักยภาพพอที่จะปรับโครงสร้างหนี้ได้สำเร็จเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่บรรดาเจ้าหนี้ ลูกหนี้ ลูกจ้าง และผู้ถือหุ้น อันเป็นการช่วยฟื้นฟู

เศรษฐกิจไทยโดย
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ใช้การแก้ไขปัญหามาแบบร่วมมือกันเป็นการภายในระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องประสบความสำเร็จน้อยที่สุด
2. หลีกเลี่ยงการดำเนินการใด ๆ ที่ไม่จำเป็นและเป็นผลนำไปสู่การเลิกกิจการของบริษัทลูกหนี้ ทั้งนี้ เพื่อรักษาสถานภาพของการจ้างงานและความสามารถในการผลิตในทุกกรณีที่สามารถจะกระทำได้

หลักการที่ 1 การดำเนินการปรับโครงสร้างหนี้กิจการทุกขั้นตอนควรมุ่งให้มีการปรับโครงสร้างกิจการของลูกหนี้ มากกว่าปรับโครงสร้างทางการเงินเท่านั้น เพื่อให้ลูกหนี้มีความสามารถในการแข่งขันในตลาดต่อไป

การปรับใช้หลักการ

1. ผู้ที่มีส่วนร่วมในการปรับโครงสร้างหนี้กิจการต้องให้ความสำคัญแก่วัตถุประสงค์หลักของการปรับโครงสร้างหนี้ กล่าวคือ ความจำเป็นเร่งด่วนที่จะช่วยให้บริษัทไทยกลับมามีความสามารถดำเนินการต่อสู้และแข่งขันได้ภายในระยะเวลาอันสมควร ถึงแม้ว่าการผ่อนปรนหนี้ในระยะสั้นโดยการลดหนี้เงินต้นและดอกเบี้ย รวมทั้งการให้สินเชื่อเพิ่มเติมแก่ลูกหนี้อาจจะไม่ทำให้ลูกหนี้สามารถแข่งขันได้ในระยะยาวได้ แต่การผ่อนปรนหนี้ดังกล่าวก็จะเปิดโอกาสให้ลูกหนี้สามารถดำเนินการตามแผนธุรกิจได้และจะส่งผลให้ลูกหนี้ทำกำไรในระยะยาวได้
2. แผนการปรับโครงสร้างหนี้ที่นำเสนอแก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะต้องผ่านการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ ของแผนธุรกิจ เพื่อให้เป็นที่เชื่อมั่นได้ว่าเจ้าหนี้จะได้รับผลตอบแทนในอัตราที่ยอมรับได้ และในขณะเดียวกันลูกหนี้ก็ต้องมีความสามารถในการทำกำไรและสามารถแข่งขันได้ในระยะยาว เพื่อให้กิจการของลูกหนี้มีส่วนร่วมสร้างสรรค์เศรษฐกิจไทยในอนาคตได้อย่างมีนัยสำคัญ การปรับโครงสร้างทางธุรกิจที่จะประสบความสำเร็จได้ตามแนวทางนี้จะต้องมุ่งเน้นความสามารถในการแข่งขันของลูกหนี้ต่อไปในตลาดโดยมุ่งเน้นแผนธุรกิจซึ่งจะทำให้กิจการลูกหนี้สามารถดำเนินการต่อไปได้ เมื่อสิ้นสุดการผ่อนปรนหนี้ในระยะสั้นแล้ว
3. เว้นแต่ในกรณีที่บรรดาเจ้าหนี้ได้ตกลงกันเป็นอย่างอื่น สิ่งจำเป็นประการแรกสำหรับการชี้ขาดว่ากิจการมีศักยภาพที่จะแข่งขันในตลาดต่อไปได้หรือไม่ นั่นคือ การที่ลูกหนี้ต้องยอมผูกพันที่จะแต่งตั้งนักบัญชีอิสระที่เป็นที่เชื่อถือหรือผู้เชี่ยวชาญอิสระซึ่งเสนอโดยเจ้าหนี้เป็นที่ปรึกษาเพื่อทำการตรวจสอบเอกสารและข้อเท็จจริงต่าง ๆ เกี่ยวกับฐานะการดำเนินงานของลูกหนี้ (ตามหลักการที่ 9) โดยลูกหนี้จะต้องจัดหาข้อมูลทางการเงินและการบริหารงานที่ถูกต้องเชื่อถือได้ของบริษัทลูกหนี้ให้แก่ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาชี้ขาดว่าบริษัทมีศักยภาพสามารถแข่งขันในอนาคตได้หรือไม่ (ดูหลักการที่ 8)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. โดยที่ลูกหนี้เป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดและเข้าใจสภาวะตลาดมากที่สุด จึงควรที่จะรู้ว่าปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้ธุรกิจสามารถแข่งขันและทำกำไรได้ประกอบด้วยอะไรบ้าง ดังนั้น ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจึงควรให้ลูกหนี้มีโอกาสรับคำปรึกษาจากที่ปรึกษามืออาชีพและตัวแทนของเจ้าหนี้เพื่อเตรียมการให้ฝ่ายบริหารของลูกหนี้นำเสนอแผนธุรกิจในรายละเอียด รวมถึงแผนกระแสเงินสด ซึ่งมีข้อมูลที่โปร่งใสและสามารถปฏิบัติได้ โดยให้ถือเป็นเงื่อนไขเบื้องต้นก่อนการปรับโครงสร้างหนี้ หรือการให้สินเชื่อเพิ่มเติมแก่ลูกหนี้

หลักการที่ 2 มุ่งให้ความสำคัญในการฟื้นฟูแก้ไขหนี้ที่มีปัญหาเพื่อให้กลับมามีสถานะเป็นหนี้ที่สามารถชำระหนี้ได้โดยครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

การปรับใช้หลักการ

1. ไม่ควรทำการปรับโครงสร้างหนี้โดยมีวัตถุประสงค์เพียงเพื่อหลีกเลี่ยงการจัดชั้นลูกหนี้หรือหลีกเลี่ยงหลักเกณฑ์การระงับการรับรู้รายได้(อ้างถึงหนังสือธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ 1837/2541 วรรคแรกของเอกสารแนบ 1)

2. รายงานที่จัดทำโดยนักบัญชี สถาบันการเงินที่เป็นแกนนำ หรือคณะกรรมการเจ้าหนี้อย่างน้อยจะต้องมีข้อมูลตามที่กำหนดโดยธนาคารแห่งประเทศไทย ตามข้อ 4.1 ของเอกสารแนบ 1 ในหนังสือของ ธปท. ฉบับที่อ้างถึง

3. สัญญาปรับโครงสร้างหนี้ควรมีข้อกำหนดเกี่ยวกับการติดตามผลการปฏิบัติตามสัญญาให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ตามข้อ 4.2 ของหนังสือ ธปท. ฉบับที่อ้างถึง

4. ควรกำหนดอัตราดอกเบี้ยและกำหนดเวลาชำระหนี้ที่เหมาะสมโดยพิจารณาถึงความสามารถในการชำระหนี้ของลูกหนี้ ผลตอบแทนที่เจ้าหนี้จะได้รับให้สอดคล้องกับสภาพความเสี่ยงที่เกิดขึ้นและความจำเป็นที่สถาบันการเงินจะต้องกันเงินสำรองสำหรับสูญเสียที่เกิดจากการปรับโครงสร้างหนี้ในจำนวนที่ไม่สูงเกินสมควร

5. วิธีปรับโครงสร้างหนี้ใด ๆ ที่มีค่าธรรมเนียมปฏิบัติปกติ เช่น การยกเลิกหนี้ ควรจะนำมาใช้เป็นวิธีการสุดท้ายเท่านั้น ในกรณีที่จำเป็นต้องมีการยกเลิกหนี้ เจ้าหนี้ก็ควรที่จะได้รับการชดเชยด้วยวิธีการอื่นอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ได้รับหุ้น หรือใบสำคัญแสดงสิทธิในหุ้น เป็นต้น

6. ข้อที่จะต้องพิจารณาเป็นพิเศษในแผนการปรับโครงสร้างหนี้คือ มาตรการที่ช่วยให้ลูกหนี้ฟื้นคืนสู่สภาพการเป็นลูกหนี้ที่สามารถชำระหนี้ทั้งต้นเงินและดอกเบี้ยได้โดยเร็วที่สุด

หลักการที่ 3 การปรับโครงสร้างหนี้ในแต่ละขั้นตอนจะต้องมีการดำเนินการอย่างทันถ่วงที ดังที่ได้กล่าวไว้ในเอกสารแนบท้าย 1

การปรับใช้หลักการ

1. ความล่าช้าในกระบวนการปรับโครงสร้างหนี้จะลดโอกาสในความสำเร็จของแผนการฟื้นฟูกิจการลูกหนี้ และจะก่อให้เกิดผลเสียต่อเจ้าหนี้ ลูกหนี้ และผู้ถือหุ้น
2. ดังนั้น การกำหนดตารางเวลาสำหรับการปรับโครงสร้างหนี้ของลูกหนี้และการปฏิบัติตามตารางเวลาดังกล่าวจึงเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่ง เอกสารแนบท้าย 1 เป็นแนวทางสำหรับการกำหนดตารางเวลาดังกล่าว ซึ่งสามารถลดหรือขยายระยะเวลาได้ โดยความตกลงของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

หลักการที่ 4 หากฝ่ายบริหารของลูกหนี้ให้ข้อมูลที่ครบถ้วนและถูกต้องตามกำหนดเวลาที่ตกลงกันได้ตั้งแต่การประชุมร่วมกันครั้งแรกระหว่างลูกหนี้กับเจ้าหนี้เป็นต้นไป และให้ความร่วมมือเข้าร่วมประชุมคณะกรรมการเจ้าหนี้ทุกครั้ง เจ้าหนี้ก็จะสามารถตกลงกัน "หยุดกระทำการ" ในช่วงระยะเวลาตามที่จะได้กำหนดไว้ ซึ่งอาจจะขยายเวลาออกไปได้ ทั้งนี้เพื่อให้ทุกฝ่ายมีเวลาได้พิจารณาเรื่องต่าง ๆ และตัดสินใจอย่างรอบคอบ

การปรับใช้หลักการ

1. การหยุดกระทำการในกรณีทั่วไปจะมีระยะเวลาจำกัดน้อยกว่าหกสิบวันในช่วงแรกหรือระยะเวลาอันจำเป็นต้องการรวบรวมข้อมูลและการประเมินผลเบื้องต้นว่าลูกหนี้มีศักยภาพในเชิงธุรกิจเพียงพอที่สมควรจะมีการปรับโครงสร้างหนี้หรือไม่
2. เวลาหยุดกระทำการอาจขยายออกไปได้ในระหว่างที่ยังไม่มีการปรับโครงสร้างหนี้อย่างเต็มรูปแบบ หากจากการพิจารณาแผนธุรกิจปรากฏว่าลูกหนี้มีศักยภาพในเชิงธุรกิจ
3. ในช่วงที่มีการหยุดกระทำการเจ้าหนี้แต่ละรายไม่ควรทำการต่อไปนี้
 - 3.1 แก้ไขเปลี่ยนแปลงสัญญาสินเชื่อ
 - 3.2 รับหลักประกันหรือหนังสือค้ำประกันเพิ่มเติม
 - 3.3 เรียกให้ลูกหนี้ชำระหนี้หรือบอกกล่าวให้ลูกหนี้ชำระหนี้ก่อนหนี้ถึงกำหนด
 - 3.4 คิดดอกเบี้ยในอัตราผิดนัด
 - 3.5 ดำเนินการรวบรวมทรัพย์สินหรือดำเนินคดีล้มละลาย
 - 3.6 บังคับหลักประกัน ยกเว้นสิทธิในการหักกลบลบหนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ในช่วงที่มีการหยุดกระทำการ ลูกหนี้ไม่ควรทำการดังต่อไปนี้ เว้นแต่ลูกหนี้ได้รับความยินยอมจากบรรดาเจ้าหนี้

4.1 ก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายใด ๆ นอกเหนือจากค่าใช้จ่ายโดยปกติในทางการค้าของลูกหนี้

4.2. จำหน่ายจ่ายโอนทรัพย์สินใด ๆ นอกเหนือจากการจำหน่ายจ่ายโอนโดยปกติในทางการค้าของลูกหนี้

4.3 ให้กู้ยืมเงิน

4.4 ทำธุรกรรมใด ๆ กับบุคคลที่เกี่ยวข้องนอกเหนือไปจากในทางการค้าปกติ และในลักษณะที่ลูกหนี้จะพึงทำกับผู้ที่มิใช่บุคคลที่เกี่ยวข้อง

4.5 ก่อภาระผูกพันเพิ่มเติมใด ๆ แก่หลักประกัน หรือก่อภาระผูกพันใด ๆ เพิ่มเติมในส่วนทรัพย์สินของลูกหนี้

4.6 ชำระเงินใด ๆ ในลักษณะที่เป็นการให้บริมสิทธิแก่ผู้รับชำระเงิน หรือชำระเงินใด ๆ อันอาจเป็นการให้สิทธิที่ดีกว่าแก่ผู้รับชำระเงิน

4.7 ทำธุรกรรมการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ SWAP หรืออนุพันธ์ทางการเงิน เว้นแต่ในทางการค้าโดยปกติของลูกหนี้ เพื่อบริหารความเสี่ยงทางการค้าที่มีอยู่

5. เจ้าหนี้รายใดที่ไม่ประสงค์จะอยู่ภายใต้ข้อตกลงหยุดกระทำการต้องแจ้งให้ธนาคารที่เป็นแกนนำทราบล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างน้อยสามวันทำการของธนาคารพาณิชย์ ก่อนที่จะดำเนินการใด ๆ กับลูกหนี้

หลักการที่ 5 มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารระดับสูงของเจ้าหนี้และลูกหนี้จะต้องเข้ามามีส่วนร่วมอย่างสำคัญตลอดกระบวนการปรับโครงสร้างหนี้

การปรับใช้หลักการ

1. ผู้บริหารระดับที่มีอำนาจตัดสินใจของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมโดยตรง และอย่างจริงจัง เพื่อหลีกเลี่ยงการเปลี่ยนแปลงในนาทีสุดท้าย และเพื่อให้การปรับโครงสร้างหนี้ทุกขั้นตอนดำเนินไปตามตารางเวลาที่กำหนด

2. ในส่วนของเจ้าหนี้ ในการประชุมทุกครั้งตัวแทนของเจ้าหนี้ต้องแจ้งให้ผู้บริหารระดับที่มีอำนาจตัดสินใจทราบถึงความคืบหน้าของการปรับโครงสร้างหนี้และต้องขอรับความคิดเห็นจากผู้บริหาร ทุกขั้นตอน (โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำขอข้อมูลเพิ่มเติม) ต้องแจ้งให้ผู้บริหารที่มีอำนาจตัดสินใจ ทราบกำหนดระยะเวลาที่องค์กรจะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับตารางเวลา เจ้าหนี้ที่ของธนาคารที่เข้าร่วมในการปรับโครงสร้างหนี้ต้องมีอำนาจเจรจาในนามของสถาบันของตัวเองได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(อ้างถึง วรรค 3.3 เอกสารแนบ 1 ในหนังสือ ธปท. ที่ 1837/2541) ผู้บริหารของเจ้าหนี้ต้องดำเนินการมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้แน่ใจว่าสถาบันของตนจะไม่นำข้อมูลที่ได้รับไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่นนอกเหนือจากการปรับโครงสร้างหนี้ เช่น ใช้ข้อมูลในลักษณะ insider trading หรือใช้ข้อมูลไปในทางใด ๆ ที่มีลักษณะเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์หรือกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องหรือข้อห้ามตามกฎหมาย และจะต้องควบคุมดูแลมิให้บุคคลที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับกระบวนการปรับโครงสร้างหนี้ได้ล่วงรู้ถึงข้อมูลที่มีได้เปิดเผยต่อสาธารณชนเหล่านี้ด้วย

3. ฝ่ายบริหารของลูกหนี้ควรจะทำเอกสารและส่งมอบข้อมูลต่าง ๆ ภายในเวลาที่กำหนด ฝ่ายบริหารของลูกหนี้หรือผู้ที่มีอำนาจกระทำการแทนลูกหนี้สำหรับบรรดากิจการทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับการปรับโครงสร้างหนี้ของลูกหนี้จะต้องเข้าร่วมประชุมเจ้าหนี้ทุกครั้ง

หลักการที่ 6 สถาบันที่เป็นแกนนำในการปรับโครงสร้างหนี้ และบุคคลที่ได้รับมอบหมายจากสถาบันดังกล่าว ต้องได้รับการแต่งตั้งในระยะเริ่มแรกของการปรับโครงสร้างหนี้เพื่อจัดการและประสานงานเรื่องต่าง ๆ ทั้งหมดให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และตามกำหนดเวลาที่กำหนดไว้

การปรับใช้หลักการ

1. เจ้าหนี้ซึ่งเป็นสถาบันแกนนำในการปรับโครงสร้างหนี้ควรที่จะกำหนดเป้าหมายและกำหนดเวลา จัดให้มีการประชุมระหว่างเจ้าหนี้ด้วยกันช่วยแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งระหว่างเจ้าหนี้ประสานงานกับบรรดาที่ปรึกษาทางการเงินและที่ปรึกษาอื่น ๆ เป็นผู้นำในการเจรจากับลูกหนี้รวมทั้งทำหน้าที่รวบรวมและจัดส่งข้อมูลให้บรรดาเจ้าหนี้อื่นทั้งหมด

2. สถาบันที่เป็นแกนนำต้องกำหนดแผนการปฏิบัติงานและกำหนดกรอบเวลาเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางสำหรับการปรับโครงสร้างหนี้

3. สถาบันที่เป็นแกนนำในการปรับโครงสร้างหนี้ ควรจะมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ (โดยเรียงลำดับจากความสำคัญมากไปยังความสำคัญน้อยกว่า) คือ

3.1 มีคุณสมบัติเหมาะสมและมีความรู้ความชำนาญเพียงพอที่จะสามารถจัดการขั้นตอนต่าง ๆ ทั้งหมดเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หลักตามกำหนดเวลาต่าง ๆ โดยครบถ้วน

3.2 มีความสัมพันธ์ในด้านวิชาชีพกับฝ่ายบริหารระดับสูงของลูกหนี้เป็นอย่างดี

3.3 เป็นเจ้าหนี้รายที่มีนัยสำคัญของลูกหนี้

4. สถาบันที่เป็นแกนนำในการปรับโครงสร้างหนี้อาจจะไม่สามารถให้ข้อเสนอที่จะมีผลบังคับตามกฎหมายต่อเจ้าหนี้อื่น แต่บรรดาเจ้าหนี้ทั้งหมดควรจะให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อความเห็นและคำแนะนำของสถาบันที่เป็นแกนนำในการปรับโครงสร้างหนี้ดังกล่าว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักการที่ 7 ในกรณีการปรับโครงสร้างหนี้ของลูกหนี้ที่มีเจ้าหนี้หลายราย ควรจะมีการตั้งคณะกรรมการเจ้าหนี้โดยมีตัวแทนจากกลุ่มเจ้าหนี้ที่มีผลประโยชน์หลากหลายต่างกัน

การปรับใช้หลักการ

1. คณะกรรมการเจ้าหนี้ควรจะมีขนาดที่เหมาะสม โดยมีตัวแทนที่เลือกจากกลุ่มเจ้าหนี้ทุกกลุ่มโดยไม่คำนึงว่าเจ้าหนี้รายนั้น ๆ เป็นเจ้าหนี้ประเภทใดหรือมีจำนวนหนี้มากน้อยเพียงใด เจ้าหนี้ทุกรายต้องรู้สึกว่าได้เสียของตนได้รับความคุ้มครองและเอาใจใส่และตนมีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการปรับโครงสร้างหนี้
2. กรรมการแต่ละรายของคณะกรรมการเจ้าหนี้ควรจะได้รับมอบหมายให้ดูแลเจ้าหนี้จำนวนหนึ่งและให้ข้อมูลแก่เจ้าหนี้เหล่านั้นและดำเนินการขอความร่วมมือจากเจ้าหนี้เหล่านั้นอย่างจริงจังตลอดทุกขั้นตอนของการปรับโครงสร้างหนี้ ถ้าหากคณะกรรมการมิได้ดำเนินการดังกล่าว อาจเกิดความล่าช้าหรือไม่ได้รับความร่วมมือ และเป็นไปได้ที่การเจรจาปรับโครงสร้างหนี้จะล้มเหลวในเวลาต่อมา หลังจากเสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมากแล้ว
3. คณะกรรมการเจ้าหนี้ควรจะทำหน้าที่ให้คำปรึกษาและรับฟังข้อเสนอแนะต่าง ๆ ให้แก่สถาบันที่เป็นแกนนำในการปรับโครงสร้างหนี้ในส่วนของกิจการเจรจาต่าง ๆ สถาบันที่เป็นแกนนำในการปรับโครงสร้างหนี้ควรจะทำหน้าที่เป็นประธานของคณะกรรมการเจ้าหนี้
4. กรรมการของคณะกรรมการเจ้าหนี้ไม่ควรจะมีอำนาจในการก่อความผูกพันในนามของเจ้าหนี้อื่นใด หรือในนามของสถาบันที่เป็นแกนนำในการปรับโครงสร้างหนี้

หลักการที่ 8 การตัดสินใจในการปรับโครงสร้างหนี้ควรกระทำโดยอาศัยข้อมูลเกี่ยวกับลูกหนี้ที่ครบถ้วนและสมบูรณ์และได้ผ่านการตรวจสอบแล้ว เพื่อให้การปรับโครงสร้างหนี้เป็นไปอย่างโปร่งใส

การปรับใช้หลักการ

1. ควรมีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง (รวมทั้งข้อมูลทั้งหมดที่ต้องมีตามระเบียบของธนาคารแห่งประเทศไทย) ให้ครบถ้วนและสมบูรณ์ที่สุด การเก็บรวบรวมข้อมูลควรจะทำอย่างรวดเร็วและต้องมีการตรวจสอบยืนยันข้อมูลนั้นอย่างเป็นอิสระเพื่อใช้สำหรับการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน และศักยภาพในอนาคตของธุรกิจลูกหนี้ เพื่อประเมินความเป็นไปได้ของการปรับโครงสร้างหนี้ ข้อมูลที่รวบรวมได้จะต้องนำมาใช้ร่วมกันระหว่างลูกหนี้และเจ้าหนี้ทุกราย ขอบเขตของข้อมูลรวบรวมไว้ในเอกสารแนบท้าย 2 ทั้งนี้ ควรจะได้มีการพิจารณาข้อมูลอื่น ๆ นอกเหนือจากรายการที่กล่าวถึง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ในการประชุมคณะกรรมการเจ้าหนี้ทุกครั้ง ผู้บริหาร (ที่มีอำนาจตัดสินใจ) ของลูกหนี้ ควรพร้อมที่จะเข้าประชุม และตอบคำถามทุกคำถาม

3. ในกรณีที่เจ้าหนี้ร้องขอ ลูกหนี้ควรแต่งตั้งนักบัญชีอิสระที่มีคุณสมบัติหรือผู้เชี่ยวชาญอื่น ๆ ทำการพิสูจน์ข้อมูลที่ใช้ในการปรับโครงสร้างหนี้ดังที่กำหนดในเอกสารแนบท้าย 2

4. เจ้าหนี้แต่ละรายจะต้องรับผิดชอบในการขอความเห็นชอบในการเปิดเผยข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองของตนในเวลาอันควร ลูกหนี้ต้องให้ความร่วมมือในการดำเนินการดังกล่าว ใด ๆ รวมทั้งการอนุมัติการให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว

หลักการที่ 9 ในกรณีที่มีการแต่งตั้งนักบัญชี หนายความ และที่ปรึกษา บุคคลดังกล่าว ควรมีความรู้ที่จำเป็นเกี่ยวกับประเทศไทย ความชำนาญพิเศษ และทรัพยากรต่าง ๆ เพียงพอที่จะ ทุ่มเทให้กับงานได้

การปรับใช้หลักการ

1. ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายควรดำเนินการให้แน่ใจว่าที่ปรึกษาวิชาชีพต่าง ๆ เช่น ที่ปรึกษาทางการเงิน นักบัญชีและทนายความ ฯลฯ ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นที่ปรึกษามีคุณสมบัติที่เหมาะสม ตลอดจนต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญทางด้านการปรับโครงสร้างหนี้และความรู้เกี่ยวกับภาวะตลาดในประเทศ วัฒนธรรม กฎหมายและข้อระเบียบต่าง ๆ

2. บรรดาที่ปรึกษาต้องมีทรัพยากรเพียงพอพร้อมจะทุ่มเทให้โครงการและต้องมีใบอนุญาตตามระเบียบและกฎหมายไทย หรือในกรณีที่เป็นที่ปรึกษาต่างประเทศต้องมีใบอนุญาตตามกฎหมายของประเทศที่ตนดำเนินกิจการอยู่ สำนักงานที่ปรึกษายังต้องแน่ใจว่าตนเองจะไม่มีปัญหาเรื่องความขัดแย้งของผลประโยชน์ในการปฏิบัติงานด้วย

3. เจ้าหนี้ที่ประสงค์จะมีที่ปรึกษาของตนเองต่างหาก (นอกเหนือจากที่ปรึกษาที่ให้คำปรึกษาแก่เจ้าหนี้ทั้งหมด) ควรรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของตนเองและไม่ควรขอให้ลูกหนี้หรือเจ้าหนี้อื่น ๆ ร่วมรับผิดชอบค่าใช้จ่ายนั้น

หลักการที่ 10 แม้จะเป็นประเพณีปฏิบัติตามปกติที่ลูกหนี้จะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่ปรึกษาด้านวิชาชีพ รวมทั้งค่าใช้จ่ายของสถาบันที่เป็นแกนนำ และคณะกรรมการเจ้าหนี้ แต่เจ้าหนี้ซึ่งผู้ได้รับผลประโยชน์โดยตรงจากการปรับโครงสร้างหนี้ ก็ มีความรับผิดชอบทางวิชาชีพที่จะช่วยควบคุมค่าใช้จ่ายดังกล่าว

การปรับใช้หลักการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องแต่งตั้งนักบัญชีอิสระ หรือผู้เชี่ยวชาญอื่น ๆ ลูกหนี้ไม่สามารถหน่วงเหนี่ยวการแต่งตั้งนักบัญชีอิสระหรือผู้เชี่ยวชาญ โดยปราศจากเหตุอันสมควรได้

2. ในกรณีที่การปรับโครงสร้างหนี้ไม่สำเร็จ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมวิชาชีพ และค่าใช้จ่ายของสถาบันที่เป็นแกนนำและกรรมการของคณะกรรมการเจ้าหนี้ควรมีสิทธิได้เบิกค่าใช้จ่ายที่ตนได้จ่ายไปตามสัดส่วนของมูลหนี้โดยถือว่าเป็นหนี้ที่อยู่ในลำดับก่อนเจ้าหนี้อื่น

หลักการที่ 11 ควรมีการรายงานความคืบหน้าของการปรับโครงสร้างหนี้ให้กระทรวงการคลัง (กค.) และธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ทราบเป็นระยะ ๆ เพื่อให้มีการทบทวนกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ให้เอื้ออำนวยต่อการปรับโครงสร้างหนี้

หลักการที่ 12 บทบาทของคณะกรรมการเพื่อส่งเสริมการปรับโครงสร้างหนี้ การปรับใช้หลักการ

1. คณะกรรมการฯ มีหน้าที่ติดตามพัฒนาการของการปรับโครงสร้างหนี้
2. คณะกรรมการฯ จะทำการทบทวน หรือกำหนดนโยบาย เพื่อส่งเสริมการปรับโครงสร้างหนี้
3. คณะกรรมการฯ จะทำหน้าที่เป็นตัวกลางที่เป็นอิสระ เพื่อช่วยผลักดันให้การเจรจาปรับโครงสร้างหนี้ที่มีอุปสรรค หรือติดปัญหาใด ๆ ในการเจรจา ให้ดำเนินการต่อไปได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกรณีที่เป็นการปรับโครงสร้างหนี้ที่มีความยุ่งยาก หรือมีท่าทีว่าจะเกิดความล้มเหลวในการดำเนินการ

หลักการที่ 13 ให้สิทธิเหนือหลักประกันของเจ้าหนี้ในปัจจุบันคงมีอยู่ต่อไป การปรับใช้หลักการ

1. เจ้าหนี้ผู้มีหลักประกันซึ่งเป็นทรัพย์สินของลูกหนี้ที่มีความสำคัญต่อการดำเนินกิจการของลูกหนี้ไม่ควรถูกบังคับให้สละหลักประกันโดยไม่มีสิ่งตอบแทนที่พอเพียง อย่างไรก็ตามเจ้าหนี้ผู้มีหลักประกันซึ่งเป็นทรัพย์สินของลูกหนี้ที่ไม่มีความสำคัญต่อการดำเนินกิจการของลูกหนี้อาจทำการเจรจาต่อรองกับลูกหนี้เพื่อบังคับเอาทรัพย์สินดังกล่าวโดยสมัครใจได้
2. โดยการตกลงกัน เงินส่วนเกินที่ลูกหนี้ได้จากการขายทรัพย์สินของลูกหนี้ หรือเงินส่วนที่เกินกว่าหนี้ที่ฟ้องเรียกชำระที่เจ้าหนี้มีประกันได้จากการขายทรัพย์สินของลูกหนี้ ควรจะนำฝากไว้ในบัญชีผู้แทน (Escrow account) และต้องนำมาแบ่งชำระให้แก่เจ้าหนี้ทุกรายตามสัดส่วนของหนี้ที่ให้แก่มูลหนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เจ้าหนี้ที่มีหลักประกันไม่คุ้มหนี้ควรเข้ามีส่วนร่วมในการปรับโครงสร้างหนี้ในจำนวนเท่ากับส่วนต่างของหนี้ที่ตนขอรับชำระทั้งหมดกับมูลค่าของหลักประกันที่ไม่มีความสำคัญต่อกิจการของลูกหนี้ซึ่งเป็นประกันหนี้ของตน

หลักการที่ 14 เจ้าหนี้ที่ให้สินเชื่อใหม่แก่ลูกหนี้ในการปรับโครงสร้างหนี้เพิ่มขึ้นจากยอดคงค้าง ณ วันที่หยุดกระทำการและโดยมีเงื่อนไขและข้อตกลงที่เป็นธรรมเพื่อช่วยให้ลูกหนี้ดำเนินกิจการต่อไปได้ควรได้รับสิทธิชำระหนี้ในลำดับก่อนเจ้าหนี้อื่น ทั้งนี้ให้ขึ้นอยู่กับบุริมสิทธิเหนือหลักประกัน และข้อตกลงระหว่างเจ้าหนี้ด้วย

หลักการที่ 15 ผู้ให้กู้ควรดำเนินการเพื่อลดความเสี่ยงที่เกิดจากการให้กู้สูง ซึ่งจะทำให้ได้รับผลตอบแทนที่ต้องการ โดยควรให้ความสำคัญแก่หลักประกัน และผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการที่ลูกหนี้มีความสามารถในการทำกำไรดีขึ้นมากกว่ามุ่งที่จะกำหนดอัตราดอกเบี้ยและเรียกค่าธรรมเนียมในการปรับโครงสร้างหนี้ในอัตราที่สูง

การปรับใช้หลักการ เพื่อเป็นการตอบแทนสำหรับความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้น ควรให้ทรัพย์สินซึ่งไม่มีภาระผูกพันเป็นหลักประกันแก่บรรดาเจ้าหนี้ที่เข้าร่วมในโครงการการปรับโครงสร้างหนี้ ผลประโยชน์ที่ได้รับจากการฟื้นตัวของกิจการลูกหนี้ ควรแบ่งให้แก่บรรดาเจ้าหนี้ผู้มีส่วนได้เสียอย่างยุติธรรม

หลักการที่ 16 ในบางสถานการณ์เจ้าหนี้บางรายอาจขายหนี้ของตนเองให้บุคคลอื่นได้ แต่ทั้งนี้เจ้าหนี้ดังกล่าว ควรถือเป็นความรับผิดชอบด้านวิชาชีพที่จะดูแลมิให้เจ้าหนี้รายใหม่ที่ซื้อหนี้ไปกระทำการใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อกรปรับโครงสร้างหนี้

การปรับใช้หลักการ ในตอนต้นของการปรับโครงสร้างหนี้เจ้าหนี้ผู้ขายหนี้ควรตัดสินใจว่าจะร่วมปรับโครงสร้างหนี้หรือจะขายหนี้ของตน เจ้าหนี้ที่ขายหนี้ดังกล่าวควรถือเป็นความรับผิดชอบด้านวิชาชีพของตนที่จะดำเนินการมิให้เจ้าหนี้ที่ซื้อหนี้ไปกระทำการใด ๆ ที่จะทำให้เกิดผลเสียต่อการปรับโครงสร้างหนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ขายหนี้จะต้องแจ้งให้ผู้ซื้อทราบถึงสถานะล่าสุดของการปรับโครงสร้างหนี้ และต้องแจ้งให้ผู้ซื้อทราบว่าประเด็นการตัดสินใจใด ๆ ที่ผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดได้ตัดสินใจไปก่อนหน้านั้นแล้ว รวมทั้งข้อผูกพันที่ผู้ซื้อจะต้องยอมรับโดยไม่หยิบยกมาเป็นประเด็นการเจรจาใหม่อีกครั้งหนึ่ง

หลักการที่ 17 ความเสียหายที่เกิดจากการปรับโครงสร้างหนี้ควรจะเฉลี่ยในระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างยุติธรรม โดยคำนึงถึงลำดับการได้รับชำระหนี้ก่อนหลังตามกฎหมาย

การปรับใช้หลักการ

1. ในการดำเนินการปรับโครงสร้างหนี้ ลูกหนี้ ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้ และเจ้าหนี้ของลูกหนี้ ต้องตระเตรียมที่จะให้ความร่วมมือซึ่งกันและกันในการผ่อนปรนหนี้
2. ลูกหนี้ควรรองรับความเสียหาย โดยการตัดจำหน่ายจ่ายโอนทรัพย์สินที่ไม่สำคัญทิ้งไป เลิกหรือเลื่อนการขยายการลงทุนที่ไม่จำเป็น รวมทั้งต้องดจ่ายเงินโบนัสตอบแทน และสินทรัพย์ หรือการจ่ายเงินที่ไม่จำเป็นอื่น ๆ
3. ควรให้ผู้ถือหุ้นเป็นผู้แบกรับความเสียหายในลำดับต่อไป โดยการงดจ่ายเงินปันผล งดการชำระเงินระหว่างบริษัทในเครือ และการจ่ายเงินอื่น ๆ
4. ความเสียหายของเจ้าหนี้ควรเฉลี่ยกันรับผิดชอบระหว่างเจ้าหนี้ในลำดับสิทธิเดียวกัน โดยรับผิดชอบเป็นสัดส่วนกับหนี้ ทั้งนี้ให้อยู่ภายใต้หลักการที่ 13 ว่าด้วยสิทธิของเจ้าหนี้มีประกัน

หลักการที่ 18 เจ้าหนี้แต่ละรายยังคงสามารถบังคับใช้สิทธิของตนได้โดยอิสระบนพื้นฐานของผลประโยชน์ที่ได้เสียของตน แต่เจ้าหนี้ควรพิจารณาอย่างรอบคอบถึงผลกระทบของการบังคับใช้สิทธิที่จะมีต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย ต่อเจ้าหนี้รายอื่นและลูกหนี้ที่มีศักยภาพในการปรับโครงสร้างหนี้

การปรับใช้หลักการ

1. เจ้าหนี้อาจยังคงมีสิทธิดำเนินการบังคับสิทธิของตนได้โดยอิสระ อย่างไรก็ตามเจ้าหนี้แต่ละรายจะต้องไม่ดำเนินการใด ๆ โดยไม่เปิดเผยเพื่อให้ตนได้รับชำระหนี้หรือได้หลักประกันเพิ่มในระหว่างที่มีการปรับโครงสร้างหนี้
2. หลักการปรับโครงสร้างหนี้มีไว้เพื่อช่วยให้การดำเนินธุรกิจดีขึ้น และปรับโครงสร้างทางการเงิน เพื่อผลประโยชน์ร่วมกันของทุกฝ่าย ดังนั้นผู้มีส่วนเข้าร่วมจะต้องไม่พยายามดำเนินการให้ตนเองหรือกลุ่มของตนได้ประโยชน์สูงสุดบนความเสี่ยงต่อความเสียหายในผลประโยชน์แก่ผู้อื่นหรือแก่การดำเนินการปรับโครงสร้างหนี้โดยรวม เจ้าหนี้และผู้มีส่วนได้เสียต้องพิจารณาถึงผลกระทบจากการดำเนินการโดยอิสระของตนที่จะมีต่อระบบเศรษฐกิจไทย เจ้าหนี้รายอื่นและตัวลูกหนี้

หลักการที่ 19 การยกเว้นหรือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักการ หรือยกเลิกหลักการข้อหนึ่งข้อใดข้างต้นในการปรับโครงสร้างหนี้รายได้จากกระทำได้ โดยได้รับความยินยอมจากเจ้าหนี้ทั้งหมดที่เข้าร่วมในการปรับโครงสร้างหนี้

ตารางผนวกที่ 5 เอกสารแนบท้าย 1 (ตารางเวลาตามหลักการที่ 3)

รายการ	ระยะเวลา
1. เรียกประชุมลูกหนี้ เจ้าหนี้ และทุกฝ่ายที่มีส่วนได้เสีย	เริ่มต้นเมื่อใดก็ได้ โดยลูกหนี้หรือ เจ้าหนี้
2. การประชุมเจ้าหนี้ครั้งแรก แต่งตั้งกรรมการเจ้าหนี้และธนาคารที่เป็นแกนนำในการปรับโครงสร้างหนี้ (ดูหลักการที่ 6 และ 7) กำหนดกรอบเวลาในการปรับโครงสร้างหนี้	ดำเนินการภายใน 7 วัน นับจากการบอกกล่าวตามข้อ
3. เจ้าหนี้นยื่นคำขอรับชำระหนี้และต่อคณะกรรมการเจ้าหนี้และธนาคารที่เป็นแกนนำ	สิบห้าวันนับจากข้อ 2
4. ในการประชุมเจ้าหนี้ทุกครั้ง ลูกหนี้จะต้องเข้าประชุมและต้องตอบคำถามทุกคำถาม	ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง
5. ฝ่ายบริหารของลูกหนี้ ซึ่งได้แก่ กรรมการหรือพนักงานผู้มีอำนาจ กระทำการของลูกหนี้ต้องส่งมอบเอกสารและให้ข้อมูลต่อไปนี้ (ก) สินทรัพย์ หนี้สิน และความรับผิดชอบที่ลูกหนี้มีต่อบุคคลที่สาม (ข) ทรัพย์สินที่ลูกหนี้นำไปวางเป็นหลักประกันหนี้ต่อเจ้าหนี้รวมทั้งวันที่ก่อให้เกิดเป็นหลักประกันดังกล่าว (ค) ทรัพย์สินของบุคคลภายนอกที่อยู่ในความครอบครองของลูกหนี้	ภายใน 7 วัน นับจากข้อ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางผนวกที่ 5 (ต่อ)

รายการ	ระยะเวลา
8. คณะกรรมการเจ้าหนี้ ลูกหนี้และนักบัญชีระ ยีนแผน	ยื่นภายใน 3 เดือน นับจากรายการตาม ข้อ 2 และสามารถขยายเวลาได้อีกไม่ เกิน 2 เดือน
9. ประชุมเจ้าหนี้พิจารณาแผน	ภายใน 10 วัน นับจากข้อ 8
10. เจ้าหนี้เสนอแก้ไขแผน	ภายใน 7 วัน นับแต่รายการข้อ 8
11. ถ้าหากการพิจารณาแผนไม่เสร็จก็เลื่อนการ ประชุมไปประชุมในวันทำการถัดไป	วันทำการถัดไป นับจากรายการตามข้อ 9
12. การประชุมเจ้าหนี้ครั้งใหม่ ในกรณีที่มีการ ขอให้เลื่อนประชุมเจ้าหนี้ เพื่อพิจารณาการ แก้ไขแผน	ภายใน 10 วัน นับจากการเลื่อนการ ประชุมเจ้าหนี้
13. ตัดสินใจว่าจะปรับโครงสร้างหนี้นอกศาล หรือยื่นคำขอฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ตาม พ.ร.บ. ล้มละลาย หรือขอเลิกกิจการ	พิจารณาตัดสินใจโดยเจ้าหนี้ตามข้อ 9 หรือ 12 ภายในสามเดือนนับจากข้อ 2

หมายเหตุ : ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง (ไม่ว่าจะเป็นลูกหนี้ เจ้าหนี้ ผู้สอบบัญชี ทนายความที่ปรึกษา) ควรให้
ความสำคัญสูงสุดเป็นอันดับแรกแก่ขั้นตอนนี้ต่าง ๆ ตามตารางข้างต้น เจ้าหนี้ไม่ควรขอ
ให้ลูกหนี้ปฏิบัติตามตารางเวลาที่กำหนดไว้โดยที่เจ้าหนี้เองไม่ปฏิบัติตามตารางเวลา
และไม่เข้า ร่วมในการปรับโครงสร้างหนี้ตามกำหนด

เอกสารแนบท้าย 2 รายการข้อมูลตามหลักการที่ 8

ข้อมูลของบริษัทในเครือ

รายชื่อของบริษัทในเครือและสัดส่วนร้อยละของการถือหุ้น ประเทศที่จดทะเบียนบริษัท รวมทั้งระบุว่า
บริษัทดังกล่าวยังดำเนินกิจการอยู่หรือไม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อมูลเกี่ยวกับหนี้สิน

เป็นข้อมูลหนี้สินทั้งหมด (รวมทั้งภาระผูกพันและรายการนอกบัญชีต่าง ๆ) สถานะของการใช้สินเชื่อบริษัทในปัจจุบันและวัตถุประสงค์ของการใช้สินเชื่อแต่ละรายการในปัจจุบัน วันครบกำหนดชำระ ทั้งนี้รายการต่าง ๆ ควรจะมีการตรวจสอบให้ถูกต้องครบถ้วนตรงกันและหากมีความคลาดเคลื่อนต้องแก้ไขให้ถูกต้อง

ข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างของการชำระหนี้

เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับ ผู้ให้กู้ยืม ผู้กู้ ผู้ค้ำประกัน หรือหนังสือค้ำประกันและวงเงินค้ำประกัน รวมทั้งข้อจำกัดต่าง ๆ ที่มีข้อมูลที่จะต้องมีรายละเอียดของหลักประกัน ข้อสัญญาจะละเว้นกระทำการและข้อจำกัดสิทธิในฐานะที่เป็นเจ้าหนี้ด้อยสิทธิ

สถานะระหว่างบริษัท

ประกอบด้วยรายละเอียดของสินเชื่อทางการค้าในปัจจุบัน สถานะทางการค้า การบริการ ค่าธรรมเนียมทางการค้า หรือสัญญาที่ก่อให้เกิดการรับจ่ายเงินระหว่างบริษัท รวมทั้งสถานะปัจจุบันของสัญญาเหล่านั้น ข้อตกลงให้มีสภาพเป็นเจ้าหนี้ด้อยสิทธิ ผลตอบแทนที่ให้แก่ผู้บริหารและผู้ถือหุ้น และข้อตกลงต่าง ๆ

ทรัพย์สิน

ได้แก่ บัญชีรายการทรัพย์สินต่าง ๆ พร้อมทั้งรายละเอียดว่ามีภาระติดพันหรือไม่

แผนดำเนินธุรกิจ

ประกอบด้วยผลการวิเคราะห์ตลาด ผลการวิเคราะห์คู่แข่ง และรายงานความสามารถในการแข่งขันของลูกหนี้ ซึ่งจัดทำโดยผู้วิเคราะห์อิสระ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์กระแสเงินสดและประมาณการเงินสด

ประกอบด้วยงบกระแสเงินสดในระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมา ประมาณการเงินสดรับ-จ่ายในระยะเวลา 3-5 ปีข้างหน้า แผนปรับลดค่าใช้จ่าย รวมทั้งรายการที่จะก่อให้เกิดรายได้ต่าง ๆ แผนการจำหน่ายทรัพย์สินที่ไม่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน รวมทั้งขั้นตอนวิธีการจำหน่ายทรัพย์สินดังกล่าว

สัญญาที่สำคัญที่ทำในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา

ประกอบด้วยสัญญาที่ทำกับลูกหนี้ ผู้ขายสินค้า ผู้ให้กู้ ผู้ถือหุ้น และผู้บริหารของบริษัท

ข้อมูลอื่น ๆ เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและศักยภาพในอนาคต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้ศึกษา

- ชื่อ : นายวัชชัย ทางธรรม
- วัน เดือน ปี เกิด : 17 มิถุนายน พ.ศ. 2517
- สถานที่เกิด : จังหวัดกรุงเทพมหานคร
- วุฒิการศึกษา : บัณฑิต
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ปีการศึกษา 2537
- ประวัติการทำงาน : ผู้ตรวจสอบ ธนาคารกสิกรไทย บมจ.
4/2536 – 9/2539
เจ้าหน้าที่บัญชี บริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด
(มหาชน) 9/2539 – 7/2543
เจ้าหน้าที่บัญชีต้นทุน บริษัท เซอเฟสเปเซียลตีส์ จำกัด
1/2545 - ปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้